

1969 மார்ச் 3]

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, இதை அந்தக் கட்சியினுடைய சட்டமன்றக் கிளை முடிவு செய்ததா? அல்லது வெளியிலே இருப்பவர் நியமித்தாரா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் சட்டசபை உறுப்பினர்கள்கூடி, அவர்கள் ஒருவரைத் தலைவராகத் தோர்ந்தெடுத்து பரிவுரை செய்ததன் பேரில்தான் இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் தலைவர் அதைச் சட்டப் பேரவைக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒரு கருத்தைக் கூறினார். யாரைத் தலைவராக ஏற்றுக்கொள்வது அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருப்பது என்பதற்கு நமது சட்டப்பேரவை விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. உறுப்பினர்கள் பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்று எழுப்புவது, சட்டமன்ற தகழ்ச்சி முறையில் ஏதேனும் மாறுதல் இருந்தால்தான் எழுப்ப வேண்டும். இது ஒழுங்குப் பிரச்சனை அல்ல.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு விளக்கத்தைக் கொடுத்தார்கள். முஸ்லீம் லீக் கட்சி கூடி ஒரு தலைவரைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள் என்று கூறினார். அப்படி இருக்க வேண்டுமென்றால், ஒருவர் ஒருவருடைய பெயரை பிரேரேபிக்க வேண்டும், இன்னொருவர் ஆமோதிக்க வேண்டும். ஒரே கிளாஸில் இரண்டு பேர்கள் இருந்து ஒருவர் “பேஸ்ட்” என்றால் இன்னொருவர் இரண்டாவது என்றுதான் அர்த்தம். அப்படி முஸ்லீம் லீக் கட்சியில் எத்தனைபேர் இருக்கிறார்கள்? இரண்டு பேர்கள்தானே? அதில் தலைவருடைய பெயரைப் பரபோஸ் செய்தது யார்? “செக்ஸ்ட்” பண்ணியது யார்? (சிரிப்பு).

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே,

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேசுவதற்கு அதிக நேரம் வேண்டுமென்று எல்லா உறுப்பினர்களும் கேட்கிறார்கள். அப்படிப் பேசுவதற்கு அதிகமான நேரத்தை ஒதுக்க முடியவில்லை. ஆகவே, சட்டமன்றத்தினுடைய அருமையான நேரத்தை இப்படி தேவையல்லாத—அவ்வளவாக முக்கியத்துவம் தர வேண்டாத—வஷ்யங்களுக்கு செலவழிக்க வேண்டாமென்று கூறிக்கொண்டு, மீண்டும் இதைப்பற்றிய விவாதத்தைத் தொடர வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து, திரு. நா. காராமன் அவர்கள் பேசுவார்கள்.

(6) 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கைப் பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

***திரு. நா. காராமன் :** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்றத்தின் முன்பாக நிதியமைச்சர் 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதையொட்டி நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்பி பேச முற்படுகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது புதிய வரிகள் எதுவும் போடப்படாத நிதிநிலை அறிக்கை போன்ற தோற்றத்தை அளிக்கிறது. ஆனால் பின்னால் வரிகள் போடுபடியான சூழ்நிலை இருக்கிறது என்றே தெரிகிறது. இதே போல்தான் 1967-68, 1968-69-ம் ஆண்டுகளிலும் வரிகள் இல்லையென்று முதலில் சொன்னார்கள். பிறகு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஒவ்வொரு இனத்தினமீதும் வரிகளைப் போட்டு வந்தார்கள். ஒருசில நாட்களுக்கு முன்கூட விற்பனை வரியில் ஒருசில மாற்றத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள். முதலில் வரிகள் இல்லையென்று சொல்லிவிட்டு, பிறகு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அதிகமான வரிகளை மக்களிடமிருந்து வாங்குகிறார்கள். இதனால் 5 கோடி, 6 கோடி ரூபாய்க்கு அதிகப்படியாக கிடைக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. “மொபிலைசேஷன் ஆஃப் அடிஷனல் ரிசோர்ஸஸ்” பிரகாரம் அதிகமான அளவில் நிதி கிடைக்கிறது. 1968-69-ல் 13.6 கோடி ரூபாய் கையிருப்புடன் இருந்து, 1969-70-ல் 16.7 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறையாக முடியும் நிலைமையில் இருக்கிறது. என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே,

[திரு நா. காகிராமன்]

[1969 மார்ச் 3]

மு.ப.
10-30

அதிகமான அளவில் வரவுக்கு மிஞ்சிய செலவுகளினால் இந்தப் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. 30 கோடி ரூபாய் வித்தியாசம் ஏற்படுகிறது. இது எப்படி ஏற்படுகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். 1967-68-ல் போடப் பட்ட வரிகள் எந்த அளவுக்கு மக்களைக் கடுமையாகப் பாதித்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். 9 மாத காலத்தில் எதிர்பார்க்கப்பட்டது 5½ கோடி ரூபாய். ஆனால் கையிலே கிடைத்திருப்பது 38 கோடி ரூபாய்க்கு மேலே கிடைத்திருக்கிறது. 28-2-1966-இல் சட்டசபையில் தாங்களே பேசும்போது 1954-55-ல் 43 கோடியாக இருந்த வருமானம் 1966-67-இல் 188 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். ஆக, பன்னிரண்டு வருடங்களில் 145 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வரியையுயர்த்தியிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டீர்கள். 12 வருஷங்களில் 145 கோடி உயர்ந்திருக்கிறது என்றால் கிட்டத்தட்ட வருஷத்திற்கு 12 கோடி ரூபாய் வரியின் மூலம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சென்ற 1966-67 ஆண்டு இருந்த வருமானத்தைவிட இவர்கள் 1967-68-இல் விதித்த வரி விதிப்புகளின் மூலம் கிட்டத்தட்ட 9 மாத காலங்களுக்குள்ளேயே இவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிற அதிகமான வருமானம் 38 கோடியாகும். ஒரு வருஷம் கூட இல்லை 9 மாத காலத்திற்குள் இவர்களால் 38 கோடி ரூபாய் வரி விதிப்பின் மூலம் பெற முடிந்திருக்கிறது என்றால்—இம்மாதிரியான பெரிய வரி விதிப்புச் செய்திருப்பது இந்த அரசாங்கத்தின் சாதனை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். மருத்துவத்துறை, பொதுச்சுகாதாரத்துறை ஆகியவற்றில் எல்லாம் அதிகமான வசதிகளைச் செய்து தர முடியாவிட்டாலும் காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்யாத—செய்ய முடியாத சாதனையாக 9 மாத காலத்திற்குள்ளேயே இவர்கள் வரி விதிப்பின் மூலம் 38 கோடி ரூபாயை அதிகமாகப் பெற்றிருக்கிறார்கள். இது இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் பெரிய சாதனை, தமிழ் மக்களுக்கு இது மிகப் பெரிய சோதனை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

தேர்தல் சமயத்தில் நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் 40 சதவிகித வரியைக் குறைப்போம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு நடைமுறையில் 9 மாத காலத்திற்குள்ளாகவே 38 கோடி ரூபாய் அதிகமாக வரிவிதிப்பின் மூலம் பெற்றிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக 1966-67-இல் இருந்ததைவிட இவர்கள் போட்ட வரியின் அளவு 35.5 சதவிகிதம் அதிகமாகவே உயர்ந்து—வரி வசூல் செய்யப்பட்டு வருகிறது, விவசாய வருமான வரி, எக்ஸைஸ் வரி, மோட்டார் வாகன வரி, விற்பனை வரி ஆக இப்படி பல இனங்களில் வரியைக் கூட்டியிருப்பதன் மூலமாக கடந்த 1966-67 ஆண்டு கிட்டத்தட்ட 8918 லட்சம் வருமானம் கிடைத்தது என்றால் 1969-70-ல் 11777 லட்சம் கிடைக்கும் என்ற குறிப்பை இவர்களே கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படி பதவிக்கு வந்த முதல் வருஷத்திலேயே ஒரே ஒரு சான்ஸில் பல்லாயிரக்கணக்கான லட்சக்கணக்கான ரூபாய் அதிகமாக கிடைக்கும்படியாக இவர்கள் வரி விதித்துவிட்டார்கள்.

நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய பட்ஜெட் உரையில் கிட்டத்தட்ட 4 அம்சங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று—மறைந்த முதல் அமைச்சரைப் பற்றிய தானை கருத்து. அது சொல்லப்படவேண்டியதுதான். அவசியமானதுதான் குறை சொல்ல முடியாது.

அடுத்தபடியாக மத்திய அரசாங்கம் எவ்வாறு நடந்துகொள்ள வேண்டும், நிதிக்குழு எவ்வாறு நடந்துகொள்ளவேண்டும், தேசிய அபிவிருத்திக்குழு எவ்வாறு நடந்துகொள்ளவேண்டும், மாநில அரசாங்கங்களுக்கு மத்திய அரசு எவ்வாறு பற்பல இனங்களிலும் நிதி உதவியை அதிகப் படுத்திக் கொடுத்தாக வேண்டும் என்கின்ற அளவில் மத்திய அரசுக்கு நமது மாநில அரசு சொல்கிற யோசனைகள், அறிவுரைகள், முழுக்க முழுக்க பெரும்பகுதியாக இருக்கிறதே தவிர வேறு “நாங்கள் என்ன செய்தோம், நாங்கள் எந்த அளவுக்கு வரி விதிப்பைக் குறைத்திருக்கிறோம். நாங்கள் வந்தால் 40 சதவிகித வரியைக் குறைப்போம் என்றோமே, வந்த பிறகு எத்தனை சதவிகிதம் வரி குறைந்திருக்கிறது, நாங்கள் வந்தால் 60 சதவிகிதம் வசதிகளைப் பெருக்குவோம் என்றோமே, வந்த பிறகு எத்தனை சதவிகிதம் வசதிகள் பெருக்கப்பட்டிருக்கிறது” என்கிற குறிப்புகள் ஏதாவது இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக இல்லை.

1969 மார்ச் 3]

[திரு. நா. காரிராமன்]

சென்ற ஆண்டே மருத்துவ, சுகாதார மானியத்தின் கோரிக்கைகள் மீது பேசும்போது நான் சொன்னேன், சென்னை தவிர மற்ற ஆஸ்பத்திரிகளில் நகராட்சி ஆஸ்பத்திரிகளில் எல்லாம்—மருத்துவ மானியம், சுகாதார மானியம் ஆகியவை கணிசமான அளவில் பெரும்பகுதி குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் பெரும் விளைவுகள் சீக்கிரத்திலேயே ஏற்படும் என்று குறிப்பிட்டேன். நடந்திருப்பது என்ன? ஒரு வருஷ காலத்திற்குள்ளாக—பத்திரிகைகளை எடுத்துப் பார்த்தால் தெரியும். செங்கல்பட்டு ஆஸ்பத்திரியில் மருந்துகள் கிடையாது. மண்ணாக்குடி ஆஸ்பத்திரியில் மருந்துகள் கிடையாது, வேலூர் ஆஸ்பத்திரியில் மருந்துகள் கிடையாது, இதுபற்றி வேலூர் நகரசபையிலேயே ஒரு காரசாரமான விவாதம் நடந்து நகராட்சி ஆளுநர் இதுபற்றி விசாரித்து மத்திய மருந்துக் கிடங்கிலேயே போதுமான மருந்துகள் ஸ்டாக் இல்லை என்பதாக அறிவித்திருக்கிறார். இதைப் பத்திரிகைகளில் பார்த்திருப்பீர்கள். குடும்பகோணம் மருத்துவ மனையில் அடிக்கடி மருந்துகள் இல்லாது போகிறது. நோயாளிகளையே மருந்துகள் வாங்கிக் கொடுக்கச் சொல்லி, சிகிச்சை அளித்து அனுப்பும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த அளவுக்கு மருத்துவத் துறையிலும், பொதுச் சுகாதாரத் துறையிலும் மானியங்கள் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 9 மாத காலத்திற்குள் 38 கோடி ரூபாய் வரிவசூலிப்பின் மூலம் அதிகமான வருமானம் வந்திருந்தும் இந்த நிலைக்கு வந்திருப்பது இந்த அரசாங்கத்தின் அபிமான சாதனையானது என்ற கேள்வியை எழுப்பாமல் இருக்க முடியாது.

இவர்கள் மத்திய அரசுக்கு யோசனை சொல்கிறார்கள். எப்படி எப்படி மாநில அரசுக்கு அதிகமாகப் பணம் தரவேண்டும், அவர்களது வருமான வரியில் இருந்து, எக்சைஸ் ட்யூட்டியிலிருந்து எப்படி அதிகப்படியான வருமானத்தைக் கொடுத்தாக வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படிக் கொடுக்காமலேயே இருக்கிறார்களா என்றால் அதுவும் இல்லை. காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இங்கே இருந்தபோது இரண்டு வருஷத்திற்கு முன்னால் 1966-67-ல் நமது மாநிலத்திற்கு 5,245 லட்சம் கொடுத்தார்கள் என்றால், இவர்களது ஆட்சி வந்த போன 1967-68-ம் வருடம் 6,970 லட்சம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் கொடுத்த புள்ளி விவரப்படியே இவ்வாண்டு 7,009 லட்சம் கொடுக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 1,763 லட்சம் அதிகப்படியாகவே அவர்களிடம் இருந்து நமது மாநில அரசுக்கு வந்திருக்கிறது என்று இவர்களது புள்ளி விவரமே காட்டுகிறது. இது இரண்டு வருஷத்திற்கு முன்னால் இருந்த நிலையோடு ஒப்பிடுகிறபோது, 35.5 சதவீதம் மிக அதிகமாக மத்திய அரசு மாநில அரசுக்குக் கொடுப்பது உயர்ந்திருக்கிறது. இன்னும் அதிகப்படியாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்பது தவறு அல்ல. அவர்கள் கொடுக்காததனால் தான் இந்தச் சங்கடமான நிலைமை நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லி மக்களை நம்பவைக்கப் பார்ப்பதுதான் சரியல்ல.

இவ்வாண்டு வரியே போடவில்லை என்று சொல்லுவது ஏன் என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். வருகிற ஏப்ரல் திங்களில் நகரசபைத் தேர்தல் நடக்க இருக்கிறது. 70-க்கும் அதிகமான நகரசபைகளில் இன்றைய அரசின் ஆட்சிப் பொறுப்பில் உள்ளவர்களே நேரில் மக்களைச் சந்திக்க வேண்டிய சங்கடமான நிலைமை இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் வரி போட்டுவிட்டால், தேர்தல் முடிவு தங்களுக்கு எவ்வளவு பாதுகாமாகப் போய்விடக்கூடும் என்று அஞ்சியே இப்போது வரிபோடாது விட்டிருக்கிறார்கள். புதுத் திட்டம் பிற்பாடு தெரிவிக்கப்படும் என்று சொல்லியும் இருக்கிறார்கள். ஆக தேர்தல் முடிந்த பிறகு இவர்கள் என்ன என்ன புது வரித் திட்டத்தைக் கொண்டுவரப் போகிறார்களோ அதுவும் தெரியவில்லை.

1966 பிப்ரவரி பட்ஜெட்டிலே வரி போடாததற்கு இதே கருத்தைத்தான் அன்றைக்கு எதிர்க் கட்சியில் இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்கள் பலரும், சொன்னார்கள்.

[திரு. நர. காகிராமன்]

[1969 மார்ச் 3]

மருத்துவத் துறையும், பொது சுகாதாரத் துறையும் இன்று வெகு வாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 4-3-1966 அன்று இன்றைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்க் கட்சியில் இருந்தபோது நன்றாக எடுத்துச் சொன்னார்கள், உணவு இல்லாமல் கூடக் காலம். தள்ளலாம், குடி தண்ணீர் கூட இல்லாது இந்தத் தர்மவான்கள் ஆட்சியில் பஞ்சம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்றார்கள். இன்றைக்கு நிலைமை என்ன? செங்கல்பட்டில் தண்ணீர் பற்றாக்குறை. நீலகிரியில் தண்ணீர் பற்றாக்குறை, கோயம்புத்தூரில் தண்ணீர் பற்றாக்குறை. ஏன் சட்டமன்றம் நடைபெறுகிற சென்னையிலேயே பல இடங்களில் தண்ணீர் கிடையாது. இன்னும் இரண்டு மாத காலத்திற்குள் இயற்கை, நமக்குக் கருணை செய்யாவிட்டால், அதிகப்படியான ஜனங்கள் சென்னை நகரை விட்டே வெளியேற வேண்டியிருக்கும் என்பதாக மாநகராட்சி கமிஷனர் பத்திரிகைக்கு விட்டிருக்கும் அறிக்கையைப் பார்க்கிறோம். இது எதைக் காட்டுகிறது? இப்போது எந்த தர்மவான் ஆட்சி நடக்கிறது? இயற்கை மோசம் செய்துவிட்டது என்று சொன்னால், யார் ஆட்சி செய்தாலும் இதே நிலைதான் என்பதை நாம் உணர்ந்துகொண்டாக வேண்டும். இயற்கையில் ஏற்படுகிற பாதகத்தைச் சமாளிக்கத்தான் நாம் யார் மீதும் பழிபோடாது—பல நல்ல முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டாக வேண்டும். நீரினால் தான் பலவிதமான வியாதிகள் வருகின்றன காலரா, ஜாண்டிஸ், டைபாயிட் போன்ற பல வியாதிகள் சென்னையில் இப்போது பரவுவதைப் பார்க்கிறோம். வெளியூர்கள் பல வறியலும் இருக்கின்றன. நல்ல சீரான முறையில் குடி தண்ணீர் பிர்னைசைத் தீர்க்க வேண்டுமென்றால், வாட்டர் சப்ளை-டிஸ்ட்ரிக்டு போர்டு என்பதாக—குடிதண்ணீர்—கழிவு நீர் வாரியம் ஒன்றை அமைத்தாக வேண்டும் என்று சென்னை ஆண்டும், அதற்கு முந்திய ஆண்டும் பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது குறிப்பிட்டேன். அப்படிச் செய்தால்தான் குடிதண்ணீர் திட்டத்தை விரிவாக சீக்கிரமாகச் செயல்படுத்த முடியும்.

இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்னால் கேள்விக்குப் பதில் சொல்கிற போது பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் திருப்பூரில் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு குடி தண்ணீர் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட இருக்கிறது, அது நகர சபையினால்தான் செயல்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்றை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். நகரசபைகளுக்கான குடிநீர் திட்டங்களை நகரசபைகளை நிறைவேற்றிச் செயல்படுத்துவதில்லை. நகரசபைகள் அந்தத் திட்டங்களை அமைப்பது இல்லை. சர்க்காரினால்தான் அந்தத் திட்டங்களுக்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட வேண்டும். அந்தத் திட்டங்களுக்குச் சர்க்காரின் அங்கீகாரம் கொடுக்கப்பட்டால் அதன் பிறகு முனிசிபல் அன்ட் பப்ளிக் ஹெல்த் இன்ஜினியரிங் டிபார்ட்மென்ட் என்ற அரசாங்கத்தின் பிரிவு அந்தத் திட்டங்களை ஏற்று நடத்தி செயல்படுகிறது. அந்தப் பிரிவானது அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்திலேதான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்தில் உள்ள நிதி வசதிக்கேற்ப அவர்களுக்கு அரசாங்கம் போடுகின்ற உத்தரவுகளுக்கிணங்க அவர்கள் வேலை செய்கிறார்களே தவிர, அந்தத் திட்டங்களுக்கு வேறு யாரும் பொறுப்பு எடுத்துக்கொண்டு அமைப்பதில்லை. அப்படியிருக்கும் பொழுது அந்தத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதற்கு டிபார்ட்மென்ட்டினால் ஏற்படுகிற காலதாமதத்திற்கு நகரசபைகளைப் பொறுப்பாக்கவும், அதன் காரணமாக, நகர மக்களைக் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாக்கவும் கூடாது. இந்தச் சமயத்திலே இதற்காக நகரசபைகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் கடன்கள், அதற்கான வட்டி இவையெல்லாம் எவ்வாறு வசூலிக்கப்படுகின்றன என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். ஒரு நகரசபைக்குக் குடி நீர் திட்டத்திற்காக 10 லட்சம் ரூபாய் கடன் கொடுக்கப்பட்டது என்றால் அரசாங்கம் பப்ளிக் ஹெல்த் டிபார்ட்மென்ட்டில் அந்த பொய்ச் செய்துவிற்கிறார்கள். அந்தப் பணம் பிறகு அரசாங்கத்திற்குத் திரும்பி வந்துவிடுகிறது. அவ்வப்பொழுது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அரசாங்கத்தின் நிதி வசதிக்கு ஏற்ப நேரத்திலே பப்ளிக் ஹெல்த் அன்ட் எஞ்சினியரிங் டிபார்ட்மென்ட் மூலமாகக் கொடுக்கிறார்கள். எந்தத் தேதியில் அந்த நகரசபை கடனைப் பெற்றுக் கொண்டதோ, அந்தத் தேதியிலிருந்துதான் வட்டி கொடுக்க வேண்டும்.

1969 மார்ச் 3]

[திரு நா. காசிராமன்]

எந்தத் தேதியிலே உத்தரவு போடப்பட்டதோ, அந்தத் தேதியிலிருந்து வட்டி கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். எந்தத் தேதியிலிருந்து பணம் பலன் தருகிறதோ அந்தத் தேதியிலிருந்துதான் தவணை முறையாக அந்தக் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டும். அப்படியில்லாமல் உத்தரவு போடப்பட்ட தேதியிலிருந்தே தவணைப் பணத்தையும் வட்டியுடன் சேர்த்து செலுத்தச் சொல்லுகிறார்கள். 5 வருஷம், 10 வருஷ காலத்திற்குக் கூட வட்டியும், கடன் தவணையும் சேர்த்துச் செலுத்த வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுவதால் நகரசபைகள் மிகவும் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகி அதன் காரணமாக வரிச் சலுகை மக்கள் மீது ஏற்றப்படுகிறது. ஆகவே கடன் வாங்கி, அந்தக் கடனின் பலனை அனுபவிக்காமல் கடனையும் திருப்பிக் கொடுத்து, வட்டியையும் திருப்பிக் கொடுத்து மக்கள் அதனாலும் பலனும் பெறாமல் இருக்கக் கூடிய இந்தத் திட்டம் நல்லதானா? இதிலே மாறுதல் செய்யக் கூடாதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். நகரசபைகள், பஞ்சாயத்துக்கள் இவை எந்தத் தேதியிலிருந்து கடனின் பலனைப் பெறுகிறார்களோ, அந்தத் தேதியிலிருந்துதான் கடனையும், வட்டியையும் திரும்பிப் பெறுவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். எந்தத் தேதியிலிருந்து உண்மையாகத் திட்டம் பலன் கொடுக்கிறதோ, அந்தத் தேதியைத் தான் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படியில்லாமல் எந்தத் தேதியில் உத்தரவு போட்டார்களோ, அந்தத் தேதியை கணக்கில் வைத்துக் கொள்வது அநியாயம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கல்வி இனத்தின் கீழே காங்கிரஸ் கட்சியின் கொள்கைக்கு ஏற்ப புகுமுக வகுப்பிலே இலவசக் கல்வி அளித்து இருக்கிறார்கள். இது மகிழ்ச்சிக்கூரிய காரியம். ஆனால் இது முன்பே செய்திருக்க வேண்டிய காரியம். இந்தக் கல்வி வசதியினால் ஆயிரக்கணக்கான ஏழைகள் நல்ல பலனை அடைவார்கள். இதனால் மகிழ்ச்சியடைவார்கள். அவர்களுடைய பெற்றோர்கள் இதை ஒரு வரப்பிரசாதமாகக் கருதுவார்கள். ஆனால், முன்பே கொண்டு வந்திருந்தால் அவர்களுக்கு எல்லாம் நல்ல பலன் கிடைத்திருக்கும். புகுமுக வகுப்பில் அளிக்கப்பட்டிருப்பதைப் போன்றது பி.டி.சி. கோர்ஸ்க்கும் இலவசக் கல்வியைக் கொடுத்தால் பொருளாதார வசதியற்றவர்கள் படித்து, சிறிய சிறிய தொழில்கள் ஏற்படுத்துவதன் மூலம் நாட்டிலே தொழில் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும் தங்களின் வருவாயை ஈட்டிக்கொள்வதற்கும் வாய்ப்பாக இருக்கும். இந்தத் துறையில் இலவசக் கல்வி பட்டப் படிப்புக்குக் கொண்டுവருவது என்பது இப்பொழுது அசாத்தியமாக இருந்தாலும், பாலிடெக்னிக்குளுக்கும், இண்டஸ்ட்ரியல் இன்ஸ்டிடியூட்டன்க்கும் புகுமுக வகுப்பிலே கொடுத்திருப்பதைப் போன்று இலவசக் கல்வி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் ஆயிரக்கணக்கான ஏழை மக்களுக்கு உதவியவர்களாக அவர்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

புதிய கல்லூரிகள் திறக்கப்படும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கல்லூரிகளுக்கு எல்லாம் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்காகவும், திட்டத்தில் இடம் ஒதுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் அந்தக் கல்லூரிகள் சரிவர இயங்க முடியும். கும்பகோணத்திலே இருக்கின்ற பெண்கள் கல்லூரிக்குக் கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், ஹாஸ்டல் வசதியில்லாததன் காரணமாக அவர்கள் வேறு இடங்களிலே வாடகைக் கட்டத் தலை தங்கிப் படிக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். பல ஊர்கள் இருந்து பெண்கள் அங்கு வந்து தங்கிப் படிக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இப்பொழுது உள்ள கட்டடம் வெகு தூரத்திலே இருக்கிறது. காலையிலும், மாலைகளிலும் அவர்கள் சென்ற வாக்கூடிய கஷ்டம் இருக்கிறது. ஆண்களாக இருந்தால் எந்த இடத்திலும் தங்கிப் படித்துக் கொள்ளலாம். ஆனால், பெண்கள் கல்லூரியாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே தனியாக அதற்கு ஒரு ஹாஸ்டல் வேண்டும். அது பற்றி இதிலே நான் எல்லாப் புத்தகங்களையும் படித்துப் பார்த்ததில் ஒன்றிலேயும் அது பற்றிச் சொல்லப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

[திரு நா. காகிராமன்]

[1969 மார்ச் 3]

சென்ற ஆண்டிலேயும், அதற்கு முந்தின ஆண்டிலேயும் கூட பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது நான் சொன்னேன் சேலம் இருப்பு உருக்கரிலையைப் பொறுத்த வரையில் மத்திய சர்க்கார்தான் செய்ய வேண்டும், செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பதைவிட நாம் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று குறிப்பாகச் சொன்னேன். முன்னாள் முதலமைச்சர் அன்னா அவர்கள் நல்ல யோசனை என்று சொன்னார்கள். அந்த யோசனையை இப்பொழுது ஏற்றுக்கொண்டதற்காக என்னுடைய மகிழ்ச்சியை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதன்படி சர்க்கார் ஒரு சிறு தொகையை அதற்காக ஒதுக்கியிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய காரியம்.

கடந்த ஓர் ஆண்டிலே தொழில் துறையிலே அமைதி எப்படி இருந்தது என்பதைப் பார்த்தால் அமைதி குன்றியிருந்தது என்பதைத்தான் பார்க்க முடிகிறது. உதாரணமாகச் சொன்னால், சென்னையிலே நடந்து வரும் இந்து பத்திரிகை பல நாட்கள், பல வாரங்கள் மூடப்பட்டு இருந்தது. சுதேசமித்திரன் பத்திரிகை பொறுத்தவரையிலும் கூட அப்படித்தான் பல நாட்கள் மூடப்பட்டிருந்தது. சிம்சன் கம்பெனியைப் பார்த்தாலும் அது மூடப்பட்டதால் 15 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலையிழக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. ஈசன் எஞ்சினியரிங் கம்பெனியைப் பொறுத்த வரையிலும் பல தொழிலாளர்கள் அதனால் பாதிக்கப்பட்டார்கள். தமிழ்நாட்டிலே எவ்வளவோ இடங்களிலே பலவிதமான காரணங்களினால், அரசியல் கட்சி காரணங்களினாலும் பல வேறு காரணங்களினாலும் அமைதியின்மை ஏற்பட்டு தொழிலாளர்களும், அவர்களுடைய குடும்பங்களும் வேலையின்றி அவதிப்பட்டிருக்கிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தொழில் துறையில் அமைதி குறைவதை சர்க்கார் விடக்கூடாது. புதிதாகத் தொழில்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறவர்கள், இப்பொழுது தொழில் நடத்திக்கொண்டிருக்கக்கூடியவர்கள் தொழில்துறைகள் தொழில்களைப் பெருக்குவதற்கும் அதன் மூலம் தொழிலாளர்கள் வேலை வாய்ப்பைப் பெறுவதற்கும் உற்சாகம் எடுத்துக்கொள்ளாத நிலை ஏற்பட்டுவிட்டால் அதன் காரணமாக வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நாட்டிலே பெருகிவிடும். இது நமக்கும் நல்லதல்ல, நாட்டிற்கும் நல்லதல்ல. அரசாங்கத்திற்கும் நல்லதல்ல. என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரம் ஆகிவிட்டது. இப்பொழுதே 15 நிமிடங்கள் எடுத்துக்கொண்டுவிட்டீர்கள்.

திரு. நா. காகிராமன் : இரண்டு விஷயங்களைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். சட்டம் ஒழுங்கு பற்றி அடிக்கடி பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். தஞ்சாவூர், கும்ப கோணம், திருவாரூர், மாயவரம், கீழ்த்தஞ்சை போன்ற பகுதிகளிலே தீவைப்பு நடந்திருக்கிறது. மரம்த் தீயாக நடந்திருக்கிறது. அதைவடக்கம் உடனடியாகக் கவனிக்காவிட்டால், கூலிப் பிரச்னைகள் எழுந்துள்ள கீழ்த் தஞ்சையிலே விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். சொத்து சுதந்திரம் பாதிக்கப்படும் என்று சென்ற ஆண்டு சொன்னேன். அதனால் உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படும் என்று சொன்னேன். அதற்கு அப்போதிருந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்காக அங்கே தனி போலீஸ் படை ஒன்று ஏற்படுத்தி ஆவன செய்வோம் என்று சொன்னார்கள். என்ன நடந்தது? அதற்கு மாறாக அங்கே இருக்கிற போலீஸ் படையை, ஸ்பெஷல் போலீஸ் படையை, இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்னாலேதான் சொன்னார்கள், கலைத்து அதில் உள்ள பெரும் பகுதிப் போலீசாரை சாதாரண போலீஸ் படையில் உள்ள காலி ஸ்தானங்களில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். போலீசை அதிகமாக்காவிட்டாலும் இருக்கிற போலீசை கலைக்காமல் வைத்திருக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால் உடனடியாக அவர்கள் சென்று நடவடிக்கைகள் எடுக்க முடியும். கீழ்த்தஞ்சை, நன்னிலத்திலே விளாகம், கொறடாச்சேரி.....

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : கலைக்கப்பட்டதற்குக் காரணம் மத்திய அரசு போலீஸ் படைக்கு ஆள் தேவை என்று சொன்னதால், அதைக் கலைப்பதற்கு முடிவு செய்யப்பட்டு, கலைக்கப்பட்டவர்களுக்கு, அவர்

1969 மார்ச் 3]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

கள் அந்தப் படையிலே சேர விரும்பாத காரணத்தால், அந்தந்த மாவட்டத்தில் இருக்கிற காவல் துறைகளிலே வேலை கொடுக்கப்பட்டு அவர்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. நா. காகிராமன் : மத்திய அரசு யோசனை சொல்லிற்று. அதனால் செய்தோம் என்று சொல்கிறார்கள்.....

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மத்திய அரசு ஆள் குறைப்புச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அவர்களுக்கு ஆள் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள், அதனால் அது கலைக்கப்பட்டு, பின்பு அதிலே யிருந்தவர்கள் அதிலே சேருவதற்கு மறுத்துவிட்ட காரணத்தாலே அவர்களை யெல்லாம் காவல் துறையினர் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. நா. காகிராமன் : மத்திய அரசு இந்தப் போலீஸ் படையில் உள்ளவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டுமென்ற கேட்ட காரணத்தால் கலைக்கப் பட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் போலீஸ் படையில் சேர்ந்து வேலை செய்ய சாமர்த்தியமும், இஷ்டமும் உள்ளவர்களுக்கா பஞ்சம்? இந்தப் படையைக் கலைத்துத்தான் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இல்லாமல், இந்தப் படையைக் கலைக்காமல் வைத்துக்கொண்டு இருந்தால், போலீஸ்காரர்களுக்கு மிகவும் உதவியாக இருந்திருக்கும்.

.. மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இப்போதும் அதனால் ஒன்றும் ஆபத்து வந்துவிடவில்லை. அது கலைக்கப்பட்டுவரும் அதிலிருந்த 641 பேரும் காவலர்களாகத்தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. நா. காகிராமன் : அவர்களுக்குரிய வேலை வாய்ப்பைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. நாட்டைப் பாதுகாக்க போலீஸாரின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்க வேண்டும். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள், மன்னார்குடியில் போலீஸ்காரர்களின் எண்ணிக்கைக்கும், ஜனத் தொகையின் எண்ணிக்கைக்கும் இடையே கணிசமான வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து பொதுமக்கள் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். பொது மக்கள் உதவி செய்ய என்றும் தயாராக இருக்கிறார்கள். சட்ட பூர்வமாக நடவடிக்கை எடுக்க போலீஸ்காரர்கள் இருந்தால்தான் முடியும். நடேச வாண்டையார் கொலை செய்யப்பட்டது, நன்னிலத்தில் பெண்பிள்ளை விவசாயம் செய்து அதன் பலனை அனுபவிக்க முடியாத படி ஒரு சிலர் தடுப்பது, தடுப்பவர்கள் மீது மற்றவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பது போன்ற சம்பவங்களைப் பார்க்கும்போது சட்டம், ஒழுங்கு இருக்கிறதா, சட்டம் ஒழுங்கை நிலைநிறுத்த உதவாது பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று எண்ணங்கள் ஏற்படுகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : குற்றம் செய்பவர்கள் முன் கூட்டியே சொல்லிவிட்டுப் புறப்படுவது இல்லை. அப்படிச் சொன்னால் போலீஸ் உடனே குறுக்கிட்டுத் தடுத்துவிட முடியும். குற்றம் செய்தவர்கள் இரு தரப்பிலும் கைது செய்யப்பட்டு அவர்கள் மீது நல்ல செக்ஷன்கள் படி வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. நா. காகிராமன் : வாஸ்தவந்தான். குற்றம் செய்பவர்கள் சொல்லிவிட்டுச் செய்வதில்லை. கொலை செய்பவன் சொல்லிவிட்டுச் செய்வதில்லை. இருப்பினும் நம்முடைய போலீஸார் எந்தெந்த இடத்தில் என்னென்னநிலைமைகள் இருக்கின்றன என்று அறிந்து அவ்வப்போது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியும். அதுவும் தமிழ்நாட்டு போலீஸார் அவ்வாறு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியும். விருத்தாசலத்திலே, பொன்னேரியிலே மாணவர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் இடையே தகராறு ஏற்பட, ஊரிலுள்ளவர்கள் மாணவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க இம் மாதிரி சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன. ஒரு சம்பவம் சொல்லாமல் திடீரென்று நடக்கிறது என்றால், அதைத் தொடர்ந்து சங்கிலித் தொடர் போல் சம்பவங்கள் நடைபெறாமல் தடுப்பதற்கு போலீஸ் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். எங்கள் பக்கத்தில் ஒரு பழமொழி சொல்

[திரு. நா. காசிராமன்]

[1969 மார்ச் 3]

வார்கள், அழகான துப்பாடிக்காரன், வைத்திருக்கிறான் துப்பாக்கி, என்று சொல்லுவார்கள். ஆள் அழகாகவும், நன்றாகவும் பண்போடும் பேசும் அதே சமயத்தில் மனதிற்குள் பலவிதமான இன்னல்களை வைத்திருப்பது போல் இந்த பட்ஜட் அமைந்திருக்கிறது. இந்த பட்ஜெட்டை மேலெழுந்த வாரியாகப் பார்க்கும்பொழுது வரி இல்லாத பட்ஜட் போல் தோன்றினாலும் கூட, எவ்வளவு பளு வரப்போகிறது, எப்போட்ட வரி வரப்போகிறது என்பதை சூசகமாக அறிவிக்கும் வகையில் இந்த பட்ஜட் அமைந்திருக்கிறது என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தன்னுடைய எழுத்தால், பேச்சால், அறிவாற்றலால், அன்பால் நம்மையெல்லாம் கட்டியாண்ட அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மண்ணுக்குச் சொத்தாகி இன்றோடு ஒரு மதகலம் முழுகின்றது. அவர்கள் காட்டிய வழிகளைப் பின் நிறி திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சரவை நடக்கும் என்ற உறுதியினை அளிக்கின்ற வகையில் இன்றையதினம் நிதியமைச்சர் அவர்களே அளிக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிதி நிலை அறிக்கை அமைந்திருக்கின்றது. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அரசியலில் வளர்க்க விரும்பிய உன்னதமான பண்பினைத் தமிழ் நாட்டு அரசியலில் உருவாக்குவதற்கான முயற்சிகளை எல்லாம் எடுக்க வேண்டுமென்று இன்ன திணைக்கு முன்பு இன்றைய முதலமைச்சர் அவர்கள் எதிர் கட்சிகளை எல்லாம் பார்த்துக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த அன்பர்கள். அதிலும் குறிப்பாக காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த நேரத்திலும் அதற்குப் பிறகும் கூடிய கண்ணியத்தையும், அறிஞர் அண்ணா அவர்களைய குடும்பத்துக்கு மனியம் வழங்க வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தோடு ஒன்றிவந்த பண்பான யோசனையையும் நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தப் பண்பும், அன்பும் வளர வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்தியத் துணைக் கணடத்தில் காலங்காலத்துக்கு எதிராக ஒரு அரசியல் கட்சியை உண்டாக்கி, அந்த அரசியல் கட்சியை வளர்த்து வந்தார்கள். அவர்கள் விரும்பியது அந்த அன்பும் பண்பும் அரசியலில் உருவாக வேண்டுமென்பவாதான். அரசியலில் சிலர் நண்பர்களை விரோதிகளாக ஆக்கிக் கொள்வார்கள். ஆனால் அறிஞர் அண்ணா அவர்களோ விரோதிகளை எல்லாம் கூட நண்பர்களாக ஆக்கிக் கொண்டு, அவர்கள் எல்லோருமே பாராட்டு என்ற நல்ல பேற்றினை பெற்றோர்கள் என்று சொன்னால் அதற்குக் காரணம் அவர்கள் அரசியலில் காட்டிய அன்பு நெறியும், அரசியலில் எல்லோருடைய எண்ணங்களையும் கேட்டு நடந்து செல்ல வேண்டுமென்று எடுத்து கொண்ட பண்பான போக்குத்தான்.

அண்ணா அவர்கள் பொதுவாகக் குறிப்பிடுவார்கள்—அரசியல் என்பது காட்டாறு போல் இருக்கக்கூடாது, கனிமரச் சேலையைப் போல் இருக்க வேண்டும். பொதுவாழ்க்கை என்பது புகையும் எரிமலை அல்ல. அது பூந்தோட்டமாக இருக்கவேண்டும். என்று அடிக்கடி குறிப்பிடுவார்கள். அதை நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்லக் காரணம் தமிழ்நாட்டில் உருவாகி வருகிற நல்ல ஜனநாயகப் பண்பினை இங்கிருக்கிற எல்லா அரசியல் கட்சிகளும், காங்கிரஸ் கட்சியும் சட்ட மன்றத்திற்குள் மட்டுமன்றி வெளியிலும் அந்த உணர்வினை உருவாக்குவதற்குப் பாடுபடவேண்டும். அப்படிப்பாடுபட்டு நல்ல ஜனநாயகத்தை உருவாக்குவதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்து கொள்ளுகின்ற அதே நேரத்தில் நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஏராளமான சிறுகதைகள், நல்ல கட்டுரைகள், கதைகள், நாடகங்கள் எல்லாவற்றையும் நமக்கு வழங்கித் தெளிந்துகொள்கிறார்கள். அவையெல்லாம் என்றையதினமும் நிலைத்து நிற்கக் கூடிய அளவுக்கு இலக்கியமாக விளங்கக் கூடிய நூல்கள். அந்த நூல்களுக்காக நம்முடைய அரசு அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு

1969 மார்ச் 3]

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

ஒரு தொகையை ராயல்டியாக வழங்கிவிட்டு, நம்முடைய அரசே அந்த நூல்களை எல்லாம் என்றையதினமும் நிலைக்குமளவில் வெளியிட வேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கடந்த இரண்டு ஆண்டு காலத்தில், நம்மையெல்லாம் ஆண்ட காலத்தில் எந்த அளவுக்கு அனுசரிப்பை உடனும், எந்த அளவுக்கு எல்லா வழறையும் மனதில் போட்டுக் கொண்டு வெளியிலே கட்டி கொள்ளாமல் நம்மை ஆண்டார்கள் என்று தெரியும். அவர்கள் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த அளவில் முக்கிய பெருளாதாரத் திட்டமாகக் கருதிக் கொண்டிருந்ததெல்லாம் தமிழ்நாடு வேளாண்மைத் துறையில் நல்ல வளர்ச்சியைப் பெற வேண்டுமென்று துதான். அதிலே அவர்கள் பெருந்த அக்கறையைக் காட்டினார்கள். இந்த விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்துப் பேசிய நண்பர் சிராமன் அவர்கள், எந்தக் குற்றத்தைச் சொல்வது, திரவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின் மீது என்று புரியாமல், இந்த பட்ஜெட்டைப் பற்றிக் குற்றம் சொல்ல வழியில்லையே என்ற முறையில் பேசிக் கொண்டிருந்ததைப் பார்த்தோம். குற்றம் குறைகளை சொல்ல வேண்டியதுதான். ஆனால் வரியே இல்லாத பட்ஜெட் என்று வெளியிலே இருக்கின்றவர்கள் எல்லாம் பாராட்டுகின்ற நேரத்தில் வரிகள் புதைத்து இருப்பது போல் அவர்கள் பதிலார்கள். கடந்த 12 ஆண்டு காலத்தில் 370 கோடி ரூபாய்க்கு மாநிலத்தினுடைய வருமானம் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் ஒன்றை மறந்து விடக்கூடாது. வெள்ளைக்காரன் நம்மை ஆண்ட காலத்தில், இன்ன மாநிலத்தின்—ஆந்திர மும் சேர்ந்தது—பட்ஜெட் 1929—30-ம் ஆண்டில் 20 கோடி ரூபாயாகத்தான் இருந்தது. திரு சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பட்ஜெட் போட்ட காலத்தில், “மாநிலத்தின் பட்ஜெட் 100 கோடி ரூபாய்க்கு வரதா, அந்த பட்ஜெட்டை நான் தர வேண்டும் என்று ஆசைப் படுகிறேன்” என்று சொன்னார்கள். வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் 20 கோடி ரூபாய்க்கு பட்ஜெட் போடுகிற நிலைமையில் இருந்த தமிழ்நாட்டு அரசு இன்றையதினம் வளர்ந்திருக்கிறது என்றால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வந்த பிறகுதான் வளர்ந்தது என்று கருதக்கூடாது. மத்திய அரசின் பட்ஜெட்டை எடுத்துப் பார்த்தாலும் கிட்டத் தட்ட 250 கோடி ரூபாயிலிருந்து 400 கோடி ரூபாய் வரை 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பட்ஜெட் போட்டு வந்தவர்கள் இன்றையதினம் 3,500 கோடி ரூபாய்க்கு பட்ஜெட் போடும் அளவுக்கு வளர்ந்திருக்கிறார்கள். வரி போடாமல், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காட்டிய பாதையில் நடைபோட இந்த அரசு முயற்சிப்பதைப் பார்த்த நண்பர் திரு. காகிராமன் அவர்கள் எந்தக் குற்றத்தைச் சொல்லுவது என்று புரியாமல் இங்கே பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

(திரு. சா. மெய்யப்பன் தலைமை)

இண்டாண்டு காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு என்ன சாதித்து விட்டது என்று கேட்கிறார்கள். அந்த நியாயமான வாதத்திற்கு நாம் பதில் சொல்லக் கடைமைப்பட்டிருக்கிறோம். வேளாண்மைத் துறையைப் பொறுத்தளவிலே குறுவைச் சாகுபடி 1966-67-ல் 3.2 லட்சம் ஏக்கர்தான் செய்யப்பட்டது. ஆனால் 1967-68-ல் குறுவைச் சாகுபடி மட்டும் 7.9 லட்சம் ஏக்கர் அதிகமாக நாம் உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறோம். குறுவைச் சாகுபடி மட்டுமல்ல. சம்பா சாகுபடியைப் பொறுத்தஅளவில் 1966-67-ல் 1.52 லட்சம் ஏக்கரில் தான் அந்தச் சாகுபடி நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் 1967-68-ல் 4 லட்சம் ஏக்கருக்கு அதிகமாக நாம் சம்பா சாகுபடியை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம். இது ஒரு சாதனை இல்லையா என்று நான் கேட்க ஆசைப் படுகிறேன். அது மட்டுமல்ல. மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் 1966-67-ல் 40 கோடி யூனிட்கள்தான் நாம் அளித்து வந்தோம் விவசாயத் துறைக்கு. ஆனால் 1967-68-ல் 400 கோடி யூனிட்கள் வழங்கியிருக்கிறோம். இது ஒரு சாதனை இல்லையா என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

[1969 மார்ச் 3]

அதுமட்டுமல்ல, பம்பு செட்களைப் பொறுத்தளவிலே இந்தியா விலேயே எந்த மாநிலமும் சாதிக்கமுடியாத அளவிற்கு கடந்த இண்டாண்டு காலத்தில் லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட பம்பு செட்கள் நாம் வழங்கியிருக்கிறோம். வேளாண்மைத் துறையைப் பொறுத்தளவிலே, இது ஒரு சாதனை இல்லையா என்று நான் கேட்க ஆஸ்பட்டுக்கேள். திரு. காசிராமன் அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள், தமிழகம் நல்ல முறையில் பாசன வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கு வாழ்ப்பில்லாத ஒரு மாநிலமாக இருக்கிறது என்று. நம்மிடத்தில் காவிரி ஆறு இருக்கிறது என்று சொன்னாலும் இந்தியாவிலுள்ள வேறு பல மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது அதை அவ்வளவு பெரிய ஆறு என்று சொல்லிவிட முடியாது. இன்றைய தினம் நம் தமிழ்நாட்டை எடுத்துக் கொண்டால் நாலேந்து மாவட்டங்களைத் தவிர்த்து மற்ற மாவட்டங்கள் அனைத்தும் வானம் பொழியாதா அல்லது கீழேயிருந்து தண்ணீர் வராதா என்று எதிர்பார்க்கக் கூடிய மாவட்டங்களாகத்தான் இருக்கின்றன இந்தச் சூழ்நிலையில், ஆற்றுக் பாசனம் கிடைக்காதவொரு சூழ்நிலையில் தண்ணீரைத் தேடி நாம் வேளாண்மையைப் பெருக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என்ற காரணத்தினால்தான் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மின் சக்தியை அதிகமாகப் பெருக்கவும், பம்பு செட்களை ஏராளமாக வழங்கவும் வேண்டும் என்கிற ஆர்வத்தோடு பணியாற்றி வந்தார்கள். அதன் காரணமாக நில அடைமான வங்கிகள் மூலம் விவசாயிகளுக்கு கடன் தருவதை பெருக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் ஆசைப்பட்டார்கள், அதேபோல் செய்தார்கள். அக்கோ இன்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் ஏற்படவேண்டுமென்பதில் அவர் பெரிதும் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டார்கள். அதையும் இந்த அரசு செய்திருக்கிறது. அதுமட்டுமன்றி, தனியார் வங்கிகளுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் தொடர்பு இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருந்தது. அந்தக் குறையைப் போக்க சன்டிக்கட் பாங்க் போன்ற தனியார் வங்குகள் விவசாயிகளுக்குக் கடன் தரும் விவசாயியோடு தொடர்பு கொள்வதற்கானதொரு சூழ்நிலையையும் அவர்கள் ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, படி அரிசித் திட்டமும் அண்ணா அவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அது உன்னதமானதொரு பொருளாதாரக் கொள்கை என்பதனை நன்கு படித்த பொருளாதார நிபுணர்கள் நன்கு அறிவார்கள்.

அதுமட்டுமன்றி, இன்றைய தினம் நம் அரசு அடுத்த ஆண்டு மூன்று லட்சம் ஏக்கரில் மிகப் பயன் தரக்கூடிய விதைகளை விளைவிக்கவும் ஒரு லட்சம் ஏக்கருக்கு அதிகமாக இருபோகம் செய்வதற்கான முயற்சியையும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் நான் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் தண்ணீர் வசதி அதிகமற்ற நம் மாநிலம் எப்படியாவது வேளாண்மைத் துறையைப் பெருக்குவதற்கு பாடுபட்டு வருகிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுவதற்காகத்தான். நம் விவசாயிகள் இன்றைய தினம் உரங்களைப் பயன்படுத்திவதில் அதிக அக்கறை காட்டிவருகிறார்கள். பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் சாணத்தையும், குப்பையையும் தான் உரமாகக் கருதிக் கொண்டிருந்தார்கள். இன்றைய தினம் நம் விவசாயிகள் யூரியா, நைட்ரஜன் போன்ற உர வகைகளைத்தான் அதிகமாக வாங்குகிறார்கள். கடந்த ஆண்டில் இந்தியாவிலேயே நம் மாநிலத்தான் அதிகப்படியான உர வகைகளைப் பயன்படுத்திய மாநிலம் என்ற பெருமையையும் பெற்றிருக்கிறது. வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் நாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற முயற்சிகள், மின்சார பம்பு செட்கள் அதிகமாக வழங்குவது, உர வகைகளை தாராளமாகக் கொடுப்பது என்ற முயற்சியில் நாம் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். இந்த முயற்சிகளுக்கு மத்திய அரசு விருந்து நமக்கு ஒத்துழைப்பு கிடைக்காவிட்டாலும் தொல்லையாவது கிடைக்காமல் இருக்கிறதா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

[1969 மார்ச் 3]

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

திரு. காசிராமன் அவர்கள் இங்கு மிகவும் குறைப்பட்டுக் கொண்டு பேசினார்கள். மத்திய அரசில் இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கிற திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களின் பட்ஜெட் பார்க்கும் நேரத்தில், எவைகளுக்கு அவர்கள் வரியை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் உவகைளுக்கு 10 தவீதம் வரியை அதிகப் பத்தி அதன் மூலம் 22 கோடி ரூபாய் கிடைக்கும் என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல் பம்பு செட்டுகள், நாம் ஒரு லட்சம் பம்பு செட்கள் வழங்கியிருக்கிறோம். இன்னும் எதிர்காலத்தில் அதிகப்படியாக வழங்குவதற்கு ஆசைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த பம்பு செட்கள் மூலம் நாம் உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று கனவு கண்டு கொண்டிருக்கிறோம். அவற்றிற்குக் குந்தகம் விளைவிக்கக் கூடியவை வில் பம்பு செட்களுக்கு 20 சதவீதம் வரியை ஆக்கியிருக்கிறது. அதன் மூலம் இரண்டு கோடி ரூபாய்தான் வரும் என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள்.

நான் இவற்றையெல்லாம் சுட்டிக் காட்டுவதற்குக் காரணம், தமிழ் நாட்டை ஆண்டுகொண்டிருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பொருளாதாரத்தின் அடிப்படை எது என்பதைப் புரிந்துகொண்டு, எந்த அடிப்படையில் நம் வாழ்வை உருவாக்கவேண்டுமென்பதைப் புரிந்து கொண்டும் தன் பட்ஜெட்டைப் போட்டுக் காரியங்களை ஆற்ற வேண்டுமென்றிருக்கிற நேரத்தில் நமக்கு எந்தவிதமான உதவியும் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னாலும் எந்தவிதமான உதவியையும் தருவதற்கான சூழ்நிலையில் மத்திய அரசு இல்லை என்று சொன்னாலும் மத்திய அரசு இத்தகைய திட்டங்களை நமக்கு குந்தகமாகப் போடுவதற்கு முயற்சிக்கிறது என்று சொன்னால் எதிரில் அமர்ந்திருக்கிற நண்பர்களைப் பார்த்துக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்—எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கேயில்லை—எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எந்தத் தடவை பேசினாலும் விவாதிகள் அதிகமாகக் கஷ்டப்படுகிறார்கள், விவசாயிகளுக்குப் பேதுமான விலை கிடைக்கவில்லை, அவர்களுக்குப் போதுமான விலை கிடைப்பதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் அழுத்தத்திருத்தமாக பேசுவார்கள். ஆனால் அவர்கள் நானையமானவர்கள், சொன்னதைச் செய்வதில் வல்லவராகவும் இருப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இன்றையதினம் விவசாயிகளுக்கு பெரிய இடையூறு மத்திய அரசு இழைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த இடையூறைப் பற்றி தட்டிக் கேட்பதற்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் அவர்கள் கட்சியைச் சார்ந்த கட்சி உறுப்பினர்களும் என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? எதவது ஒரு தீர்மானத்தை இங்கு கொண்டு வர இருக்கிறார்களா? அல்லது டெல்லிக்குப் போய் அற்ப போராட்டம் நடத்துவது என்று சொன்னால் நானும் கூட அவர்களோடு கலந்து கொள்வதற்குத் தயாராகியிருக்கிறேன். அதையாவது செய்யத் தயாராகியிருக்கிறார்களா? திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் தத்துவத்தை யாராலும் குறை கூற முடியாது. திரு. காசிராமன் அவர்கள் பேசும் நேரத்தில் நான் அதைப் பார்த்தேன். மத்திய அரசு மாநில அரசு இவற்றிற்கு இடையேயுள்ள நிலை பற்றிச் சென்றார்கள். மாநில அரசு கையாலாகாமல் இருந்து கொண்டு மத்திய அரசின் மீது பழி போடுவதாகச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசு என்றால் என்ன என்பதை நாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

பதினேந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மறைந்து விட்ட அண்ணா அவர்கள் ஒரு யோசனையைக் கிடைப்பினார்கள். மத்திய அரசு என்றால் இன்றிருக்கிற அரசுக்குப் பதிலாக எப்படி யுனைட்டெட் நேஷன்ஸ் ஆர்கனிஸேஷன் ஐக்கிய நாட்டு சபை என்று எப்படி ஒரு ஆர்க்கனைசேஷன் இருக்கிறதோ, எப்படி உலகத்திலுள்ள நாடுகளில் பிரதிநிதிகள் எல்லாம் அங்கு போய் உலக விவகாரங்களை எல்லாம் விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிற கனோ, அதேபோல் டெல்லியில் “இந்தியன் ஸ்டேட்ஸ் ஆர்கனைசேஷன்” ஐ.எஸ்.ஓ. என்பது மாதிரி ஒரு சபையை உருவாக்கி அந்த சபையில் நம் பிரச்சினைகளை எல்லாம் விவாதித்துக் கொள்ளலாம்—மைசூர் எல்லைத் தகராறு விவாதிக்கலாம், கேரளா-தமிழ்நாடு தண்ணீர் தகராறு விவாதிக்கலாம்.

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

[1969 மார்ச் 8]

கலாம் என்றும், பொதுப் பிரச்சினைகள் பற்றியெல்லாம் எடுத்து விவாதித்து அவற்றின் மீது முடிவு எடுக்கக் கூடிய ஒரு ஐ.எஸ்.ஓ. ஆர்கனைசேஷன் டெல்லியில் இருந்தால் போதும் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அரசியல் சிந்தனையாளர்கள் யோசிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் தன்மையை நான் உணர்வேன். அதன் புனிதத் தன்மையை நான் உணர்வேன். அதைக் காப்பாற்றவும் நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் அரசியல் சிந்தனையை யாரும் கட்டுப்படுத்த முடியாது. அதனால் நான் தெரிவித்துக் கொள்வதெல்லாம், அரசியல் சிந்தனையாளர்கள் யோசிக்க வேண்டும்.

இன்றைய தினம் டெல்லியில் உள்ள பாராளுமன்றத்தில் கிட்டத்தட்ட 600 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்தத் தொகை வருடந்தோறும் வளர்ந்து கொண்டேதான் போகப் போகிறது. 600, 700 ஆகலாம், 700, 800 ஆகலாம். இப்படி தொகை அதிகம் ஆக ஆக நம் பாராளுமன்றத்தின் மூலம் இந்திய நாட்டிற்கு என்ன பயன் கிடைக்க இருக்கிறது என்று நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்? என்ன பயன்தான் கிடைக்க முடியும்? பாராளுமன்றத்தையே கலைத்துவிடலாம், பாராளுமன்றமே தேவையில்லை இந்தியா விற்கு என்று கருதுகிறேன், இந்தியாவிலுள்ள மாநிலங்களின் சட்டசபைகளுக்கு பூர்ண அதிகாரங்களும், பூர்ண உரிமையும் அளித்துவிட்டு டில்லியில் தமிழகத்தின் பிரதிநிதியாக கவர்னரே கூட இருக்கலாம். அப்படி கவர்னரோ அல்லது தமிழ்நாடு சட்டமன்றம் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிற ஒரு பத்து பேர்களோ டெல்லிக்கு அனுப்பப்பட்டு நூறு அல்லது இருநூறு பேர்கள் கொண்டதொரு ஆலோசனை சபை, டெல்லியில் ஏற்பட்டு—டெல்லியில் கூட ஒரு சர்க்கார் இருக்கலாம். ஆனால் அந்தச் சர்க்காருக்கு இன்றையதினம் இருக்கும் அளவிற்கு அதிகாரம் இருக்கத் தேவையில்லை. இன்றையதினம் பார்க்கிறோம், இங்கே ஒரு கல்வி இலாக்கா இருக்கிறது. அங்கே ஒரு கல்வி இலாக்கா இருக்கிறது. இங்கே ஒரு சுகாதாரத்துறை அமைச்சர், அங்கே ஒரு சுகாதார அமைச்சர், இங்கே பட்ஜெட் போடுவதற்காக ஒரு நிதி மந்திரி, அங்கே ஒரு நிதி மந்திரி, இங்கே ஒரு போலீஸ் மந்திரி, அங்கே ஒரு போலீஸ் மந்திரி, இப்படி எதற்கெடுத்தாலும் இங்கே ஒருவர், அங்கே ஒருவர். ஏழு நாட்களுக்கு முன்னால் ஆச்சாரிய கிருபானாணி அவர்கள் பேசிய பேச்சு வேடிக்கையாக இருக்கிறது, அவர்கள், யார் யார் மந்திரி, யார் யார் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் என்றே தெரியவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு 59 பேர், 60 பேர் மந்திரிகளாக உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, சென்னை நகரத்தை எடுத்துப் பார்த்தால், மாநில அரசினுடைய அலுவலகங்கள் எத்தனை, மத்திய அரசினுடைய அலுவலகங்கள் எத்தனை என்று பார்த்தால், தமிழக அரசினுடைய ஆபீஸ்களை விட மத்திய அரசின் ஆபீஸ்கள்தான் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஒரு தடவை பண்டித நேரு அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் டெல்லி மாநகரம் “பைல்களின் காடாக” ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது என்று. இதை நான் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், இந்த ஆண்டு கிட்டத்தட்ட 140 கோடி ரூபாய் அதிகச் செலவு என்று மொராஜ் தேசாய் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நிர்வாக எந்திரத்திற்காக இந்த 140 கோடி ரூபாய் அதிகச் செலவு ஆகியிருக்கிறது. அங்கே 250 கோடி ரூபாய்க்கு பற்றாக்குறை பட்ஜெட் தாக்கல் செய்து இருக்கிறார்கள். இப்படி இரண்டு ஆட்சிகள் நடக்கின்றன. நமது மாநிலத்திற்கென்று சில அதிகாரங்கள் இந்திய அரசியலமைப்பிலே வழங்கப்படுகிறது. அதை ஒழுங்காகக் காப்பாற்ற முடிகிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை, சுகாதார அமைச்சர் ஒரு முடிவு எடுத்தாக வேண்டுமென்றால், “ஆல் இந்தியா மெடிகல் சர்வீஸ்” ஆலோசனை கலக்க வேண்டும். எதற்காக இந்தச் சூழ்நிலை ஏற்பட வேண்டும்? 3,700 கோடி ரூபாய்க்கு மத்திய அரசு பட்ஜெட் போடுகிறது என்றால், அதற்கான வரி எங்கிருந்து வசூலிக்கப்படுகிறது? மத்திய அரசுக்கு என்று ஒரு மக்கள் கூட்டம் தனியாக இருந்து அவர்கள் வரி செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்களா? இல்லை. மாநில அரசுக்கு 270 கோடி ரூபாய்க்கு யார் வரி செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்களோ

1969 மார்ச் 3]

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

அவர்கள்தான் மத்திய அரசுக்கு 3,700 கோடி ரூபாய்க்கு வரி செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் இந்திய நாட்டின் பாதுகாப்பைக் கவனிக்கும். துறையாக, இந்திய நாட்டின் பண்பாட்டைக் காப்பதற்கான துறையாக, இந்திய நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டை உருவாக்கும் அமைப்பாக ஆக்கிகொண்டு, மற்ற அதிகாரங்களை மாநிலத்திற்குப் பகிர்ந்தளிக்கும் சூழ்நிலை வரவேண்டுமென்ற சிந்தனையை அரசியல்வாதிகள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அதுமட்டுமல்ல, திரு. காகிராமன் அவர்கள் சொன்னார்கள், தொழில் துறையிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு எதைச் சாதித்துவிட்டது என்று. தொழில்துறையில் கடந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் மற்ற மாநிலங்கள் எதைச் சாதித்து விட்டன என்று கேட்டால் அதைத் தவறாகக் கருதக்கூடும். ஒரேயொரு புள்ளி விவரத்தை மட்டும் அளிக்க விரும்புகிறேன். ஒரு மாநிலத்தினுடைய மொத்த வருவாய் இன்னின்ன இனங்களில், எவ்வளவு எவ்வளவு என்று கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் அந்த வகையில் நம்முடைய தமிழகத்தினுடைய இரண்டாண்டு வருவாய் 1966-67-இல் 279 கோடியாக இருந்தது. இந்த ஆண்டு கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் தொழில் மூலமாக நம்முடைய தமிழக அரசுக்கு மொத்த வருவாய், தமிழகத்தின் மொத்த வருவாய் 1967-68-இல் 285 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. இது எதைக் காட்டுகிறது? தொழில் துறையில் அமைதி இல்லை என்பதையா காட்டுகிறது, தொழில் வளர்ச்சி பெருகவில்லை என்பதையா காட்டுகிறது? இது தொழில்துறையினுடைய முன்னேற்றம், வருவாய் என்பதைக் காட்டுகிறது என்பதைச் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னென்று, சொழில் துறையில் நாம் நல்ல அக்கறை காட்டுகிறோம் என்பது மட்டும் அல்ல உற்பத்தியான பொருள்களை விற்க வேண்டுமென்பதில் பெருத்த அக்கறை காட்டுகிறோம். நம் மாநிலத்திலே உற்பத்தியாகக்கூடிய பொருள்களை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியாக்கிகொண்டு வருகின்றன. அதன் அளவு 60 கோடி, 65 கோடி என்றுதான் இருந்தது, அதை 100 கோடியாக ஆக்க வேண்டுமென்பது தான் என்னுடைய இலட்சியம் என்று மூன்றாண்டுக்கு முன்பு தொழில் அமைச்சராக இருந்தவர்கள் சொன்னார்கள். அதைப் பெறுவதற்கு தமிழக அரசு எந்த அளவுக்கு அக்கறை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை உறுப்பினர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். சிறு தொழில்களில் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களை விற்பனை செய்வதற்கு நிரந்தரப் பொருட்காட்சி ஒன்றை நடத்த ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம், அதேபோல வெளிநாட்டினரும் வாங்கும் வகையில் டெல்லியில் "ஸ்டேட் எம்ப்ளோரியம்" ஒன்றை நிறுவவும் வகை செய்திருக்கிறோம். இன்னும் பல திட்டங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளை, நேரமில்லாததால் விளக்க விரும்பவில்லை. நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுவது, இங்கு இருக்கும் பரிசீலனைகளைத் தீர்க்க வேண்டுமென்பதிலே நாம் அக்கறை காட்டுகிறோம்.

இந்த பட்ஜெட்டில் குறிப்பிடக்கூடிய அம்சமாக இருப்பது பி.யு.சி. மாணவர்களுக்கு இலவசக் கல்விச் சலுகை அளிக்கப்பட்டிருப்பதுதான். இதைப் பற்றி இரண்டுவிதமான கருத்துக்கள் உண்டு. எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வியை அளிப்பதா? அல்லது அதிகமான வசதியுள்ளவர்களிடமிருந்து பணத்தை வாங்கி, வசதியில்லாதவர்களுக்கு அந்தச் சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுப்பதா என்று இரண்டுவிதமான கருத்துக்கள் இருந்தாலும், ஒரு சோஷலிச சமுதாயத்தில் கல்வி போன்ற அறிவு வளர்ச்சித் துறைகள் இலவசமாக இருக்க வேண்டுமென்ற தத்துவத்தைக் காட்டும் முறையில், இந்த ஆண்டு அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, முன்னோடியாகச் செயல்படத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னும் பஞ்சாலைத் தொழில், மற்ற விவகாரங்கள் பற்றிப் பேச நேரம் இல்லாததால் அவற்றை நான் விட்டு விடுகிறேன். கடைசியாக ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். "யூனியர்லிட்டி கிரான்ட்ஸ்" கமிஷன் முன் சொல்லியிருந்தது, அதாவது ஒரு கோடி மக்கள் வாழும் பகுதிக்கு ஒரு பங்கிலக் கழகம் வேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தது. இந்த

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

[1969 மார்ச் 6]

வகையில் பார்த்தால், தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் கிட்டத்தட்ட 4 பல்கலைக் கழகங்கள் இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தினை நாங்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருந்த பொழுது வலியுறுத்திப் பேசிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதை நான் இப்பொழுது நம்முடைய கல்வியமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன். சென்னையிலே ஒரு பல்கலைக் கழகம், சிதம்பரத்திலே ஒரு பல்கலைக் கழகம், இப்பொழுது மதுரையிலே ஒரு பல்கலைக் கழகம் இருக்கின்றன. அடுத்து நான்காவது பல்கலைக் கழகம் ஒன்றை கோயம்புத்தூரிலே ஏற்படுத்த வேண்டும் அவ்வாறு ஏற்படுத்தி அதை, திருச்சி, கோயம்புத்தூர், சேலம், வடார்க்காடு ஆகிய மாவட்டங்களுக்கு உரியதாக ஆக்கவேண்டும், அந்த பல்கலைக் கழகத்திற்கு “அண்ணா பல்கலைக்கழகம்” என்ற பெயரை இட வேண்டும், அதற்கான முயற்சியை இந்த அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி.

திரு. ரா. ரெத்தின தேவர் : தலைவரவர்களே, மறைந்த நமது முதலமைச்சர் அண்ணா அவர்களுக்கு என் சார்பாகவும், என் தொகுதி மக்கள் சார்பாகவும் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிப்படுத்திக்கொள்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய சில கருத்துகளைக் கூற விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டினுடைய நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கும்பொழுது ஸ்திரமான முறையிலே, நல்லமுறையிலே காணப்படுகிறது. ஆரம்ப ஆடிரியர்களின் பிரச்சினைகளிலே சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன். ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் செகண்டரி கிரேடு, ஹையர் கிரேடு என்ற முறையில் இருக்கிறார்கள். செகண்டரி கிரேடு படித்த ஆசிரியர்கள் ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றிவருகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு, செகண்டரி கிரேடு பாஸ் பண்ணியவர்களுக்கு, அவர்களை செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களாகவே நியமித்து, அதற்கான உத்தியோகத்தைக் கொடுத்து ஏற்பாடு செய்ய இந்த அரசு முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, செங்கற்பட்டு, வடார்க்காடு போன்ற மாவட்டங்கள் பஞ்சப் பிரதேசம் என்று சொல்லப்பட்டது. அதேபோல இராமநாதபுரம் மாவட்டமும் மிகவும் மோசமான நிலையிலே, பஞ்சமான நிலையிலே எந்தவிதமான விளைச்சலும் இல்லாது சாலியாகிவிட்டது. அது கனம் அமைச்சர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். பொதுவாக, அந்தப் பகுதியிலே உள்ள பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள். திருச்சி, தஞ்சாவூர் போன்ற மாவட்டங்களுக்குப் பிழைப்பை நாடிப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பகுதியிலே, பழம் பாக்கிகளை பழைய லோன் பாக்கிகளை, வசூலிப்பதில் அதிகாரிகள் கெடுபிடி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். எனவே, பழைய வரி பாக்கிகளை அரசு நிறுத்தி, அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை உடனடி யாகத் துவங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு நமது முதலமைச்சரவர்கள் 40 இலட்சம் ரூபாய் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு ஒதுக்கியிருப்பதாகக் கூறினார்கள். அந்த மாவட்டத்திற்கு 40 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்றாலும் குறிப்பாக கிழக்கு இராமநாதபுரம் மிகவும் பிற்பட்ட பகுதி அதிலும் குறிப்பாக முதுகனத்தூர், கடலாடி போன்ற யூனியன் மிகவும் பிற்பட்ட பகுதி என்பது முதல் அமைச்சரவர்களுக்கு நன்றாக தெரிந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். எனவே, விகிதாச்சார நிலையில், ஒவ்வொரு யூனியனுக்கும் பஞ்ச நிவாரண வேலைகளைச் செய்ய முற்பட்டிருக்கிறதோ, அதே விகிதாச்சார முறையில் முதுகனத்தூர், கடலாடி போன்ற யூனியன்களுக்கும் ஓரளவு ஒதுக்கி நிவாரணத்தை நல்லமுறையிலே அவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

1969 மார்ச் 3]

[திரு. ரா. ரெத்தினத்தேவர்]

அடுத்தாற்போல், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே தண்ட வட்டி என்று ஒரு வட்டி வசூல் செய்கிறார்கள். ஒரு குடியானவன் 5 வருஷத்திலே 10 வருஷத்திலே திருப்பிக் கொடுத்து விடுவதாக ரூ. 1,000, ரூ. 2,000 லோன் வாங்குகிறான். மற்ற மாவட்டங்களைப் போன்றதல்ல, இராமநாதபுரம் மாவட்டம். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் வறட்சி, வறட்சி என்று சொல்லக் கூடிய நிலைதான் இருக்கிறது. மழை பெய்யாததன் காரணமாக, அல்லது வெள்ளத்தின் காரணமாக அந்தப் பகுதி வறட்சியால் பாதிக்கப்படுகிறது. குறிப்பாக, கிழக்கு இராமநாதபுரம் பகுதி அந்த முறையில் பாதிக்கப்படுகிறது. வறட்சிக்குக் காரணம், மழை பெய்யாதது, அல்லது வெள்ளம். இராமநாதபுரம் வட்டம் இப்படி இருப்பதற்குக் காரணம் 20 வருஷ கால்கிரஸ் ஆட்சியிலே அந்தப் பகுதி, குறிப்பாக முதுகனத்தூர் பகுதி வேண்டுமென்றே புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதியிலே கண் மாய்களுக்கோ, வாய்க்கால்களுக்கோ, தொழில் நுணுக்க ரீதியாக, டெக்னிக்கலாக எந்தத் திட்டமும் தீட்டப்படவில்லை. வெள்ளத்தினால் பஞ்சம் ஏற்படுகிறது, அல்லது வறட்சியினால் பஞ்சம் ஏற்படுகிறது. அந்த பஞ்சத்தின் காரணமாக விவசாயிகள் குறிப்பிட்ட நேரத்திலே வாங்கிய பணத்தை திருப்பிக் கட்ட முடியாததன் காரணமாக, தண்டத் தீர்வை என்று சொல்லக் கூடிய அந்த தீர்வையை ரத்து செய்து உண்மையிலே அந்த அசலுக்கு உரிய வட்டி எவ்வளவோ, அரசாங்கத்தினுடைய வட்டி எவ்வளவோ அதை வசூல் செய்வதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல் நாராயணக் கருதிமால், பெறிலையாறு போன்ற சில திட்டங்களுக்கு ரூப்பரிண்டென்டிங் என்ஜினீயர் அவர்களால் எஸ்டிமேட்ஸ் தயார் செய்யப்பட்டு, நமது தலைமைப் பொறியாளர் அலுவலகத்திற்கு, சென்னைக்கு எஸ்டிமேட்ஸ் வந்திருக்கின்றன. பொதுவாக, அந்த திட்டங்களைக் கவனித்து, அப்படிப்பட்ட சிறிய திட்ட வேலைகளை உடனடியாகத் துவக்கி, அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தத் திட்ட வேலைகளை உடனடியாகத் துவக்க அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, டி-நோட்டிஃபைட் டிரைபஸ், மாஜி-குற்ற பரம்பரையைச் சார்ந்தவர்களுக்கு, மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டு மாநில அரசு எம்.பி.பி.எஸ்., என்ஜினீயர் போன்ற உத்தியோகக் கல்லூரிகளில் சில பெர்சென்டேஜ்கள் ஒதுக்குவதற்கு இந்தப் புதிய அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே சில பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. கமுதி ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் 1961-வது ஆண்டிலிருந்து 1966-வது ஆண்டு முடிய, கணக்குகளை, தணிக்கையாளர் தணிக்கை செய்ததன் மூலம் ஆடிட் அப்பொஜெக்ஷன், ஆட்சேபனை செய்த தொகை ரூ. 10,38,560-18 காசுகள். இந்தப் பிரச்சனை எப்படி இருக்கிறது, பணம் எப்படிப் போயிருக்கிறது என்று இந்த அரசுக்கு ஏற்கெனவே மனு ஒன்று கொடுத்ததன் மறைந்த முதல் அமைச்சர் அவர்களிடமும் கொடுத்துள்ளேன். அதன்மீது கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுப்பதாகக் கூறினார்கள் ஆனால் துரிதமுடவசமாக அவர்கள் மறைந்துவிட்டார். அவரோடு இருக்க நமக்குக் கொடுத்து வைக்கவில்லை. இனிமேலாவது, நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கருணாநிதி அவர்கள் அந்த கமுதி பஞ்சாயத்து யூனியனிலே அந்த ரூ. 10,38,560-18 காசுகள் எப்படிப் போயிருக்கிறது. எங்கே போயிருக்கிறது என்பதை ஆராய வேண்டும். கெஸ்ட் பதிவு பெற்ற ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசரைப் போட்டு அதை உடனடியாகப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் பல முறை இந்த அரசுக்கு தெரிவித்தும் அது எதுவும் செய்யாத காரணத்தினால் தற்பொழுதும் அந்த யூனியனிலே சில தாரியங்கள் நடந்து வருகின்றன. ராமசாமிவெட்டி என்ற கிராமத்திலே பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன் ஒருவர் ஹைஸ்கூல் வாங்கித் தருவதாகச் சொல்லி ரூ. 5,000

[திரு. ரா. ரெத்தினேதவர்]

[1969 மார்ச் 3]

வாங்கியிருக்கிறார்கள். பாமர மக்களிடமிருந்து வாங்கியிருக்கிறார். பள்ளிக் கூடம் வாங்கிக் கொடுக்கவில்லை. பணம் கொடுப்பதற்கும் எந்தவிதமான ஐவேஜியும் இல்லாமல் இருக்கிறார்.

நீங்கள் அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு மேலும் மேலும் சலுகை கொடுத்தால் தவறுகள் மேலும் மேலும் நடக்க ஏதுவாக இருக்கும். அதேபோல் மேற்கு ராமநதி பால் பண்ணைக்காக ரூ. 15,700 பொதுமக்கள் அளித்தார்கள். அதைப்பற்றியும் ஒன்றும் தெரியவில்லை. அதைப்பற்றி ஏற்கெனவே உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அரசுக்கும் தெரியப்படுத்தி இருக்கிறேன். எந்தவிதமான தகவலும் கிடைக்கவில்லை. அதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நல்ல காரியங்களிலே எந்த அளவுக்கு நீங்கள் நல்லமுறையிலே செயலாற்றுகிறீர்களோ அந்த அளவுக்குநாங்கள் ஆதரவு தருவோம். தவிர சப்படை என்ற முறையிலே இருக்கக்கூடாது என்பது தான் என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோள் என்பதை தெரிவித்து நான் விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, 1969-70-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டி என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வரவு-செலவு அறிக்கையை ஆரும் கட்சியைச் சார்ந்த நாங்கள் மிக நல்ல வரவு செலவு அறிக்கை என்றும், வீரி இல்லாத அறிக்கை என்றும் நாட்டு மக்கள் பாராட்டக்கூடிய வரவு-செலவு அறிக்கை என்றும், நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய வணிகப் பெருமக்கள் தங்களுக்கு எந்தவிதமான வரியும் இல்லாத வரவு-செலவு அறிக்கை என்றும் பாராட்டிப் பேசுவதும் எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கக்கூடிய காங்கிரஸ் காரர்கள் இந்த வரவு-செலவு அறிக்கையிலே ஒன்றும் இல்லையென்று கூறுவதும் வழக்கமாக இருந்தாலும் இந்த இக்கடாளை நேரத்தில் பல பிணைகள் உருவ கியிருக்கின்ற இந்த நேரத்தில் புது வரி போடாமல் மிகத் திரும்படச் சென்ற இரண்டு ஆண்டுகாலமாக வரவு-செலவு அறிக்கையை தக்கல் செய்ததை யொட்டி பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இல்லை என்றாலும் அவரை பின்தொடர்ந்து வருகிற இது அமைச்சரவை மிக நல்ல முறையிலே தாக்கல் செய்திருப்பதை நாட்டு மக்கள் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், வரவேற்கின்றார்கள். இந்த வரவு-செலவு அறிக்கை மகிழ்ச்சி ஊட்டக்கூடிய அறிக்கையாக இருக்கிறது. ஆனால் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு ஆச்சரியத்தை ஊட்டக்கூடிய அறிக்கையாகவும், அவர்களுக்கு எமாற்றும் அளிக்கக்கூடிய அறிக்கையாகவும் காணப்படுகிறது. புது வரிகளைப் போடு வார்கள், அடுத்த எப்ரல் திங்களிலே நகரசபைத் தேர்தல் வரும்போது அதைச் செல்லி, பார், பார், தமிழக அரசு போட்டிருக்கிற வரிகளைப் பார் என்று சொல்லி ஒட்டு வேட்டை ஆடலாம் என்று கருதக்கூடிய காங்கிரஸ் காரர்களுக்கு இந்த அறிக்கை மாபெரும் எமாற்றத்தை அளித்திருக்கிறது. ஆகவே, அதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

மிகத் தெளிவாக கல்வித் துறையிலே நிதி அமைச்சரவர்கள் தாராள மனதைக் காட்டி சென்ற ஆண்டு ரூ. 58 கோடி ஒதுக்கி இருந்தாலும், இந்த ஆண்டு ரூ. 65 கோடியே 39 இலட்சம் கல்விக்காக ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 7½ கோடிக்கு அதிகமாக ஒதுக்கி இருப்பது நிதி அமைச்சரவர்களுடைய தாராள மனப்பான்மையைக் காட்டுகிறது. ஏற்கெனவே எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல் பி.யூ.சி. வகுப்பிலே இலவசமாக எல்லாத் தர மக்களுக்கும் கல்வி அளிக்கப் போகின்றார்கள். அதைச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில் அந்தத் திட்டத்தை தயாரித்திருக்கின்ற காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் இந்தத் திட்டம் எங்கள் கட்சியால் தயாரிக்கப்பட்ட திட்டம் தானே நீண்ட நாட்களுக்கு முன்னால் நாங்கள் தயாரித்த திட்டம்தானே பி.யூ.சி. வகுப்பிலே இலவசக் கல்வி என்று கூறுகின்றார்கள். அதிலேகூட பாரக் வேண்டும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய பெருந்தன்மையை. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மாற்றின் தோட்டத்து மல்லிகையானாலும் அதிலே மணம் உண்டு என்று சொல்ல வேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர்கள் புகழாக வகுப்புக் கல்வியை இலவசமாக ஆக்கவேண்டுமென்று

1969 மார்ச் 3]

[திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்]

சொல்லியிருந்தாலும் அதை பெருந்தன்மையோடு ஏற்றுக்கொண்டு யா அந்தக் கருத்தைச் சொன்னது, கங்கிலாப் பர்கள், ஆகவே அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது என்ற நிலைமையில் இல்லாமல் மாற்றுக் கட்சிக்காரர் எ அந்தக் கருத்தைச் சொல்லியிருந்தாலும் அதையும் ஏற்றுக் கொண்டு புகழாக வகுப்பிலே இலவசக் கல்வி அளிப்பதற்கு முன்வந்தார்கள். அதைப் பாராட்டிவிடும்.

இந்த வரவு-செலவு அறிக்கையிலே 4 புதிய கல்லூரிகளைத் துவக்குவதற்கு வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 8 கல்லூரிகளிலே பட்டப்படிப்பு, பி. ஏ., பி. எஸ். லி. வகுப்புகளைத் துவக்குவதற்கும் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சேலம், கோவை அரசுக் கல்லூரிகளில் மேல் படிப்புக்கும் திருச்சி ஈ. வே. ரா. கல்லூரியில் எம். ஏ. போன்ற ப படிப்புகளுக்கும் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மேல் படிப்புகள் திருச்சி, கோவை, சேலம், ஆய்வகங்களில் துவக்கு பொரு ருக்கிடம் ரு. 6.25 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மதுரை லக்ஷிக் கழகத்திற்கு கட்டிடம் கட்ட 20 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குமேல் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்கக்கூடிய நிலையிலே 7,900 ஆசிரியர்களுக்குப் புதிதாக வேலை கொடுக்கக்கூடிய நிலையைக் கல்வித் திட்டத்திலே உருவாக்கி இரு பது மிகப் பாராட்டத்தக்க ஒன்றாகும். அதற்கு மேலும் 300 மைல் நீளசாலைகளை ரு. 1.1 லட்சம் அளவிலே பராமரிப்புக்கு எடுத்துக் கொண்டது பாராட்டத்தக்கதாகும். மேலும் இந்தத் திட்டத்தில் 64 டல் ரு ருனை தேசீயமாக்குவதற்கு எடுத்துக் கொள்ளும் திட்டமும் இடம் பெற்றுக்கிறது. சென்னை மாநகராட்சிக்கு ரு. 1 கோடி கடன் வழங்கியிருக்கிற கன். தண்ணீர் பஞ்சத்தைப் போக்குவதற்காக, வீராணம் எரியிலிருந்து சென்னை நகரத்திற்கு தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்கு ரு. 50 லட்சம் தனியாகவும் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தண்ணீர் திட்டத்தின் கீழ் திருவொற்றியூர், காஞ்சி, திருத்தணி, திருவள்ளூர், அரக்கோணம் திருவண்ணாமலை, புதுக்கோட்டை, ஆகிய இடங்களுக்கு நீர் வழங்கும் திட்டம் இந்த அறிக்கையில் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. மின்னளம் பெருகவும், புதிய நவீன யந்திரப் படகுகள் வழங்கவும் இந்தத் திட்டத்தில் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பொதுச் சுகாதாரத் துறையில் உருமலைப்பேட்டை, தராபுரம், மேட்டாணியம், புதுக்கோட்டை, வருத்த சலம், திண்டுக்கல் முதலிய இடங்களில் புதிய கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கும், மருத்துவ மனைகளுக்குப் பிற மேம்பாடுகளைச் செய்வதற்கும் இந்தத் திட்டத்தில் வகை காணப்பட்டுள்ளது. மேலும் 5 மாவட்ட தலைமை மருத்துவ மனைகளில் கிட்ட மருத்துவ பிரிவுகளைத் துவக்கவும் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

முற்பகல் 11-30

அதற்கு மேலும், திரு. அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட இந்த இரண்டு ஆண்டு காலத்தில் இதுவரை இ ண்டுக்கு மேற்பட்ட முறைகளில் சர்க்கார் அரசு பணியாளர்களுக்குப் பஞ்சப்படி உயர்த்திக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தில் சர்க்கார் துறையில் பணியாற்றுகின்ற பணியாளர்களுக்கு ஒன்றுமில்லையே என்று சொல்லக்கூடும். இரண்டு ஆண்டு காலத்தில், இ ண்டுக்கும் மேற்பட்ட முறைகளில் சர்க்கார் பணியாளர்களுக்கு படிப்படி ஊதியம் உயர்த்திக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் அரசு பணியாளர்கள், உள்ளாட்சித் துறை பணியாளர்கள் தங்கள் விடுமுறை நாள்களைத் திருப்பி ஒப்படைப்பதன் மூலம் அதற்கான ஊதியம் பெறும் திட்டத்திற்கும் இந்த ஆண்டு வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அறிக்கையின் அடிப்படையில் சர்க்கார் பணியாளர்கள் விடுமுறை நாட்களை ஒப்படைப்பதன் மூலம் நல்ல வருவாய் பெறுவார்கள். அதன் மூலம் அவர்களுக்குப் லாம் கிடைப்பதற்கு வசதி கிடைத்திருக்கிறது. ரேரிறுர் அண்ணை அவர்கள் சென்ற ஆண்டில் சொன்னதுபோலவே இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அரசுப் பணியாளர்களுக்கு திருமண லைவுகளுக்காக கடன் வழங்கும் திட்டம் 1-4-1 69 முதல் அமுல் படுத்தவும், ரு. 10 லட்சம் இந்தத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திருமணக் கடன் அளிக்கும் திட்டம் மிகவும் வரவேற்கத்தகுந்த திட்டம் என்று பணியாளர்களின் சங்கத் தலைவர்கூட தன்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்திருக்கிறார்.

[திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்]

[1969 மார்ச் 3]

அதற்கு மேல் நீண்ட பல ஆண்டுகளாக இந்த ஆண்டு வருமா, அதே ஆண்டு வருமா, இரண்டாவது திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுமா, மூன்றாவது திட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுமா, நான்காவது திட்டத்திலாவது எடுத்துக்கொள்ளப்படுமா என்ற ஐயப்பாடு இருக்கக்கூடிய நேரத்தில், மறைந்த மாவீரர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பலமுறை மத்திய சர்க்காரிடமும், திட்டக்குழுவினிடமும் வற்புறுத்தியதின் காரணமாக விரைவிலே மத்திய சர்க்கார் சேலம் உருக்காலையை ஏற்படுத்துவதற்கு சம்மதம் தெரிவிக்காமலிருந்தும், டெல்லி அரசு இதை ஒத்திப்போடிக் கொண்டு காலதாமதப்படுத்தினாலும், அதற்கான முதல் நடவடிக்கையை மேற்கொண்டு, இந்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட அறிக்கையிலே ரூ. 10 கோடி ஒதுக்கியதோடு மட்டுமல்லாமல், இந்த ஆண்டில் வேலை துவக்குவதற்கு ரூ. 51 லட்சம் ஒதுக்கியிருப்பதற்காகத் தமிழக அரசுக்கு மக்கள் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். குறிப்பாகவும், சிறப்பாகவும் சேலம் மாவட்டத்தில், மக்கள் இதற்கான பூர்வாங்க வேலை துவக்குவது குறித்து, தங்களுடைய மகிழ்ச்சியை தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல வேளாண்மைத் துறைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் இந்த இரண்டு ஆண்டு காலத்தில். இந்த ஆண்டும் அதே மாதிரி முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 2,500 தனியார் குழாய்க் கிணறுகள், 3,000 வடமுனை குழாய்க் கிணறுகள், 14,000 கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குத் தேவையான கடன்கள் கூட்டுறவு வங்கிகள் மூலம் வழங்குவதற்கு சென்ற ஆண்டு 12 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த ஆண்டு அதைவிட அதிகமாக ரூ. 14 கோடி முடிந்தால் ரூ. 18 கோடி வரையிலும் கூட விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், வெளி நாடுகளிலிருந்து 650 டிராக்டர்கள் வாங்கி விவசாயிகளுக்கு வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சிறுபாசனத்திற்காக நிலம் பண்படுத்த ரூ. 7-70 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மிகு பயன் தரும் விததுக்கள் மேலும் 3 லட்சம் ஏக்கரிலும், இருபேரக பயிர் விளைச்சலை மேலும் ஒரு லட்சம் ஏக்கரிலும் பயிர் செய்யவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பாசனத் திட்டங்களுக்கு ரூ. 4-5 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

விவசாயத்திற்கு மிகவும் அடிப்படையான தேவை மின்சாரம் மிக அதிகமாகத் தேவை என்ற காரணத்தினால் கடந்த இரண்டு ஆண்டு காலத்தில் 1,070 மெகாவட் மின்சார உற்பத்தியிலிருந்து, இந்த ஆண்டு 1,475 மெகாவாட்டிற்கு அதிகமாகவும் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் இந்திய உபகண்டத்தில் எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு ஒரு லட்சம் கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு 50,000 கிணறுகளுக்கு மின்விசையற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருப்பது பாராட்டத்தக்கது. மேலும் நான் சிறப்பாகவும், குறிப்பாகவும் சொல்ல முடியும். விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்துவதற்கான மின்சாரத்திற்கு யூனிட் ஒன்றுக்கு 8 காசுகள் வீதம் தமிழக அரசு வசூலிக்கிறது. வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவுக்குக் குறைந்த விலைக்கு விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்படுகிறது. இவ்வளவும் கொடுத்து விவசாயத்தை அதிக படுத்த வேண்டும், உணவு உற்பத்தியை அதிகமாகச் செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணத்திலே தமிழக அரசு மிகவும் சிரமப்பட்டு இந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டு வருகிற நேரத்தில், இந்த ஏற்பாடுகளைக் கெல்லாமல் முட்டுக்கட்டை போடுவதுபோல, உணவு உற்பத்தியை தடுத்து நிறுத்துவது போல, மத்திய சர்க்கார், டெல்லி சர்க்கார் நிதி மந்திரி திரு மோரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் 28-ம் தேதியன்று அறிவித்த வரவு-செலவுத் திட்ட அறிக்கையிலே, விவசாய முன்னேற்றத்திற்காக தமிழக அரசு இவ்வளவு நல்ல சாதனங்களை அளித்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில், உரம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில், விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுப்பதற்காக அதிகப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிற இந்த நேரத்தில்,

1969 மார்ச் 3]

[திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்]

இந்த வசதிகளை யெல்லாம் செய்துகொடுத்து விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில், மத்திய சர்க்கார் அந்த உற்பத்தி பாதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு உரத்திற்கு வரி போட்டிருக்கிறது. உரத்திற்கு 10 சதவிகிதமும், பம்பு செட்டுகளுக்கு 20 சதவிகிதமும் வரி போட்டிருக்கிற காரணத்தினால் விவசாய உற்பத்தி பெரிதும் பாதிக்கப்படும் என்று இந்திய உபகண்டத்திலிருக்கிற விவசாயிகள் ஜயப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல. அதற்கும் மேலாக ஒரு வரியை திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் விவசாயிகள் தலையிலே சுமத்துவதற்கு முன்வந்திருக்கிறார்கள். அந்த வரிதான் விவசாய செல்வத்தை செல்வவரியின் கீழ் கொண்டுவந்து விதிக்கப்படும் வரி. அப்படிப்பட்ட விவசாய வருமான வரி போடப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த 1½ ஆண்டுக்கு முன் நேஷனல் டெவலப்மெண்டு கவுன்சில் அதாவது தேசிய வளர்ச்சிக் குழு கூட்டத்தில் நமது முன்னாள் முதலமைச்சர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் “விவசாயத்திற்கு எந்தத் துறையிலும் வரியை போட்டாலும் அதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டேன், ஒப்புக்கொள்ள மாட்டேன்” என்று கூறியிருக்கிறார். “இப்பொழுது தான் விவசாயிகளை மெல்ல மெல்ல முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டுவருகிற இந்த நேரத்தில் அவர்களுக்கு வரி போடுவதை ஒருக்காலும் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டேன்” என்று தமிழக முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார். தமிழக முதலமைச்சரால் அப்படிச் கூறப்பட்ட அதே வரியை இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் மத்திய சர்க்கார் நிதி மந்திரி திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் விதித்திருப்பது, தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல, இந்திய உபகண்டத்திலேயே உணவு உற்பத்திக்கு, வேளாண்மைத் துறைக்கு விதித்திருக்கக் கூடிய ஒரு பெரிய முட்டுக்கட்டை என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதுமட்டுமல்ல. விவசாய முன்னேற்றத்தைத் தடுப்பதுடன், மாநில அரசின் வருவாய் வருகிற துறைகளில் ஒற்றன்பின் ஒன்றாக மத்திய அரசு தனதாகிக் கொண்டு வருகிறது. இது மாநில அரசின் வசதிகளில் கைவைப்பதாகும்.

மாநில அரசு பார்த்துச் செய்ய வேண்டிய ஒரு திட்டம். அந்தத் திட்டத்தில் மத்திய அரசு தனது கையை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இது மிக வெறுக்கத்தக்கது, எதிர்க்கத்தக்கது. இந்த வரி போடப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்ட நேரத்தில் டெல்லியிலுள்ள பல பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், எதிர்க்கட்சி எம்.பி.க்கள், தலைவர்கள் இந்த வரியை எதிர்த்து, தங்களது கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் தானே, காங்கிரஸ் அல்லாத கட்சியினர்தானே இதை எதிர்க்கிறார்கள் என்ற கூறவும் முடியாத நிலையில், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த அம்மை யார் தாரகேஸ்வரி சிங்ஹா அவர்கள் இந்த வரியை எதிர்த்திருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் பா லிமெண்ட் கட்சிச் செயலாளர்களில் ஒருவரான திரு. பி. வெங்கடசுப்பையா இந்த விவசாய வருமான வரியை எதிர்த்திருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் பாராளுமன்றக் கட்சி செயலாளர் திரு. ஆர். பி. சிங்ஹா அவர்கள் உரத்திற்குப் போட்டிருக்கிற வரியையும், பம்பு செட்டுகளுக்கு போட்டிருக்கிற வரியையும் எதிர்த்திருப்பதோடு, பாராளுமன்ற காங்கிரஸ் கட்சிக் கூட்டத்தில் இந்த வரிகளை எதிர்த்து வாதாடப் போகிறோம் என்பதையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதைப் பார்க்கிற நேரத்தில் எந்த அளவுக்கு ஏழைகளினுடைய, பாட்டாளிகளினுடைய, ஏழை விவசாயிகளுடைய முன்னேற்றத்தை மத்திய சர்க்கார் வரி தடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

கடந்த இரண்டு ஆண்டு காலத்தில் தமிழக அரசு வரவு செலவு அறிக்கையிலே விவசாயத்திற்கு மிக முக்கியத்திலும் கொடுத்து விலைவாசியைக் குறைக்க வேண்டும் என்று கருதிக் கொண்டிருக்கிறது. படி அரிசித் திட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கமே மற்ற விலைவாசிகளைக் குறைப்பது தான் என்று மறைந்த மாண்புமிகு அமைச்சர் அண்ணா அவர்கள் கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். அந்த அடிப்படையில், செயலாற்றக் கூடிய நேரத்தில், மத்திய சர்க்கார் போடக்கூடிய பட்ஜெட்டில், ஏழைகளைப் பாதிக்கக் கூடிய, குறிப்பாக பாட்டாளிகளை பாதிக்கக் கூடிய, நடுத்தர வர்க்கை

[திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்]

[1969 மார்ச் 3]

வசதி படைத்தவர்களை பாதிக்கக்கூடிய, தொழிலாளர்களை பாதிக்கக்கூடிய வரிகளை மத்திய சர்க்கார் போடுகிற காரணத்தினால், மேலும் விலைவாசி உயர்வதற்கான அறிகுறிகள் காணப்படுகின்றன.

நம்முடைய சர்க்காருடைய வரவு-செலவுக் கணக்கு 265 கோடி ரூபாய், மத்திய சர்க்காருடைய துணைவிழும் அளவு 260 கோடி ரூபாய். ஆகவே, மத்திய சர்க்காரிலே துண்டு விழும் அளவு, மாநில சர்க்காருடைய வரவு-செலவுக்குச் சமமாக இருக்கிறது. அவர்கள் போட்டிருக்கும் வரிகள் காரணமாக இன்றைக்கு விலை வாசிகள் உயரும். மத்திய சர்க்காருடைய வரிகள் ஏழைகளையும், எளியவர்களையும் பாதிக்கும் வரிகளாகப் போடப்பட்டிருக்கின்றன என்று அறிஞர்கள் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் போட்டிருக்கும் வரிகள் மூலம் 150-27 கோடி ரூபாய் எதிர் பார்க்கப்படுகிறது என்றாலும், 260 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பற்றாக்குறையை எப்படி நிரப்பப் போகிறார்கள் என்று கேட்போது, நிதி அமைச்சர் திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள், எங்கனிடம் நாவரிக் அச்சம் இருக்கிறது, காகிதத்தைக் கொடுத்தால் அங்கே நோட்டுகளாக அடித்துப், பற்றாக்குறையை நிரப்புவதற்கு வழிவகை செய்யப்படும் என்கிறார். பொருளாதார நிபுணர்கள், படித்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், பண வீக்கத் திறுக்க காரணமே காகித நோட்டுகள் அடிப்பதுதான் என்று. விலைவாசிகள் விலை ஏறுகின்றன. பணப்புழக்கத்தின் காரணமாக. இதை கட்டுந்த காலத்திலேயே பொருளாதார நிபுணர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். 1968-69 ஆண்டில் மத்திய சர்க்கார் நிதிநிலை அறிக்கையில் 200 கோடி ரூபாய்க்கு நோட்டுகளை அச்சடித்தார்கள். இப்பொழுது, 1969-70-ல் 250 கோடி ரூபாய்க்குக் காகித நோட்டுக்களை அச்சடித்தால், தமிழகத்தில் செய்யும் எந்தக் காரியமும் பயனளிக்காது. தமிழக சர்க்கார் இறக்கியிருக்கும் விலை வாசிகள் மேலே ஏறத் தொடங்கும். இதை இந்திய உபகண்டத்தில் ஒவ்வொரு குடிமகனும் நினைத்துப் பயந்து வேதனைப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறான். இதை நாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

கடந்த பத்து நாட்களாக, அல்லது ஒரு வாரத்திற்குள்ளாக ஒவ்வொரு மாநிலமும் தங்கள் தங்கள் வரவு-செலவுத் திட்டங்களை தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் பற்றாக்குறை பட்டுள்ளது. இப்படி பற்றாக்குறை பட்ட வரவுவதற்குக் காரணம் நல்ல வரவாயத் துறைகளை யெல்லாம், மத்திய சர்க்கார் வைத்துக்கொண்டு, கொழுத்த வரிவகைகளை யெல்லாம் தங்கள் கையில் வைத்துக்கொண்டு, சப்பையான இனங்களை மட்டும் மாநில சர்க்காரிடம் கொடுத்திருக்கும் காரணத்தால்தான். ஒவ்வொரு மாநில சர்க்காரும் தங்கள் தங்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாமல், புதிய வரிகளைப் போட்டால் மக்கள் தாங்கமாட்டார்கள் என்று கவலைப்படுகிறார்கள். ஆகையினால்தான் நான் என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்கிறேன், மத்திய சர்க்கார் எல்லா அதிகாரங்களையும் தன்னிடமே வைத்துக்கொள்ளாமல், மத்திய சர்க்கார், டெல்லி சர்க்கார் மூன்று அதிகாரங்கள் மட்டும் தன்னிடம் வைத்துக் கொண்டு, வெளிநாட்டு விவகாரம் நாட்டுப் பாதுபாப்பு, போக்குவரத்து ஆகிய மூன்றை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு மற்றவைகளையெல்லாம் மாநில சுய ஆட்சிக்குக் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இறுதியாக, இந்த ஆண்டு பருவ மழை 40 சதவிகிதம் தவறியதால் தமிழகத்தில் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக பாதுகாக்க ஏற்பட்டிருக்கிறது. முதல் அமைச்சர் குறிப்பிட்டது போல, உறவுக்குக் கொடுப்போம், உரிமைக்குக் குரல் கொடுப்போம், என்றார்கள், அந்த வகையில், 'டெல்லியிடம் ஒரு லட்சம் டன் அரிசி கேட்டிருக்கிறார்கள். டெல்லி சர்க்காரே, தமிழகத்தில் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, உதவிக்கு வாரங்கள் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் நல்ல எண்ணெய் தோடு இ தக் கோரிக்கையை பரிசீலிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் உணவு அமைச்சர் திரு. ஜகஜீவன்ராம் அவர்கள் தமிழக முதல் அமைச்சரிடம் அண்ணை மாநிலமாகிய கேரளத் திற்கு ஆயிரக்கணக்கான டன் அரிசி கொடுங்கள் என்று கேட்போது,

1969 மார்ச் 3]

[திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்]

பேரறிஞர் அண்ணை அவர்கள் மனமுவந்து திருப்தியோடு அரிசி கொடுத்தார்கள் என்பதை உணர்ந்து இன்றைக்கு நமக்குத் தேவையான நேரத்தில், நாம் எதிர்பாராத நிலையில் இருப்பதால், நமக்கு ஒரு லட்சம் டன் அரிசி கொடுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

சிவசேனை அட்டுமியங்களை மத்திய சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்து அடக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. பி. வேலுசாமி : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களையும் தெரிவிக்க முன்வருகிறேன். இந்த அறிக்கையாவது, புதிய வரிகள் இல்லாமல் இருக்கிறது. என்றாலும், பி.யு.சி. வரை இலவசமாகக் கல்வி என்றும், ரிசர்வ் வங்கியில் ஒவ்ர டிராப்ட் எடுக்காமல் இருப்பதும், வால்தவமாகவே வரவேற்கத்தக்கது என்றாலும், மிக்க சந்தோஷப்படக் கூடியதாக இல்லை. புதிது வரிகள் இல்லை என்று சொல்லும் போது, புதிய வரிகள் வருகின்ற ஆண்டு முடிவின் காலம் வரையில் வரிகளே கிடையாது என்று அறிவிக்கப் படவில்லை. சென்ற காலத்தில் போல, வரிகள் இல்லை என்று அறிவிக்கப் பட்டிருந்தால், சாலச் சிறந்ததாக இருந்திருக்கும். ஜனங்களிடத்தில் பொதுவாக இடையில் வரி வருமோ என்கின்ற ஒரு ஐயப்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவதாக, பி.யு.சி. வரையில் இலவசமாகப் படிப்பு என்று சொல்லும்போது, சக்தி படைத்தவர்கள், சக்தி இல்லாதவர்கள் அனைவருக்குமே இந்தச் சலுகை கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. சௌகரியமாக உள்ளவர்கள், அவர்கள் கூட இந்த வகையில் கல்வியிலே சலுகை காட்டப் பட வேண்டுமா, இது அவசியமா என்பதைச் சிந்தித்தப் பார்க்க வேண்டும். அது அவசியம் இல்லை என்றே தோன்றுகிறது. அவர்களுக்குக் கொடுக்க சக்தி இருக்கும் போது, அவர்களிடத்தில் வசூலிப்பதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை. சக்தியிருப்பவர்களிடத்தில் வாங்கி, சாதாரண ஏழை மக்களுக்கு அதிகச் சலுகை கொடுப்பது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். இப்பொழுது இருக்கும் முறைக்குப் பதிலாக, ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு வருவாய் வருபவர்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்கிற விதியைப் போட்டு, மற்றவர்களுக்கு இலவசக் கல்வி என்று சொன்னால் அது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும்.

அதோடுகூட, புதிய வரிகள் இல்லாமல், ரூ. 16 கோடி துண்டு விழுந்திருக்கிறது. அந்தத் துண்டு விழுந்திருக்கும் இடத்தை நான்காவது திட்டத்தில், ஐந்தாவது நிதிக் கமிஷன் தொகைகளை ஒதுக்கும் நிலையில் நமக்கு ரூ. செய்யும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அப்படி எதிர்பார்க்கப்பட்டிருக்கிற தொகை வரவில்லை என்றால், இந்த ஆண்டே அந்தப் பதினாறு கோடியை அடைய ஏதாவதும் புதிய வரிகளை விதிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படக்கூடும். ஜனங்களுடைய வாழ்க்கை பாதிக்கப்படுவதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படக்கூடும். ஆகையினால், சர்க்கார் இந்த 16 கோடி ரூபாய்க்கு வால்தவமாக கொடுக்கக் கூடிய சக்தி உள்ளவர்களிடம் வாங்கி, அவர்களுக்கு வரி கொடுப்பது வசூல் செய்வதில் குற்றம் ஒன்றுமில்லை. என்னுடைய கட்சியின் கருத்தும், என்னுடைய கருத்தும், கொடுப்பதற்குத் தகுதி, சக்தி உள்ளவர்களிடம் வரிபோடுவதில் தவறு எதுவுமே கிடையாது என்பது தான். ஆகையால், வசதி படைத்தவர்கள் தமிழ்நாட்டில் பல்வேறு வகைகளில் இருப்பதால், அவர்களிடம் இந்த 16 கோடி ரூபாயை ஏதாவதும் வரி போட்டு அதன் மூலம் துண்டு விழுந்திருக்கும் தொகையை ரூ. செய்து கொள்ளலாம். அதன் மூலம் சாதாரண ஏழை மக்களுக்கு உதவி செய்து, நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்கலாம்.

இந்த ஆண்டு பருவ மழை தவறிவிட்டது. அப்படிப் பருவ மழை தவறியதன் காரணத்தால், இந்த ஆண்டு உதவி செய்வதற்கு என்று ரூ. 1,57,00,000 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னவர்க்கு உறுப்பினர்கள் பேசிய நிலிருந்து நாம் தெரிந்துகொண்டது என்னவென்றால், கிட்டத்தட்ட ஆறு ஏழு ஜில்லாக்களில், பருவமழை தவறியிருக்கிறது. அந்த நிலைமையைச் சீமாணிக்க ஒரு கோடி ஐம்பத்தேழு லட்சம் ரூபாய் போதுமானதானா என்று பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால், இந்த 1,57,00,000 ரூபாய் போதுமானதாக இல்லை. அதிகமான நிதியை ஒதுக்கி செய்து, வறுமை,

[திரு. பி. வேலுசாமி]

[1969 மார்ச் 3]

வறட்சிப் பகுதிகளுக்கு, அதிகமான வசதிகளை செய்து கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்து அங்குள்ள மக்களுக்கு அதிகமான வேலைவாய்ப்பு உண்டாக, கீழ் மட்டத்தில் இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும் வகையில், அதிகத் தொகையை ஒதுக்கியிருந்தால் அது சாலச் சிறந்ததாக இருந்திருக்கும்.

பஞ்சாலகளுக்கு என்று ரூ. 15 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஆலைப் பசிக்கு சோளப்பொறி போல இருக்கிறது. 20,000 தொழிலாளர்கள் இரண்டாண்டு காலமாக வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த 15 லட்ச ரூபாய் ஒன்றுமில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இன்னொன்றும் சொல்ல வேண்டும். சமீபத்திலே முதல் அமைச்சரும், தொழில் அமைச்சரும் கோவைக்குச் சென்று மூடியிருக்கும் மில்களைத் துவக்கும் காரியத்தைச் செய்யப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நன்றாக நடக்கும் மில்களையும் நடைபெறாத மில்களையும் இணைத்து செயல்பட முயற்சிகள் எடுத்திருக்கிறார்கள். எனக்கு 30 ஆண்டு களாகப் பஞ்சாலகளில் சம்பந்தம் உண்டு. அதை வைத்துக் கொண்டு சொல்லுகிறேன். இது நடக்குமா என்பதை சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். லாபம் கிடைக்கும் ஒருவர், நஷ்டம் அடையும் ஒருவரோடு இணைந்திருக்க முன்வருவாரா என்று பார்த்தால், யாரும் அப்படி முன் வரமாட்டார்கள். அமைச்சரவர்கள் செய்யும் முயற்சி நல்லது தான் என்றாலும் கூட, இது நடைபெறுமா இன்றைக்கு உள்ள அமைய அமைப்பில் என்பதைப் பாரக்கும் போது, ஐயப்பாடு அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, பஞ்சாலத் தொழில் நிலைமைக்கு எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய முயற்சிகளுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்னும் வகைப் படுத்தி அதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டால் சிறப்பாக இருந்திருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, கிராமங்களில் சாதாரணமாக பசுவின் கன்றுகுட்டி எல்லும்பும் தோலுமாகக் காட்சியளித்தால் அதை “ஐயர் வீட்டுக் கன்றுக் குட்டி” என்று சொல்வார்கள். அதுபோல்கான் தமிழ்நாட்டினுடைய நிலைமையும் இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரில் நிதியமைச்சராக திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் போட வேண்டிய எல்லாப் பொருள்களுக்கும் வரியைப் போட்டுவிட்டார். மாநில சர்க்கார் ஏதாகிலும் வரியைப் போடுவதற்கான வாய்ப்பு இருக்குமோ என்ற ஐயப்பாடு இருக்கிறது. இந்த நிலையில்தான் தமிழ்நாடு மக்கள் “ஐயர்வீட்டுக் கன்றுகுட்டி போல” காட்சியளிக்கிறார்கள். விவசாயிகள் நொடித்துப் போயிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் பம்பு செட்டுகளுக்கும், உரத்திற்கும் வரியைப் போட்டிருப்பது விவசாயிகளுடைய நல்வாழ்க்கையை உத்தேசித்துதான் என்ற ஐயம் எழுகிறது. சாதாரணமாக விவசாயிகள் இன்றைக்கு வாழ்க்கையை நடத்த முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். விவசாயிகளுக்குப் புதிய புதிய சலுகைகள் காட்ட வேண்டிய நேரத்தில் பம்பு செட்டுகளுக்கும் உரத்திற்கும் வரியைப் போட்டிருப்பது அவர்களுடைய உள்நெத்தைப் புண்படுத்துவதாக இருக்கிறது. ஒரு பக்கம் மத்திய சர்க்கார், மறுபக்கத்தில் மாநில சர்க்கார். சாதாரண விவசாயிகள் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்த முடியாமல் நெருக்கப்படுகிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக நான் முப்பது வருஷ காலமாக பொதுவாழ்வில் ஈடுபட்டிருப்பவன். ஆரம்ப காலத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியின் மேடைகளில் ஒரு பிரசங்கம் செய்வதுண்டு. “சென்னை நகரத்தில் எச்சிற் தொட்டிகளில் எல்லாம் பிச்சைக்காரர்கள் எச்சிற் இலைகளோடு போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்” என்று மேடைகளில் பேசப்படுவது உண்டு. நமக்குச் சுதந்திரம் கிடைத்து, இருபது ஆண்டுக் காலமாக காங்கிரஸ் அரசாண்டது. பிச்சைக் காரர்கள் எச்சிற் இலைகளோடு போராடுவது இன்னும் நிற்கவில்லை. முன் பெல்லாம் எச்சிற் தொட்டிகள் பக்கம் சாதாரணமாகக் குருடர்கள், அங்க ஹீனர்கள்தாம் போய் எச்சிற் இலைகளிலுள்ள பண்டங்களைத் தின்று ஜீவித்து வந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு ஐந்து வயது, எழு வயது, பதினைந்து வயது, நல்ல உடல் வலிமையுள்ள வாலிபர்கள், உடலில் வேலை செய்ய சக்தியுடையவர்கள் எல்லாம் போய் எச்சிற் இலைகளோடு போராடி கிடைத்ததைத் தின்னும் நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

1969 மார்ச் 3]

[திரு. பி. வேலுசாமி]

இருக்கிறது. (மணியடிக்கப்பட்டது). அவர்களுக்கு கெல்லாம் போதிய வாய்ப்புகள் அளித்து முன்னேற்றமடையச் செய்யும் நிலை இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லையென்ற பதிலே கிடைக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் 1½ கோடி விவசாயிகள் வாழ்வதற்கு ஏதாவது வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை, எந்தச் சர்க்கார் வந்தாலும் ஆட்சியாளர்களின் பார்வை அவர்களின் பக்கம் விழுவது இல்லை.

தஞ்சாவூரில் விவசாயக் கூலி விவகாரம், போராட்டம் நடைபெற்றிருக்கிறது. ஒரு கமிஷன் போட்டு கூலிப் பிரச்சினை என்று சொல்கிறார்கள். அந்த மாதிரியான போராட்டம் எல்லா மாவட்டங்களிலும் வரவேண்டுமென்று இந்தச் சர்க்கார் விரும்புகிறதா? விவசாயிகளுடைய குரலை எடுத்துச் சொல்லும் வாய்ப்பு இல்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்காராகிலும் விவசாயிகள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

சாதாரணமாக அரசாங்க சிப்பந்திகள், குமாஸ்தாக்கள் இவர்களுக்கு இருக்கின்ற நிலைமையை விவசாயிகளுக்கு இல்லாமலிருந்து வருவது பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. கடைசி மட்டத்தில் இருக்கும் விவசாயி அரை வயிறு அளவாவது உட்கொள்ளும் நிலைக்கு அவர்களுடைய வாழ்வை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திரு. மொரார்ஜி தேசாய் பட்டெட்டினால் வீலைவாசிகள் ஏறி வருகின்றன. வெளும் நோட்டுகளை அச்சடித்தால் மட்டும் போதாது. வீலைவாசிகள் ஏறும்போது விவசாயிகளின் நிலையை அதிகமாகக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, திராவிடப் பெருங்குடியின் தலைமகன் அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய மறைவுக்கு அஞ்சலியைச் செலுத்தி, 1969-70-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்மீது சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். மத்திய அரசாங்கம் 150 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட்டிருக்கிறது. தமிழகத்திலே இருக்கின்ற ஏழை எளிய மக்களை — விவசாயப் பெருங்குடி மக்களை வாட்டி வதைக்கின்ற வகையில் மத்திய அரசாங்கம் எல்லாப் பொருள்களுக்கும், உரத்திலிருந்து பம்பு செட்டி விரிந்து ஏழை ஹரிஜன மக்கள் உபயோகப் படுத்துகின்ற மண்* எண்ணெய் வரையிலும் வரிகளைப் போட்டு, பொருளாதாச் சிக்கலை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது.

பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டை மத்திய அரசாங்கம் அளித்திருக்கின்ற நேரத்தில் தமிழக அரசாங்கம், “தமிழகத்தில் புதிய வரியில்லை” என்று பல தரப்பட்ட மக்களும் திருப்திப்படுகின்ற வகையில் நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முனைகிறோம்” என்று சட்ட மன்றத்தில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

குறிப்பாக, அரசு ஊழியர்களுக்குத் திருமணச் செலவுக்கான கடன் அளித்தல், வட ஆர்க்காடு, செங்கல்பட்டு மாவட்டங்களில் ஏற்பட்டிருக்கும் பஞ்ச நிலைமைக்கு நிவாரண வேலைகளுக்கு மாவட்டம் ஒவ்வொன்றுக்கும் 35 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி யிருந்தால் போன்றவைகளாகும். இதற்காக இந்த அரசாங்கத்திற்கு நான் வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தின் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரசாங்கம் பெரிய மனதோடு 35 லட்சம் ரூபாயை நிவாரண வேலைகளுக்கு ஒதுக்கியிருந்தாலும், அங்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற நிலைமைகளுக்கு — பஞ்சம், குடிதண்ணீர் பஞ்சம் ஆடு, மாடுகளுக்குத் தீவனம் கிடைக்காத நிலைமை இவைகளைக் கெல்லாம் இந்தப் பணம் போதாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, அரசாங்கம் இன்னும் பெரிய மனது வைத்து, வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்திற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சென்னை நகரத்திலே ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி வழங்குவதற்காக 8.79 கோடி ரூபாய் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் வழி

[திரு. நா. வீராசாமி]

[1969 மார்ச் 3]

செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், 2,500 தனியார் குழாய்க் கிணறுகள், 3,000 வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள், 14,000 கிணறுகள் இவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்திருந்த இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சென்னையிலும், தூத்துக்குடியிலும் 6:2 கோடி ரூபாய்ச் செலவில் இரண்டு பெரிய துறைமுகங்களைக் கட்டுவதற்கு வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசாங்கம் இப்படிப் பல துறைகளிலும் கவனம் செலுத்தி வந்திருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, காங்கிரஸ்காரர்கள் பேசும்போது, தாங்கள் தான் இந்த நாட்டு மக்களுக்குக் கல்வி கொடுத்தோம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். கல்விக்காக காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்த போது ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 50 கோடி ரூபாய் தான். ஆனால் அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றுகிற திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசினால் இந்த ஆண்டுக்கெல்லாம் 65 கோடியே 39 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் நான் குறிப்பிட்டுக் கூறிய கல்லூரிகளைத் திறப்பதற்கும், எட்டு இடங்களிலுள்ள கல்லூரிகளிலும் மேல்படிப்பு படிக்கவும் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் குறிப்பிட்டதைப் போல் புகழை வகுப்பில் (பி.யு.சி.) இலவசக் கல்வியை இந்த அரசு ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறது. இவற்றை யெல்லாம் கூறிக் கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே உள்ளத்திலே ஏற்பட்டிருக்கும் மன வேதனையை இந்த மன்றத்திலே சொல்வது நல்லாக இருக்குமென்று நம்புகிறேன்.

இந்திய அரசாங்கம் தமிழகத்திலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசைக் கவிழ்ப்பதற்கு ஒரு பெரிய சதி செய்கிறது. எப்படி என்று நீங்கள் கேட்கக் கூடும்? தமிழக அரசைப் பொருளாதாரச் சூழ்நிலையில் அதாவது கழக அரசுக்குப் பொருளாதார நெருக்கடியை ஏற்படுத்தி மக்கள் மத்தியில் கெட்ட பெயரை உருவாக்குவது என்பது தான் மத்திய அரசின் நோக்கம். 1966-ம் ஆண்டில் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கம் தமிழகத்திற்கு 250 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கித் தருகிறோம் என்று வாக்களித்தது. அதை நம்பித் தான் இன்றைய தினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு திட்ட வேலைகளுக்கு, 624 கோடி ரூபாயிலே ஒரு திட்டத்தைத் தயாரித்து அனுப்பியது. மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்கிறேன் என்று சொன்னதன் காரணத்தினால்தான் நாம் 624 கோடி ரூபாய்த் திட்டம் தயாரித்தோம். ஆனால் இன்று 501 கோடிக்குத் தான் ஒப்புதல் அளிப்பதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதே போல் 1966-ல் 4-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு 250 கோடி ரூபாய் கொடுக்கிறோம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தவர்கள் இன்றைக்கு 201 கோடி ரூபாய் தான் கொடுப்போம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த 201 கோடி ரூபாயிலும் 150 கோடி ரூபாய் கடனாகத்தான் கொடுப்போம் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த 150 கோடி ரூபாய் கடனையாவது இப்போது பணமாகக் கொடுப்பார்களா என்பதற்கு ஒன்று சொல்லவில்லை. நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நாம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு 148 கோடி ரூபாய் கடனை உடனடியாகத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆக நான்காவது திட்டத்திற்காக அவர்கள் கடனாகக் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்ன 150 கோடி ரூபாய்க்கு, நாம் திருப்பித் தந்தாகவேண்டிய கடன் 148 கோடி ரூபாய் சரியாகிவிட்டது என்ற நிலையில் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் உண்மையில் நமக்குக் கிடைக்கப்போவது "0" (வீரோ) தான் என்று எனக்குத் தெரிகிறது. இந்த நிலையில் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு மத்திய அரசாங்க உதவி இருக்குமானால் நாம் திட்டத்தை எவ்வாறு செயல்படுத்த முடியும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் சாமர்த்தியமாக இன்னொன்றையும் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற துண்டு 16.71 கோடி என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். உள்ள படியே இதை அளவுக்குச் துண்டு இருந்தால் சந்தோஷப்படலாம். எந்த மத்திய அரசாங்கம் தங்களுடைய கொள்கையை அடிக்கடி மாற்றிக் கொள்கிறார்களோ, சொன்ன சொல்லைக் காப்பாற்ற முடியாத நிலையில்

1969 மார்ச் 3]

[திரு. நா. வீராசாமி]

இருக்கிறார்களோ அந்த மத்திய அரசாங்கத்தை நம்பி, அவர்களிடம் சில சலுகைகளை எதிர்பார்த்து ஏமாந்து நிற்கிறோம். அதன் காரணமாகத் தான் நம்முடைய வரவு செலவுத் திட்டத்திலே இப்போது துண்டு விழுகிறது. மத்திய அரசாங்கம் எந்த அளவு உதவி செய்யும் என்பதை இன்னும் நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. நம்முடைய மாநிலத்தில் வசூலிக்கப்படக்கூடிய வரி இனங்களில் 5-6 கோடி ரூபாய் நமக்கு வரவேண்டும். எப்போது வரும்? சொல்லவில்லை. அதே போலத் தான் சென்டிரல் அசில்மெண்ட் என்ற வகையில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 40 கோடி தருகிறோம் என்று மத்திய அரசாங்கம் சொன்னது. இப்போது 36 கோடி தான் ஆண்டு ஒன்றுக்குத் தருவோம் என்று சொல்கிறார்கள். நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மிகக் வேதனையோடு வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சரிக்கட்ட வேண்டும் என்று 40 கோடி கொடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கொடுக்கிறோம் என்று அவர்கள் இன்னும் சொல்லவில்லை. கொடுப்பார்கள் என்று நம்பி நாம் நமது வரவுசெலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித் திருக்கிறோம்.

அதேபோலத் தான் பரிசுச் சீட்டின் மூலம் வருகிற தொகையை எந்தக் கணக்கில் சேர்ப்பது என்பது இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லை.

1952-53 இல் ஆந்திர மாநிலம் நம்மிடமிருந்து பிரிவதற்கு முன்னால் ராயல்சீமா போன்ற பகுதிகளில் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தின் காரணமாக—ஆந்திரப் பகுதி பஞ்ச நிவாரணத்திற்காக மத்திய அரசாங்கம் 13½ கோடி கடன் கொடுத்தது. அதை 1970 இல் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டுமென்று நம்மைக் கேட்கிறார்கள். தமிழகத்தில் அந்தத் தொகை பயன்படுத்தப்படவில்லை. ஆயினும் ஒரேயடியாக நாம் அந்தத் தொகையைக் கொடுத்தாக வேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கம் சொல்கிறது. ஆனால் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் — கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்லவில்லை. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நாளைக்குள் கொடுக்கிறோம் என்று டணி வோடு கேட்டுக் கொள்கிறார்கள். இவர்களுடைய கோரிக்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் என்ற நம்பிக்கையில் 10-8 கோடி ரூபாய் நான்காண்டு களில் திருப்பிக் கொடுக்கும் வகையில் வரவுசெலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித் திருக்கிறார்கள். இப்படி எனக்குத் தெரிந்த வரையில் சில பல இனங்களைக் கூர்ந்து பார்க்கிறபோது நிச்சயமாக மத்திய அரசாங்கம் நமக்கு ஓர் பொருளாதார நெருக்கடி, பயங்கரமான நிலை உண்டாக வேண்டுமென்றே சதி செய்கிறார்கள் என்று தோன்றுகிறது. இந்த மத்திய சர்க்காருடைய போக்கு நீடித்தால் நிச்சயமாக நமக்கு 39-5 கோடிக்கு பற்றுக்குறை ஏற்படக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதற்கு நமது அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறது? இது மத்திய அரசாங்கம் நமக்கு இழைக்கிற தீங்கு அல்லவா? மோசடி அல்லவா என்பதை நமது அரசாங்கம் எண்ணப் பார்க்க வேண்டும். நான் இப்படிச் சொல்வதற்குக் காரணம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கும், நான் காவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கும் இடையில் உள்ள இந்த 3 ஆண்டு களுக்கு — ஆண்டுத் திட்டங்களுக்கு நீங்களே செலவு செய்யுங்கள். அந்தச் செலவை நாங்கள் ஒத்துக் கொள்கிறோம் என்று மத்திய அரசாங்கம் வாக்குறுதி கொடுத்தது. அப்படிக் கொடுத்த வாக்குறுதி காப்பாற்றப்படவில்லை. திட்டக் கமிஷனும், நிதிக் கமிஷனும் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இந்த 3 ஆண்டுக் காலத்தில் தமிழக அரசாங்கம் 3 கோடி ரூபாய் அதிகமாகவே செலவு செய்திருக்கிறார்கள். அதை மத்திய அரசாங்கம் கொடுத்ததான் தீர வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி இருக்கிறார்கள். ஆனால் மத்திய அரசாங்கம் ஏற்கவில்லை. மத்திய அரசாங்க வரலாற்றிலேயே தமிழகத்திற்குக் கொடுக்கப்படுகிற வாக்குறுதிகள் இப்படித் தான் நிறைவேற்றப்படாமலேயே போகின்றன. மத்திய அரசு நான்காவது திட்டத்திற்கு 250 கோடி கொடுக்கிறோம் என்றது 201 கோடியாகக் குறைந்து விட்டது. ஆண்டு ஒன்றுக்கு 40 கோடி தருகிறோம் என்றது 36 கோடியாகி விட்டது. நீங்கள் ஆண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றங்கள், நாங்கள் பணம் தருகிறோம் என்று சொன்னதில் 3 கோடி கொடுக்கவில்லை. ஆக இப்படிச் செய்து நம்மை ஒரு பொருளாதார சிக்கலில் அகப்பட்டுக் கொள்

[திரு. நா. வீராசாமி]

[1969 மார்ச் 3]

ளச் செய்யவே அவர்கள் சதி செய்கிறார்கள், பொருளாதார நெருக்கடி யை உண்டாக்குகிறார்கள் என்று இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இறுதியாக நான் சொல்ல விரும்புவது இலங்கை, பர்மா ஆகிய இடங் களில் இருந்தெல்லாம் வர இருக்கிற தமிழர்களுக்கு வாழ்வனிக்கத் திட்டத்தில் ஒன்றும் தெளிவாக்கப்படவில்லை. பாகிஸ்தானில் இருந்து அகதி யாக வெளியேறிய வடநாட்டவர்களுக்கு நாம் இங்கே இடம் கொடுத் தோம். சென்னை கார்ப்பரேஷன் கூட உதவி செய்து இருக்கிறது. ஆனால் இப்போது 10 லட்சம் தமிழர்கள் வர இருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன திட்டம் இருக்கிறது? நிச்சயமாக காஷ்மீர் முதல் கன்னியாகுமரி வரையில் உள்ள இடங்களில் ஆங்காங்கே கொஞ்சம் கொஞ்சம் பேர்கள் தங்கு வதற்கு தக்க ஏற்பாடுகளை மத்திய அரசாங்கம் செய்தாக வேண்டும். மறுத்தால், ஒருமைப்பாடு, ஒற்றுமை என்றெல்லாம் அடிக்கடி நீங்கள் சொல்கிறீர்களே அந்த ஒருமைப்பாடுங்கே, என்று கேட்டு “ஜனகண மன” பாட்டைப் பாடிக்காட்டி — இது உணர்ச்சி பூர்வமானதாக இருந்தால் நிச்சயம் நாடற்று வருகிற 10 லட்சம் தமிழர்களுக்கு நாடெங்கும் தங்க வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ராஜகுமார் விஜய ரகுநாத தொண்டமான் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்று சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே எந்த விதமான புரட்சிகரமான மாறுதல்களும் இல்லாததைப் பார்க்கிறபோது நாம் வருந்த வேண்டியதாகத்தான் இருக்கிறது. நிதி நிலை அறிக்கை உரையில் எந்தப் பக்கத்தை எடுத்தாலும் மத்திய சர்க்காரைக் குறை கூறுவதாகத் தான் இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காருக்கு இந்த ஒரு மாநிலம் மட்டும் அல்ல, இந்த நாடு பூராவும் கவனத்தில் இருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. மேலும் இந்த தேசத்தின் பாதுகாப் பும் மத்திய சர்க்காரின் பொறுப்பில் தான் இருக்கிறது. நமது எல்லை களில் சீன பகிஷ்தான் அபாயம் இன்னமும் இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது நம்முடைய பொறுப்பை நாம் நிறைவேற்றாது எதற் கெடுத்தாலும் மத்திய சர்க்காரைக் குறை கூறிக்கொண்டிருப்பதில் பயன் இல்லை. அது நியாயமாகாது.

அடுத்தாற்போல இந்த தமிழகத்தில் வேலை வாய்ப்புப் பிரச்சினையை அதிகரிக்க முயற்சிப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் எங்கும் வேலையில் லாத தினாட்டம் நிலவுவதைத்தான் பார்க்கிறோம் கிட்டத்தட்ட 26 மில் கன் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றில் வேலை செய்து வந்த தொழி லாளர்கள் ஆயிரக் கணக்கில் இன்று தெருவில் நின்று — தங்கள் குழந்தை குட்டிகளைக் காப்பாற்ற முடியாது தவிப்பதைப் பார்க்கிறோம். இதை அரசாங்கம் உடனடியாகக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டுவிட்டன. முன்னாள் அமைச்சர் ஆர். வெங்கட்டராமன் அவர்கள் மந்திரியாக இருக் கும் பொழுது தமிழகத்திலே எல்லா இடங்களிலும் தொழிற்சாலைகள் எழுப்பப்பட்டன. அன்று இங்கிலாந்திலே 18-ஆம் நூற்றாண்டிலே தொழில் புரட்சி, இண்டஸ்ட்ரியல் ரெவல்யூஷன் ஏற்பட்டதை போன்று— அப்பொழுது இங்கிலாந்திலே தொழிற்சாலைகள் நிறைய ஏற்பட்டன — தமிழ் நாட்டிலேயும் அவர்கள் காலத்திலே நிறையத் தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. 18-ஆம் நூற்றாண்டிலே தொழிற் புரட்சி நடந்ததைப் போல் இங்கேயும் அப்பொழுது நடந்தது. ஆனால் இப்பொழுது 26 மில் களுக்கு மேற்பட்ட அளவில் மூடப்பட்டு இருப்பதைப் பார்க்கும் பொழுது தொழிலாளர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் எப்படி வேலை வாய்ப்புக் கொடுக் கப்போகிறது என்பது நமக்கே வியப்பாக இருக்கிறது. அரசாங்கத் தரப்பிலே பேசும்பொழுது தொழில் பெருகி, தொழிலாளர் நலன் பெருக வேண்டு மென்று எல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டுத்

1969 மார்ச் 3] [திரு. ராஜகுமார் விஜய சகுநாத தொண்டமான்]

தான் இருக்கின்றன. இதை அரசாங்கம் மனதில் கொண்டு நல்ல முறையில் அவற்றைத் திறப்பதற்கான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். புதுக்கோட்டையிலே காவேரி மில் 8—2—1968-ம் தேதியிலிருந்து மூடப்பட்டது. இது வரைக்கும் திறந்தபாடினே. அங்கிருந்து தொழிலாளர்கள் அவர்களுடைய பிராவிடன் பண்டிலிருந்து பணம் பெற்று தங்களுடைய குடும்பத்தை நடத்தி வருகிறார்கள். இப்படி பிராவிடன் பண்டிலிருந்து வாங்கி எவ்வளவு காலத்திற்குத்தான் குடும்பத்தை நடத்த முடியும் என்று தெரியவில்லை. அங்கே தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. இன்னும் கொஞ்ச நாட்களிலே அவர்களுடைய பிரச்னைக்கு, நாம் ஒரு நல்ல முடிவைக் காணவில்லை யென்றால் அவர்கள் தற்கொலை செய்து கொள்ளக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். இதை அரசாங்கம் கவனத்தில் கொண்டு அந்தத் தொழிற்சாலையை மட்டுமல்ல, தமிழகத்திலே உள்ள எல்லா தொழிற்சாலைகளையும் திறந்து தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயப் பிரச்னைக்கு நாம் வருவோம். அரசாங்கத்தரப்பிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். மழைக் குறைவால் இந்த வருஷம் பஞ்சம் ஏற்படலாம் என்று அச்சம் இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பல இடங்களிலே மழை இல்லாததால் தமிழ்நாட்டிலே பயிர் சாவியாகப் போய்விட்டது. இதற்கு நிவாரணம் எப்படிக் கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்று அரசாங்கம் திட்டவாடமாகச் சொல்லவில்லை. இதற்காக தனியாக ஒரு அதிகாரியை ஆர்.டி.ஓ. லெவலில் போட்டு ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் போய் அவர் பார்த்து இந்தப் பிரச்சனையில் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து எந்த எந்த இடங்களுக்கு நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டும், எப்படிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று எல்லாம் பார்த்த வேண்டும். புதுக்கோட்டை, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்கள் மழையை நம்பி விவசாயம் செய்யக்கூடிய கருதிகள். அந்த இடங்களிலே சாவியாகப் போய்விட்டது. இதைப்பற்றி நாங்கள் கலெக்டரிடமும் அரசாங்கத்திடமும் விவசாயிகள் சார்பில் மனுக்கொடுத்தோம். அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ இல்லை யோ தெரியவில்லை. ஆனால் அதிகாரிகள் வரி வசூல், கடன் வசூல், லெவிகொள்முதல் இவற்றையெல்லாம் விவசாயிகளிடம் போய் கேட்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த நிலையிலே கொடுக்க முடியுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பாரக்கவேண்டும். அரசாங்கத்திற்குப் பல மனுக்கள் நான் அனுப்பியிருக்கிறேன். அரசாங்கம் அவர்களுக்கு வரி வசூல் செய்ய வேண்டும், லோனைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும், லெவி கொள்முதலை நிறுத்தி வைக்க வேண்டும். அந்தப் பகுதிகள் எல்லாம் மழையை எதிர்பார்த்து இருக்கிற நிலைமைதான். கேணி வெட்டி அரசாங்கம் கடன் கொடுத்திருக்கிறது. பல இடங்களிலே கேணிகள் வெட்டி யிருக்கிறார்கள். ஆனால் வெட்டிய கிணறுகளுக்கு மின்சாரம் இன்னும் கிடைக்கவில்லை. நாங்கள் அதற்காக எஞ்சினியரைப் போய் பார்த்தோம். ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் எவ்வளவு பணம் என்று அவாடச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால் அந்த மாதிரி வறண்ட இடங்களுக்கு இந்த விஷயத்திலே முதல் சலுகை கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான். ஆற்றுப் பாசனம் அங்கு இல்லை, ஆற்றுப் பாசனம் வேண்டுமென்று கேட்டோம், இன்னும் கிடைக்கவில்லை. வறண்ட பிரதேசங்களுக்கு முதல் சலுகை இதிலே கொடுக்க வேண்டும்.

முன்னால் மறைந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் புதுக்கோட்டைக்கு வந்த போது பல பேர்கள் புதுக்கோட்டையை ஜில்லாவாக ஆக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நிச்சயமாகப் பரிசீலனை செய்வதாக பெருந்தன்மையோடு அவர்களும் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்ன வார்த்தையை அரசாங்கம் நிச்சயம் காப்பாற்றும் என்று திண்ணமாக நம்புகிறேன். எல்லா வசதிகளையும் கொண்ட ஒரு ஜில்லாவாக அதை ஏற்படுத்தி அவர்கள் சொன்ன வார்த்தைக்கு மரியாதை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நாட்டிலே மாணவர்களுக்கு என்.சி.சி. டிரெயினிங்கை நிறுத்திவிட்டோம். இது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. மொழிப்பிரச்சனையை பொறுத்தவரையில் அது வரவே வராது என்பதை நான் உறுதியாகக்

[திரு. ராஜகுமார் விஜய ரகுநாத தொண்டமான்] [1969 மார்ச் 3]

சுறுகிறேன். இந்த நேரத்திலே இளைஞர்களுக்கு ஒரு கட்டுப்பாடான பயிற்சி கொடுக்கவில்லையென்றால் பிற்காலத்தில் பொறுப்பு ஏற்கப்போகிறவர்கள் அவர்கள்தான், நாட்டை நடத்தப் போகிறவர்கள் அவர்கள்தான், அவர்களுக்கு அந்தப் பயிற்சி நிச்சயம் தேவை. ஆகவே அதை எடுத்து விட்டதால் ஒழுங்கும் கட்டுப்பாடும் இல்லாத நிலைமைதான் ஏற்படும். ஒன்றே ஒன்றுதான் இப்பொழுது கட்டுப்பாடோடு நடந்து வருகிறது. அதுதான் ராணுவம். அந்த ராணுவப் பயிற்சியை இளைஞர்களுக்கு அடுத்திவிட்டால் பிற்காலத்தில் யார் பொறுப்பு ஏற்கப்போகிறார்கள் என்று ஐயப்பாடு தோன்றும். இது மிகவும் முக்கியமான பிரச்சனை. எதற்காக இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் வெளிநாட்டிலே இருந்து நமக்கு உள்ள அபாயத்தைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். எல்லைகளில் உள்ள அபாயத்தை நாம் உணரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான். தமிழ்நாட்டிலே இளைஞர் சமுதாயம் இருக்கிறது என்றால் வீரம் பொருந்திய தமிழர்கள் என்று சொல்லும்பொழுது வெளிநாட்டினர் படை வந்துவிட்டால் இங்கே ஆயுதம் எந்தத் தெரியாத இளைஞர்களும் பெரியோர்களும் இருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் நினைக்கத் தோன்றும். அவர்கள் வந்து பார்த்தால் பொம்மைகளாக இருக்கக்கூடிய நிலைமைதான் ஏற்படும். எ மியூசியம் வித் லைவ்லெஸ் ஸ்டேச்சஸ் என்பதைப்போல்தான் இங்கே பார்க்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கும். எனவே அவர்களுக்கு ராணுவப் பயிற்சியைக் கொடுத்து, புதிய சமுதாயத்தை நாம் உருவாக்குவதன் மூலம் அவர்கள் கையில் பொறுப்பைக் கொடுத்து பிற்காலத்தைப் பொற்காலமாக ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச்சு சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. து. ப. அழகமுத்து : ஒரு விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன். இங்கிலாந்திலே 18-வது நூற்றாண்டிலே ஏற்பட்ட தொழில் புரட்சியைப் போல், திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் தமிழக அமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் தொழிற் புரட்சி ஏற்பட்டது என்று நண்பர் அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். இங்கிலாந்திலே 18-வது நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட தொழில் புரட்சி இயந்திரத்தைப் புகுத்தியதன் மூலமாக வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்பட்டது. அந்தத் தத்துவத்தின்படிதான் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் இருந்த காலத்தில் தொழிற்புரட்சி ஏற்பட்டு தற்போதுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டம் உருவாகியிருக்கிறதா?

திரு. ராஜகுமார் விஜயரகுநாத தொண்டமான் : புரட்சிகரமான ஒரு மாற்றம் என்று தான் சொன்னேன்.

* திரு. என். வரதராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பரிசீலிக்கும்போது நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கும்படியான நெருக்கடிகளையும், கஷ்டங்களையும் மனதில் கொண்டு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழகத்திலே இன்று பஞ்சாலையிலே பெரிய நெருக்கடி இருக்கிறது. கைத்தறியிலே இன்று ஆறு லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட உழைப்பாளர்கள் பட்டினி கிடக்கும்படியான நிலை இருக்கிறது. இன்னிடியறிந்த தொழில் இதுபோல் நூற்றுக் கணக்கான தொழிற்சாலைகள் ஓட முடியாத சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கின்றது. விலைவாசிகள் ஏறிக் கொண்டிருக்கின்றன. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது. கிராமப்புறத்திலே இன்றைய தினம் நூற்றுக்கு 45 சதவிகிதம் உள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்கள் எந்த விதமான வசதியும் அற்று, வறட்சிகள் காணமாக வருமானமற்று தின் ஈடுபடியான சூழ்நிலை இருக்கிறது. மொத்தத்தில் வாங்கும் சக்தியை இழந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தில் சிக்கிக் கொண்டிருக்கும்படியான மக்கள் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை எப்படிப் பார்க்கிறார்கள் என்று புரந்து கொள்ள வேண்டும். இதற்கு மத்தியில் மத்திய ராக்கார் இப்பொழுது பொண்டு வந்திருக்கும்படியான வரவு செலவுத் திட்டம் மாநில வரவு-செலவுத் திட்டத்தையே குறைபாடிவிடுமோ என்று அஞ்சத்தக்க அளவுக்கு இருக்க

1969 மார்ச் 3]

[திரு. எஸ். வாதாராஜன்]

கிறது. இதற்கு அடிப்படையான காரணம் என்ன என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய, எங்கள் கட்சியினுடைய வேண்டுகோள்.

வரவு-செலவுத் திட்டத்தை வைத்தவுடனே காங்கிரஸ் கட்சி தரப்பில் 'நீங்கள் வந்து தொழில் வளாச்சியே ஏற்படவில்லை' என்று சொல்லுவதும் நம்முடைய தரப்பில் "பார், பார் இன்னின்ன தொழில்கள் வந்திருக்கின்றன" என்று சொல்லுவதுமான நிலைமை என்றும் நிலைத்து இருக்கிறது. மாநில சர்க்கார் ஒரு தொழிலை வளர்ப்பது என்பதோ, விட்டு விடுவது என்பதோ அதனுடைய சூழ்நிலையை மட்டும் பொருத்தது அல்ல. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கவர்னர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது பேசுகிறபோது, "ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நாங்கள் எதிர்க்கவில்லை. அதனுடைய பலன் சாதாரண மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, அதிலே, மாறுதல் செய்யவேண்டும்" என்று வற்புறுத்தி பேசினார்கள். நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்களுடைய கோரிக்கையிலே சூட 16½ கோடி ரூபாயை மத்திய சர்க்காரிடத்தில், திட்டமிடப்படாத செலவுக்காக எதிர்ப்பார்க்கிறோம். திட்டமிட செலவுக்கு ரூ. 50 கோடி ரூபாயை வற்புறுத்தியிருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு பெரும் தொகையை மத்திய சர்க்காரிடத்திலிருந்து எதிர்ப்பார்க்கக்கூடிய இந்த நிலையில் அவர்கள், "நாங்களே பெரிய கடன் தொல்லையில் இருக்கிறோம், எங்களால் உதவி கொடுக்க இயலாது" என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் வருஷ 3 ஆண்டுகளுக்கு ஆட்சியை நடத்தினால், ஒரு பக்கம் காங்கிரஸ்காரர்கள் வெளியில், "இந்த சர்க்காரால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது" என்ற பிரசாரம் செய்வார்கள். மறு பக்கம் மக்களின் கஷ்டங்களும் மலைபோல் பெருகி நிற்கும் அடிப்படையில் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து உரிமைகளைப் பெறுவதில் தெளிவான கண்ணோட்டத்தோடு இருக்கவேண்டும். நம்முடைய நாட்டில் இருக்கும் யதார்த்தமான நிலைமை என்ன? மக்களுக்குப் பலன் கிடைக்கவில்லை என்றால் எந்தத் துறையில் பலன் கிடைக்கவில்லை என்று பார்க்க வேண்டும்.

ஒரு நாட்டு அரசாங்கத்திற்கும் இன்னொரு நாட்டு அரசாங்கத்திற்கும் இடையே ஏற்படுகின்ற ஒப்பந்தத்தின் மூலம் மூலதனம் வருகிறது என்றால் என்னுடைய கட்சி ஏற்றுக்கொள்ளும். ஆனால் 1948-ம் ஆண்டு முதல் 1968-ம் ஆண்டு வரை எப்படிப்பட்ட மூலதனம் வந்திருக்கிறது என்று பரிசீலிக்க வேண்டும். நம் நாட்டில் 1948-ம் ஆண்டில் 250 கோடி ரூபாய் அந்நிய மூலதனம் இருந்தது. 1968-ல் 1,000 கோடி ரூபாய்க்கு அந்நிய முதலாளிகளின் மூலதனம் இந்த நாட்டில் இருக்கிறது என்று சர்க்கார் புள்ளி விவரம் கூறுகிறது. 1957-ம் ஆண்டிலிருந்து 1967-ம் ஆண்டு வரை உள்ள பத்தாண்டு இடைக் காலத்தில் அந்நிய முதலாளிகள் 600 கோடி ரூபாயை அள்ளிச் சென்றுள்ளார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

கிராமப் புறங்களில் மக்கள் தொகையில் 6 சதவிகிதம் உள்ள மிராசு தாரர்கள் ஞாயில் நாட்டின் நிலப்பரப்பில் 40 சதவிகிதம் இருக்கிறது. நிலமற்ற ஏழை விவசாயிகள் 42 சதவிகிதமாக இருக்கக்கூடியவர்கள் கிராமங்களிலே இருக்கிறார்கள். இதுதான் நாட்டின் வாங்கும் சக்தியைக் குறைக்கிறது, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை வளர்க்கிறது, தொழில் களிலே நெருக்கடியைச் சிருஷ்டிக்கிறது. இந்த நிலைமையில் மாறுதல் வேண்டும் என்று மாநில அரசு குரல் எழுப்பவேண்டும். திட்டச் செலவைச் சரிக்கட்டுவதாக இருந்தாலும், திட்டமிடலாத செலவைச் சரிக்கட்டுவதாக இருந்தாலும் மத்திய சர்க்காரிலே கொள்கையில் மாறுதல் வேண்டுமென வற்புறுத்தவேண்டும். முன்னாலே பேசிய காங்கிரஸ் நண்பர் அவர்கள் பாதுகாப்பைப் பற்றியெல்லாம் பேசினார்கள். நம்முடைய முன்னாள் முதல் அமைச்சர் அண்ணா அவர்கள், "பாதுகாப்புச் செலவுக்காக அதிகப்படியாகச் செலவுபிக்கப்படுகிறது, அதிலே 100 கோடி ரூபாயை வெட்டினால் மாநிலங்களுக்கு உதவியாக இருக்கும்" என்று தேசிய அபிவிருத்திக் வுன்சிலிலே பேசினார்கள். தற்போது பிரதம மந்திரி அவர்கள் பாராளுமன்றத்திலே பேசும்போது சைனுவலன் ஒப்பந்தத்

[திரு. என். வரதராஜன்]

[1966 மார்ச் 3]

திரு. வர முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் பாதுகாப்புச் செலவு கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும் அதிலே பங்கு நமக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்பதை வற்புறுத்த வேண்டும். அதே சமயத்தில் அந்நிய மூலத்னத்திற்கு ஒரு கட்டுப்பாடு விதிக்கவேண்டும். இந்த நாட்டு செல்வத்தை அவர்கள் அள்ளிச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டு மக்கள் உழைக்க உழைக்க அந்நிய நாட்டு முதலாளிகள் அதன் பலனை எடுத்துச் சென்று கொண்டிருந்தால் இந்த நாட்டிலே ஒரு தம்பிடிசுட மிஞ்சாது. என்னதான் திட்டத்தைப் போட்டு நிறைவேற்றினாலும் நிலமைகள் சீரடைய முடியாது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் தேர்தல் காலத்தில், இத்தகைய கொள்கைகளைப் பற்றி யெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி விருக்கிறார்கள். பாங்குகளைத் தேசவாடையாக்க வேண்டும், இந்த நாட்டில் பெரும் தொழில்கள் பொதுத்துறையில் இருக்க வேண்டும், கம்பெனிகள் வருமானத்திற்கு வரம்பு கட்டவேண்டும், ஏற்றுமதி இறக்குமதி வியாபாரத்தை அரசே ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்று நமது மாநில அரசு மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்தவேண்டும். இதற்காதாரவாக நமது மக்களையும் திரட்ட வேண்டும். இந்த நாட்டிலே 1967-ம் ஆண்டில் நெத்த மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பல்வேறு மாநிலங்களில் காங்கிரஸ் அல்லாத மாற்றுக் கட்சி அரசுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. கேரளாவிலே, மேற்கு வங்கத்திலே நம்முடைய தமிழகத்திலே மற்றும் பல இடங்களில் வேறு அரசுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் எல்லோருடனும் சேர்ந்து நின்று நிதிக் கமிஷனிடமும், தேசிய அபிவிருத்தி ஆணைசிலிலும் வாதாடவேண்டும். மத்திய அரசின் கொள்கையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தினால்தான் திட்டத்தில் மாறுதல், வரவு செலவுத் திட்டத்தில் மாறுதல் ஏற்பட முடியும் என்று இந்த நேரத்தில் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். மூடப்பட்ட பஞ்சாலேகளைத் திறக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்கு அடிப்படையான அதிகாரம், சட்டம் மத்திய அரசிடந்தான் இருக்கிறது என்றார்கள். அதை எதிர்த்து உரிமைகளைப் பெறவேண்டும். இந்தப் பிச்சினையில் பல்வேறு கட்சிகளும், முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கைகளைப் பலப்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். எனக்கு அது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே பிரஜா சோஷலிஸ்டு கட்சியோ, சமயத்த சோஷலிஸ்டு கட்சியோ, இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியோ, மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியோ, தமிழகக் கழகமோ, முஸ்லிம் லீகோ, இந்தக் கட்சி உங்களை எதிர்த்தது? இன்று தமிழ்நாட்டு மக்களின் மத்தியில் முதலமைச்சர் அவர்கள் “உறவுக்காக கை நீட்டுவோம்” உரிமைக் காக குரல் எழுப்புவோம்” என்று பேசியிருக்கிறார்கள். இன்று தமிழ் நாட்டு மக்களின் நிலை என்ன என்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். மக்கள் சிரமங்களில் குடிதண்ணீர் கூட இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வறட்சி நிலையில் வேலையில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் குறைகளை எல்லாம் போக்க ராஜ்யத்தில் பண வசதி இல்லை. மாநில அரசு என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் எடுத்துக் கூறி மத்திய அரசிடம் உரிமைக்கு கை நீட்ட வேண்டும். அதுதான் உறவையும் பலப்படுத்த முடியும். அப்போதுதான் திட்டத்தின் நிலைமைகளிலே மாறுதல் ஏற்பட முடியும், வரவு செலவுத் திட்டத்திலே புதிய திட்டம் ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொல்ல முடியும்.

நம்முடைய வரவு செலவுத் திட்டத்திலே சில கசரியங்களைச் செய்திருக்கிறோம். பி.பி.சி.யில் இலவச படிப்பு, மின்சாரத்தாறுறையில் முன்னேற்றம் புதிய வரிகளைப் போடாமல் தள்ளி வைத்திருந்தால் ஆகியவை வரவேற்கத்தக்க மாறுதல்கள்தான். ஆனால் செங்கோட்டையில் மொரார்ஜி தேசாய் வரியைப் போட்டுக் கொண்டே இருக்கக்கூடிய நிலையில் நம்முடைய பட்ஜெட்டை வரி இல்லாமல் தயாரித்தும் அதன் பயனை மக்கள் பெற முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. நாம் கொடுக்கும் சலுகைகள் கடலில் கரைத்த பெருங்காயம் போன்றே இருக்கும். விவசாயிகளும், பாட்டாளி மக்களும். ஏமாந்து

[திரு. என். வரதராஜன்]

வாட்சி நிலைமையைப் பற்றிக் கூறும்போது ஒரு பயங்கரமான சூழ்நிலை யில் இருப்பதாக நிதியமைச்சர் அவர்கள் திரும்பச் திரும்பச் சொன்னார்கள். இதிலே நமக்கு ஒரு தெளிவு வேண்டும். இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய வறட்சி நிலைமையில் தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய எந்த மாவட்ட மும் விதிவிலக்கல்ல. ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள், மாவட்ட கலெக்டர்கள் ரிப்போர்ட்டை நம்பிக் கொண்டிருப்பதில் பயன் இல்லை. மக்களுக்கு உண்ண உணவு இல்லை, குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லை, மாட்டிற்குத் தீவை மில்லை, கடன் தொல்லை பொறுக்க முடியவில்லை. இப்படிப்பட்ட சூழ் நிலையில் மக்கள் சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பகலு
12-30

அடுத்து, மாநில வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் போக்குவரத்துத் துறையில் ஒரு மாறுதல் ஏற்படுத்த, அதை நாட்டுமையாக்குவதில் தனிக் கவனம் செலுத்தவேண்டும். இன்று சில பேருந்து வழித்தடங்களை நாம் எடுத்திருக்கிறோம். இன்றும் தமிழ்நாட்டின் மோட்டார் தொழிலில் பெரும் ஆதிக்கம் வசிக்கும் டி.வி.எஸ். மன்னர்கள் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலை அரசு எடுத்துக்கொண்டால் அரசுக்கும் நிறைய வருமானம் கிடைக்கும். அதோடு தொழில் வளர்ச்சியும் ஏற்படும். ஆகவே போக்குவரத்துத் துறையை நாட்டுமையாக்க அரசு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளவேண்டும். பத்து இருபது பஸ்கள் வைத்திருப்பவர்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கட்டும். ஆயிரம், ஆயிரத்தைந்நூறு பஸ்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் பெரிய அதிபர்கள் தமிழ்நாட்டின் செல்வாதாரத்தை உறிஞ்சிக் கொண்டிருக்கக் கூடிய அட்டைகள். ஏற்கெனவே பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பல ராஜ்யங்கள் இது போன்று பஸ்தொழிலை நாட்டுமையாக்கும் நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கின்றன. ஆகவே நமது அரசாங்கம் அதற்காக ஒரு பெரிய தொகையை ஒதுக்கி இந்த தொழிலை எடுத்துக்கொள்ள முன்வரவேண்டும். நமது மாநிலத்திலுள்ள பஞ்சாலைகளுக்காக 15 லட்சம் ரூபாய் என்று ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதும் பஞ்சாலைத் தொழிலில் பெரிதொரு நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த நெருக்கடிக்கும் நமது பொருளாதார நெருக்கடிக்கும் அடிப்படை உறவு இருக்கிறது. ஆகவே இந்த 15 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்படுவது போதாது, இதனும் முதலாளிகளுக்கு சலுகைகள் அளிப்பதற்கல்ல அவர்கள் லாபம்

[திரு. என். வரதராஜன்]

[1969 மார்ச் 3]

சம்பாதிப்பதற்கல்ல. தொழிலாளர்கள் நெருக்கடியிலிருந்து மீளவே நாம் இதை அளிக்கிறோம். எல்லா சலுகைகளையும் முதலாளிகள் வங்கிக் கெண்டு தொழிற்சாலை ஓடவில்லை என்ற நிலை இருந்தால் பஞ்சாலகளை நாமே ஏற்று அதன் நிர்வாகத்தை நடத்தவேண்டியிருக்கும். ஆகவே அதற்காக அதிகப் பணம் ஒதுக்கவேண்டும். மத்திய அரசிடமிருந்து இதற்குரிய பணத்தை வாங்கவேண்டியிருக்கும். தற்கொலை செய்து கொள்கிற அளவிற்கு ஒரு பயங்கரமான நிலையில் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று உருக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது). ஆசிரியர்கள்நிலைபற்றியும் பரிசீலிக்கவேண்டும். இன்றைய தினம் தனியார் துறையிலுள்ள ஆசிரியர்களுக்கு நாம் ஓரளவிற்கு உதவி செய்ய முயற்சி செய்யவேண்டும். செகண்டரி கிரேட் படித்த ஆசிரியர்கள் ஹையர் கிரேட் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் ஆயிரக்கணக்கில். அவர்கள் படித்தது செகண்டரி கிரேட். ஆகவே அதற்குரிய சம்பளத்தையாவது அவர்களுக்கு வழங்க முன்வரவேண்டும். தனியார் துறை ஆசிரியர்களுக்கு வைத்தியச் சலுகைகள், அவர்களின் குழந்தைகளுக்கு கல்விச் சலுகைகள் வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் போன்றவை கொடுக்க முயற்சி செய்யவேண்டும். ஒரு மாவட்டம் அல்லது இரண்டு மாவட்டங்கள் என்றெடுத்து அந்த மாவட்டத்திலுள்ள உதவி பெறும் தனியார் ஆரம்பப் பள்ளிகளை, சர்க்கார் எடுத்து நடத்தும் ஒரு குடும்பநிலைய உருவாக்கவேண்டும். கல்வியில் கொள்ளீயடிக்கும் சில பெரியார்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தும் வழி அப்போது நாட்டில் ஏற்படும். கடைசியாக ஒன்றை மட்டும் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். மத்திய அரசைப் பார்த்து எப்படி நாம் அண்ணந்து நிற்கிறோமே அதேபோல் ஸ்தலஸ்தாபனங்கள், நகர சபைகள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள், பஞ்சாயத்துகள் நம்மை நோக்கிக் கொண்டு நிற்கின்றனவென்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. திண்டுக்கல் நகரத்தில் பல்வேறு அனுபவங்கள் எனக்கு இருக்கிறது. சைக்கிள் வரியை ரத்து செய்து விடுகிறோம் என்று திண்டுக்கல் நகரசபை தீர்மானம் செய்து அனுப்பினால் அதை எங்கே சர்க்கார் மறுக்கிறது. ஏன் மறுக்கிறது? முடியவில்லை. ஆகவே ஸ்தலஸ்தாபனங்களுக்கு கொடுக்கவேண்டிய நிதி உதவியை நாம் கூடுதலாகக் கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டும். அப்போதுதான் அங்கு நடைபெறவேண்டிய சமுதாய முன்னேற்ற வேலைகள் சரிவர நடைபெறமுடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை]

திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மறைந்த மாமேதை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு எனது அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, நேற்றைய முன் தினம் இந்த மன்றத்தில் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட 1969-70-ம் ஆண்டுக் கால வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்மீது எனது கருத்தினைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் நாடா மக்கள் அனைவராலும் பாராட்டப்படத்தக்க அளவிற்கு, வரவேற்கத் தக்க அளவிற்கு சிறப்பான பல அம்சங்களை உள்ளடக்கியதாக இருக்கிறது என்று சொல்வது மிகையாகாது. இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் சிறப்புகளை நோக்கும் போது இன்று நாட்டிலுள்ள வறட்சி நிலைமையும், மத்திய அரசின் ஒத்திழை யாமைத் தன்மையும் இவைகளையல்லாம் உள்ளடக்கிவைத்து நோக்கினால் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் சிறப்பம்சங்கள் நமக்குப் புரியும். பெரும்பாலான உறுப்பினர்கள் இன்று நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள வறட்சி நிலைபற்றி குறிப்பிட்டார்கள். பருவமழை பொய்த்ததால் ஏற்பட்ட விளைவு களை, அதனால் ஏற்பட இருக்கிற சங்கடங்களையெல்லாம் சமாளிக்க வேண்டிய ஒரு பெரும் பொறுப்பில்தான் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மலர்ந்த பிறகு பொதுவாகவே வேளாண்மைத் துறையிலே பல்வேறு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு நாட்டில் நெல் உற்பத்தி அதிகரித்திருக்கிறது என்பதை கடந்த கால வரலாறு காட்டும். இப்போது பருவ கால மழை பொய்க்காமல் இருந்திருந்தால் அதன் சிறப்பு இன்னும் மேலாக வெளிப்பட்டிருக்கும்.

1969 மார்ச் 3]

[திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன்]

பருவ கால மழை பொய்த்ததால் அதன் சிறப்பு தெரியாமல் போனது மட்டுமல்ல, பல சங்கடங்களைச் சமாளிக்க வேண்டிய நிலையும் இன்றைய தினம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்று கேட்டால் நல்லமுறையில் பல் வேறு வழிவகைகள் காணப்படுகின்றன. இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற வரட்சி நிலையைப் போக்குவதற்காக குழாய்க் கிணறுகளும், வடிமுனை குழாய்க் கிணறுகளும், கிணறுகளும் வெட்டுவதற்காக 2,500 தனியார் குழாய்க் கிணறுகள், 3,000 வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள், 14,000 கிணறுகள் இவற்றிற்காக நில அடைமான வங்கிகள் மூலம் கடன்கள் வழங்கப்பட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல் வேளாண்மைத் துறையில் மிகுந்த பயன் தரத் தக்க வித்துக்களை உபயோகிப்பதன் மூலம் ஒரு போக விளைச்சல் உள்ள நிலங்களை இருபோக விளைச்சல் நிலங்களாக மாற்றுகிற முறையும் இத்திட்டத்தில் தரப்பட்டிருக்கிறது. மிகுந்த பயன் தரத் தக்க வித்துக்களை மேலும் மூன்று லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் விளைவிக்கவும், இரு போக பயிர் விளைச்சலை மேலும் ஒரு லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் விரிவுபடுத்தவும் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல் பயிர்களைப் பாதுகாக்க நோய்க்கொல்லி, பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளை வழங்குவதற்கான திட்டத்தின்கீழ் 48 லட்சம் ஏக்கர் உணவுப் பயிர்களும், 24 லட்சம் ஏக்கர் பிற பயிர்களும் பயனடையும் வகையில் மருந்து அளிக்கக் கூடிய திட்டமும் இதில் தரப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டு உழவர்களுக்கு 5,000 தெளிப்பான்கள் வழங்கவும், உழவர்களுக்கு வாடகைக்கு வழங்குவதற்காக 500 விசைத் தெளிப்பான்களை அரசு வாங்கும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வித்துச் சான்றளிக்கும் (வரீட் சாடிபேஷன் ஸ்கீம்) திட்ட மொன்றை துவங்க ரூ. 30 லட்சம் செலவாகும் என்று மதிப்பிடப்பட்டு இந்த ஆண்டிற்காக ரூ. 3 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல் நில அடிமட்ட நீர் வளங்களை ஆய்வதற்கான திட்டம் ஒன்று, ஐக்கிய நாடுகளின் சிறப்பு நிதி உதவித் திட்டத்தின்கீழ் தொழில் நுட்ப உதவியுடன் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. அதற்காக 23 லட்சம் ரூபாய் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. அதேபோல் கோவையில் தரமான வித்துக்களை தயாரிப்பதற்கேற்ற கருவிகளை அமைத்து உற்பத்தி செய்வதற்கான திட்டத்திற்கு 12 லட்சம் ரூபாய் ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. வேளாண்மைத்துறையில் உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்காக இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் அமைந்துள்ள சிறப்பான அம்சங்கள் இவை. இத்தகைய பல்வேறு சிறப்பான அம்சங்கள் இந்தத் திட்டத்தில் அடங்கியுள்ளன.

அடுத்த முக்கியமான அம்சங்களிலே ஒன்று தொழில்துறையிலே எந்த அளவுக்கு நம்முடைய நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்பதாகும். தொழில்துறையைப் பொறுத்தவரையிலே சென்னையிலும், தூத்துக்குடியிலும் துறைமுகங்களைக் கட்டுவதற்கு 6.2 கோடி செலவிற்கு இந்திய அரசு ஒப்பளிப்பு அளித்திருப்பதும், மாநிலப் பஞ்சாலைக் கழகத்திற்கு உதவி அளிப்பதற்காக 15 லட்சம் ரூபாய் வகை செய்யப்பட்டிருப்பதும், ஆலன் குளத்தில் சிமென்ட் தொழிற்சாலை ஒன்றையும், அரக்கோணத்தில் தொடர்வார்படத் தொழிற்சாலை ஒன்றையும் நிறுவும் திட்டங்களை விரைந்து செயல்படுத்த 2.80 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டிருப்பதும் ஆகிய இவைகளைப் பார்த்தால் தொழில்துறையில் இந்த அரசு எந்த அளவுக்கு அக்கறை காட்டுகிறது என்பது தெள்ளத் தெளிவாகப் புலனாகும். இத்தகைய அக்கறை 150 லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இப்படிப் பல்வேறு முறையிலும் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு வருவது மட்டுமல்லாமல், அவற்றிற்கெல்லாம் முடிவைத் தந்துபோன்று, நாம் கண்டுக்கொண்டிருந்த கனவு, தமிழக மக்களின் நெடுங்கால லட்சியம், மறைந்த முன்னாள் முதல்வர் அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் லட்சியத்தோடு முழங்கிக்கொண்டிருந்த சேலம் இரும்பாலைக் கனவு நனவாகக் கூடிய கரு உருப்பெற்றிருக்கிறது. சேலம் இரும்பாலை சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற ஒன்று. அதற்குப்பின்னாலே ஒரு சரித்திரமே இருக்கிறது. நீண்ட நெடுங்காலமாகக் கோரப்பட்டு வந்த ஒன்று. வடமாநிலங்களிலே உள்ளது

[திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன்]

[1969 மார்ச் 3]

போல இங்கு இரும்பு உருக்காலைகள் வேண்டுமென்ற கோரிக்கை மத்திய சர்க்காரிடத்தில் எழுப்பியபோது, அவ்வப்பொழுதைக்கு, அந்தந்த நேரங்களுக்குத் தகுந்தாற்போல், சில காரணங்களைச் சொல்லிக்கொண்டும், சில சமாதானங்களைச் சொல்லிக்கொண்டும் அதிபட்டத்தை மறுத்தளித்துக் கொண்டே வந்திருக்கிறார்கள். தென்னாட்டிலே இப்படி ஒரு உருக்காலை உருவாக வேண்டுமென்று தமிழகத்திலேயிருந்து கோரிக்கை உருவான பொழுது மத்திய சர்க்கார் ராஜதந்திர முறையிலே பதில் அளித்தது. ஆந்திர மாநிலத்திலே விசாகப்பட்டிணத்திலே வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள், கர்நாடக மாநிலத்திலே ஆஸ்பெட்டிலே வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள், தென்னாட்டிலே இப்பொழுது சேலத்தில் இப்படி ஒரு உருக்காலையை உருவாக்க வேண்டுமென்றால் தென்னாட்டிலேயே மூன்று உருக்காலையே வைக்க வேண்டும் என்று மித்திர பேதத்தை உருவாக்குகின்ற முறையிலே, ராஜதந்திர ரீதியிலே பதில் அளித்தார்கள். அதற்குப் பின்னாலேயே அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு நல்ல பதிலைச் சொன்னார்கள். பொக்காரோ இரும்பு உருக்காலைத்திட்டம் ஒரு ராட்சஸத் திட்டம், அவ்வளவு பெரிய திட்டத்தை மேற்கொள்வதால் பல சிக்கல்கள், சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. எனவே, அதை நான்கு கூறுகளாகப் பிரித்து, பொக்காரோவிலே ஒரு உருக்காலையும், சேலத்திலே ஒரு உருக்காலையும், விசாகப்பட்டணத்திலே ஒரு உருக்காலையும், ஆஸ்பெட்டிலே ஒரு உருக்காலையும் ஆக நான்கு ஆலைகளை அமைக்கலாம் என்ற பதிலைச் சொன்னார்கள். அதை எடுத்துக் கொண்டு தமிழரசுக் கழகத் தலைவர் திரு ம. பொ. சி. அவர்களும் டெல்லிக்குச் சென்று தெரிவித்தார். அதற்குப் பின்னாலேயும் இன்று கூட மத்திய சர்க்கார் அதை ஒத்துக்கொள்ளாதது வருந்துதற்குரியது. பெருவாரியான அதிகாரங்களை தன்னிடத்தில் வைத்துக்கொண்டு, “தான் கண்டதே காட்சி, கொண்டதே கோலம்” என்கிற முறையிலே மத்திய சர்க்கார் நடந்து வருகிறது என்பற்கு இதைவிட வேறு அடையாளம் தேவையில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலையிலே மாநில அரசு தன்னுடைய சொந்த முயற்சியிலேயே இரும்பு உருக்காலைத் தொழிற்சாலையைத் துவங்கக் கூர்வாங்கத்திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறது.

அதேபோல், சென்னை மாநகராட்சிக்கு சிறப்பு நிதியாக 31½ லட்சம் ரூபாய் வழங்கவும், நீர்வழங்கல் திட்டத்தின்கீழ் மாநகராட்சிக்கு ஆகும் 2 கோடி ரூபாய் செலவிலே ஒரு கோடி ரூபாயை மாநில அரசு அதன் திட்டப் பகுதியாக ஏற்றிருப்பதும் வரவேற்கத்தக்க அம்சமாகும். வீராணம் நீர் வழங்கும் திட்டத்திற்காக 50 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவும் சரித்திரப் பிரசித்திப் பெற்ற திட்டமாகும். சென்னையிலே குடிதண்ணீர்த் தேவை ஏற்படும் என்று அறிந்த சென்னை மாநகராட்சி மன்றம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளுங்கட்சியாக வந்தபிறகு, காவிரியாற்று நீரை சென்னைக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற திட்டத்தை அறிவித்தது. வீராணம் ஏரி வழியாக நீரைக் கொண்டுவருவது என்ற முறையில் இதற்கு வீராணம் நீர் வழங்கும் திட்டம் என்ற பெயர் வைக்கப்படுகிறது. இதற்கு 50 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்படுகிறது. வேலை நிறைவேற்றப்படும் விரைவினையொட்டி இந்தத்தொகை மேலும் உயர்த்த வேண்டியிருக்கலாம் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய ஒன்றாகும். சென்னையில் குடிநீர்ப் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருப்பதைப்பற்றி உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதை உடனடியாகத் தீர்க்க இந்த காவிரி நீர்த் திட்டம் மிகவும் உதவுவதாகும். இதைக் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் எடுத்துச் சொன்ன நேரத்தில் அது அலட்சியப்படுத்தப்பட்டு ஒதுக்கப்பட்டது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி மலர்ந்த பிறகுதான் அதற்கான ஆக்கமும், ஊக்கமும் தந்து அந்தத் திட்டம் துவங்குகிற கட்டத்தை அடைந்திருக்கிறது.

மத்திய சர்க்காருக்கும், மாநில சர்க்காருக்கும் உள்ள உறவுகள் குறித்து பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சிறப்பாக நடந்துக் கொண்டார்கள் என்று பிரதம மந்திரி இந்திரா காந்தி அவர்களே குறிப்பிட்டார்கள். அதேபோன்ற உறவு தொடர்ந்து நீடிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை யும் அவர்கள் விட்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட சுமுக உறவுகள்

1969 மார்ச் 3]

[திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன்]

இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்களே தவிர, எனக்கு முன்னால் பேசிய பல நண்பர்கள் குறிப்பிடப்படி, மத்திய சர்க்காருக்கும், மாநில சர்க்காருக்கும் உள்ள அதிகார இடைவெளிகளைக் குறிப்பிடவில்லை. ஈழக உறவு இருக்கவேண்டுமென்றால் மத்திய அரசு சில பல அதிகாரங்களைப் பறிந்து கொடுப்பதாலும், சிலபல நிதிவசதிகளை மாற்றிக்கொடுப்பதாலும் தான் அப்படிப்பட்ட ஒரு பரஸ்பர நிலையை உருவாக்க முடியும் என்று இந்த மன்றத்தினுடைய இந்தியப் பிரதமர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாயிகளின் பிரச்சனைகளுக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் தரத்தக்க அளவுக்கு நாம் விரைவில் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும் இதே நேரத்தில் மத்திய சர்க்காரின் லாப-செலவுத் திட்டத்தில் உரத்திற்கு வரியும், அதேபோல மற்றக் காரியங்களுக்கு, பம்பு செட்டு போன்றவைகளுக்கு வரியும் போடுவது உண்மையாகவே இந்த விவசாய வேலைகளுக்கு முட்டுக் கட்டிப் போட்டதாகத்தான் அமையும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சிறப்பாக ஆட்சி புரிகிறது என்ற நல்ல பெயருக்கு களங்கம் கற்பிக்கும் முறையில்தான் இது அமைந்திருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டுக் காட்ட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். (மணியடிக்கப்பட்டது).

திரு. சா. மெய்யப்பன் : சபாநாயகரவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி நான் இங்கு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். நமது நிதிநிலை அறிக்கை அமைச்சரவர்களால், மத்திய அரசிலிருந்து நிதிநிலை அறிக்கையைத் தாக்கல் செய்த காலத்திலேயே இங்கும் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத் தக்கது. அதுபோல நமது நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்தவரையிலும் ஒவ்வொரு கட்சித்தலைரும் அவரவர்கள் கருத்தை அவரவர்கள் கோணத்திலே நின்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை பழங்கதை என்றும், இது சொற்கள் அடங்கியது என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுபோல மற்ற சில கட்சிகாரர்களும் அவரவர்கள் கோணங்களில் நின்று அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய சர்க்கார் பட்ஜெட் தாக்கல் செய்யக் கூடிய நேரத்திலே தாக்கல் செய்ததும், அண்ணா அவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்திச் சொல்லிய சில வாசகங்கள் இருப்பதும், வேளாண்மை உற்பத்திக்கும், தொழில்துறைக்கும், கல்வித்துறைக்கும், பஞ்சாலைத்திறப்புக்கும் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதை வரவேற்கக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில் மத்திய சர்க்கார் பட்ஜெட் தாக்கல் செய்ததிலிருந்து இப்பொழுது மண்ணெண்ணெய், பம்பு செட்டுகள், வெல்லம், உரம் முதலியவைகளுக்கு வரியும் மற்றுமுள்ள செல்ல வரிக்கும் போட்டிருக்கும் காரணத்தினாலே நம்முடைய பட்ஜெட்டில் நாம் எதைக் கருதி நினைத்து வந்தோமோ அதற்குமாறாக நம்முடைய விவசாயம் பாதிக்கப் பட்டுள்ளது. இந்த 16 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுவதைப் பற்றி எந்த விதமான முடிவும் எடுக்காமல், அதற்கு வழிவகை என்ன செய்வது என்று சொல்லாமல் நம்முடைய நிதி அமைச்சரவர்கள் இப்பொழுது காலையிலே கூட கண்ணியத்துடனும், அடக்கத்துடனும் சொன்னார்கள், “ஆக்ட் ஆப் காட்” என்று, அப்படி கடவுள்தான் மாற்றுவார் என்ற நிலையிலே, நாம் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து அதிக வருவாய் வரும், அதைக் கொண்டு சரிக்கட்டி விடலாம் என்று சொன்னால், அங்கிருந்து போதுமான அளவு வராமல் இருந்து சரிக்கட்ட முடியாமல்போனால், அல்லது நமக்கு வேண்டிய அளவிற்குக் குறைத்துத் தந்தால் அதற்குப்பிறகு நாம் வரியைப் போடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டால், இப்பொழுது மகிழ்ச்சியில் ஆழ்ந்திருக்கும் மக்கள் வெறுப்பில் ஆழ்ந்திருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகிவிடுமோ என்ற ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அப்படி நமக்கு மத்திய அரசிலிருந்து உதவி கிடைக்காவிட்டால் அதற்கு என்ன வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று பட்ஜெட்டில் ஆராய வேண்டிய மிக முக்கியமான கடமையாகிறது.

[திரு சா. மெய்யப்பன்]

[1969 மார்ச் 3]

இப்பொழுது நாம் விவசாயத்துறையில் முன்னேற்றத்தைக் காண வேண்டும் என்று இருக்கின்ற நேரத்திலே விவசாயத்துறைக்கு வேண்டிய அத்தியாவசியமான பொருள்கள்மீது வரியை ஏற்றியிருப்பது கூடாது. பருவமழை பொய்த்துவிட்டதால், குறிப்பாக, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே, பொதுவாக எங்கு பார்த்தாலும் பஞ்சமாக இருக்கிறது. நெருப்புப் பொறி பறக்கும் நிலையில் இருக்கிறது. எல்லா இடங்களிலும் பஞ்சமாய் போய் விட்டது. தண்ணீர் இல்லாமல் சாவியாகப் போய்விட்டது. விதை நெல் கூட இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. இன்றும் அங்கிருக்கும் மாவட்டக் கலெக்டர்கள் 50 சதவீதம் விதம் நெல் வாங்குபவர்களும், விற்பவர்களும் மில்காரர்களும் கொள்முதலுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இப்பொழுது ஒரு உத்தரவு பிறப்பித்து இருக்கிறார்கள். சென்ற பத்து நாட்களாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படி வாங்குகின்றபொழுது 50 சதவிகிதமும், விற்கின்றபொழுது 50 சதவிகிதமும் எடுத்துக் கொண்டால், மக்களுக்கு மின்சவது 12½ சதவிகிதத்திற்கு மேல் இருக்காது. 87½ சதவிகிதத்தை கொள்முதலுக்கு எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டு விடும். அகவே, அங்கு கொள்முதல் நிறுத்தப்பட வேண்டும். வரிவசூலு செய்ய வேண்டும். அந்தப் பகுதியிலே கடன் வசூலை ஒத்திப் போடவேண்டும் என்று மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளவேண்டியேன்.

மத்திய அரசுக்கும், மாநில அரசுக்கும் உள்ள உறவுகள் எப்படி இருக்க வேண்டும்? எந்தெந்த வகையிலே செயல்படுத்த முற்பட வேண்டும்? நமது அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தைப் படித்தவரையில், நமது “ஃபைனான்ஸ் கமிஷன்” என்பதற்குப் “பிரைவுஷன்” இருக்கிறது. “பிளானிங் கமிஷன்” என்பது, ஆட்சியிலே உள்ளவர்கள் அவர்களுக்கு வேண்டிய அளவுக்கு இருக்கும் வகையில், ஃபைனான்ஸ் மினிஸ்டருடைய கண்காணிப்பிலே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. பிளானிங் கமிஷனுக்கு நாம் சொல்ல வேண்டியது அவசியமா? பிளானிங் கமிஷன் அவர்கள் எடுக்கின்ற முடிவுகளை, சொல்லுகின்ற சிபாரிசுகளை யூனியன் தலைவரிடம் நேரிலே சொல்லலாம். யூனியன் தலைவர் அந்த சிபாரிசுகளை எல்லாம் நிதி அமைச்சர் மூலமாக நாடாளுமன்றத்திற்குச் சொல்லலாம். அதன் மூலமாக பட்ஜெட் எப்படி இருக்கவேண்டுமென்று பிளானிங் கமிஷனுக்குச் சொல்வதற்கு நிதி அமைச்சருக்கு வழி இருக்காது. நாம் பிளானிங் கமிஷனுக்குச் சொல்லி, அவர்கள் தலைவருக்குச் சொல்லி தலைவரவர்கள் நாடாளுமன்றத்துக்குச் சொல்லும்பொழுது நமக்கு குதிரையை முன் வைப்பதா? அல்லது எண்டியை முன் வைப்பதா என்ற சூழ்நிலை ஏற்படாமல் இருக்கும்.

நமது அரசியல் சட்டத்தின் 263-வது ஆர்ட்டிக்கிள்படி மத்திய சர்க்காருக்கும் ராஜ்ய சர்க்கார்களுக்கும் தகராறுகள் ஏற்பட்டால், அல்லது ராஜ்ய சர்க்கார்களுள்ளே தகராறுகள் ஏற்பட்டால், அதாவது முக்கியமான குறிப்பிட்ட, பொதுநல நோக்குடைய விஷயங்களைப் பற்றி தகராறு ஏற்பட்டால் ஒரு கவுன்சில் ஏற்படுத்தி, அதன்மூலம் தலைவருக்கு ரெக்கமெண்டேஷன்ஸ் செய்யலாம். அதைப்பற்றி, இப்பொழுது யூனியன் சட்ட அமைச்சராக இருக்கிற பி. கோவிந்தமேனன் அவர்களிடத்திலே கருத்து கேட்போது, “இண்டர்-ஸ்டேட் ரிலேஷன்ஸ்” என்று சொல்லும்போது இந்த மாதிரியான கவுன்சில் மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுகளுக்கும், மாநில அரசுகளுக்கும் இடையே எழுகின்ற தகராறுகளை தீர்த்து வைப்பதற்கு இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசிற்கும் மாநில அரசிற்கும் இடையிலேயோ, மாநிலங்களுக்குள்ளோ தகராறுகள் ஏற்பட்டால், அவைகள் போது நோக்குடையனவாக இருந்தால் அதற்குத் தலைவரவர்கள் நிச்சயமாக ஒரு கௌன்சிலை ஏற்படுத்தலாம் என்றுதான் 263-வது பிரிவு கூறுகிறது. அதன்படி நம்முடைய மாநில அரசு யூனியன் தலைவர் அவர்களை இது போன்ற ஒரு கௌன்சிலை ஏற்படுத்த வற்புறுத்த வேண்டும். மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் எந்த எந்த அதிகாரங்கள் மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டும், கொடுக்க வேண்டும் என்று தெளிவாக ஆராய்ந்து பார்க்கின்ற வகையிலே அந்த கௌன்சில் வேண்டுமென்று கோரலாக வேண்டும். மத்திய அரசிடம் நாம் வேறுயாரையும் போலக் கத்தி

1969 மார்ச் 3]

[திரு. சா. மெய்யப்பன்]

கொண்டு போராட வேண்டியதில்லை. அல்லது சண்டித்தனம் செய்யத் தேவையில்லை. நியாயமான, சட்டப்படி வரவேண்டியதற்காகப் போராட வேண்டியிருக்கிறது. அதை மாநில அரசு ஏற்றுக்கொண்டு 263-வது ஆர்டிகளை அமல்படுத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

அடுத்து, கல்வியைப் பொறுத்த வரையிலே நாம் சீர்திருத்தம் செய்து வருகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அதிலும் காங்கிரஸ்காரர்கள் அதை தங்களுடைய உடமை என்று சொல்கிறார்கள். அது பழங்கதை என்று நல்ல வேலையாகச் சொன்னார்கள், முடிந்த கதை என்று சொல்லாமல் இப்பொழுது பழங்கதை என்று இல்லாமல் இவர்கள் அமல் நடத்தி இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லும்போது நிச்சயமாக சர்க்காரைப் பாராட்ட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 4 கல்லூரிகள் போதாது. எங்காவே, ஒரு இலட்சம் பேர்களுக்கு மேல் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்விலே தேர்ச்சி பெற்று எம்.எல்.ஏ.க்களிடமும் மற்றவர்களிடமும் சிபாரிசுகள் பெற்றும் இடம் கிடைக்கவில்லை—கல்லூரிகளில். இப்பொழுது எல்லோருக்கும் பீர் எடுக்கலாம் என்று சொல்லிவிட்டால் 4 கல்லூரிகள் போதாது. 40 கல்லூரிகள் ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் கல்வி கிடைக்கும் என்று எட்டிலே இல்லாமல், எழுத்திலே இல்லாமல் நாட்டிலே நல்ல பயக்கக் கூடிய முறையில் இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த 4 என்பதற்குப் பதிலாக 40 ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மத்திய அரசிடம் மாநில அரசு எப்படிக்கே கேட்கின்றதோ அதுபோலவே மாநில அரசிடம் அதன்கீழே இருக்கின்ற பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் மற்றவர்களும் கேட்கின்ற கோரிக்கைகள் நிறைவேறுவதற்கு மிகவும் தாமதம் ஆகின்றது. அந்த தாமதம் இல்லாமல் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஒரு குறைபாடு தவறுதலாக ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று நினைக்கிறேன். ஒவ்வொரு வருஷமும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயார் செய்கின்ற வங்கியில் துணை புரிகின்ற அலுவலாளர்களுக்குச் செயலாளர் அவர்களுக்கும் நன்றி சொல்லுகின்ற ஒரு பாரகிராப் இருக்கும். அது இந்த பட்ஜெட் உரையிலே இல்லாமல் இருப்பது அவர்களின் ஊக்கத்தைக் குறைப்பதாக இருக்குமோ என்று கருதுகின்றேன். ஆகவே, இனிமல் இந்தத் தவறு—யார் தவறாக நடந்து கொண்டிருந்தாலும்—நடைபெறாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இதுவரை சந்தர்ப்பம் கொடுத்த தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு அடர்கிறேன். வணக்கம்.

* THIRU M. WILLIAM : Mr. Speaker, Sir, I wish to say a few words on the budget for 1969-70 that has been presented to the House. At the outset I wish to state that there is nothing novel or new in the budget. It is said that it is a tax-free budget. That that also is not correct can be easily found by a reference to the budget speech made by the Finance Minister. The overall deficit of Rs. 19.52 crores is not covered. The Finance Minister says that it will be covered by the devolution of Central taxes in favour of the State. That position we accept. But what about the gap in the Plan Outlay? The Finance Minister says that, for executing the Plan schemes, funds have to be raised by floating rural debentures. Further whether he will be able to raise the necessary funds is doubtful. He himself has expressed a doubt about raising the necessary resources. "To the extent we are able to raise some resources through rural debentures, the need for taxation will be less". So the Finance Minister himself feels that there is need

[Thiru M. William]

[1969 மார்ச் 3]

for fresh taxation to raise the necessary funds for executing the Plan schemes. It is tactfully stated in the budget speech itself that there may be fresh taxes. So the statement that there is no fresh tax has no significance.

There are some welcome features in the budget. One such feature is the introduction of free education in the Pre-University class. It is not a novel thing. It is a policy laid down by the Congress Government. This Ministry ought to have implemented this scheme as early as 1967 when it came to power. They have taken two years to consider that and now only as a belated scheme they have taken up the scheme which has been laid down by the Congress Ministry. As a matter of fact our revered leader Kamaraj wanted even the Degree classes' pupils to be exempted from the payment of fees. On certain occasions he has actually expressed that idea. That these are schemes which have been conceived by the Congress Government cannot be gainsaid.

With regard to education, it is stated in the budget speech that four new Government colleges will be started and that Degree Courses will be opened in eight colleges. Some of the Members have urged that more colleges should be started. We can go on starting colleges. But how are we going to solve the problem of educated unemployment? Even now thousands of graduates and School Final Certificate holders are without employment. That is the position and the problems of educated unemployment is going to be a menace to society. I do not stand in the way of opening any number of colleges. But before we open more colleges, we must think over the matter as to how we are going to solve educated unemployment. As in Western countries this problem must not become a menace to our society. The educational system to be useful must be geared to the national needs of the society.

Much emphasis must be laid on technical education and bifurcated courses of study and not on starting Arts Colleges throughout the length and breadth of the State. So, the Ministry should seriously consider all these aspects of the matter when they deal with the educational problem.

In the present Budget speech, the tone of blaming the Central Government is absent. In the previous two Budget speeches, the Central Government had been condemned in downright terms. In the present Budget speech, instead of condemning the Central Government, there is only an appeal to the Central Government to give more resources to the State. In this connection, I wish to point out that there are bodies like the Finance Commission, and the National Development Council where our State is represented. It is there that the various matters should be considered and a decision taken. Our representatives there must work for giving additional finances to this State to execute several development programmes. There is no use of condemning or putting the blame on the Central Government. The Central Government has to distribute finances equitably not only for this State but also for other

1969 மார்ச் 3]

[Thiru M. William]

States. When that distribution is made we must see that we get our legitimate share. If there is any lapse on their part and if we do not get our share, then we can blame the Central Government. Otherwise, there is no meaning in condemning the Central Government.

Then, we find in our State labour unrest not only in the industrial sector but also in the agricultural sector. How are the Government going to solve it? Several mills have been closed and there is unemployment among the labour class and how are you going to establish smoother relationship between labour and capital and what steps have been taken in that direction? If the present labour laws are not suitable, amend the labour laws according to the present condition and according to the rise in prices, give more wages to labourers and also give more representation to labour in the management of various concerns and thus try to put the relationship between labour and the capital on a smoother footing.

With regard to land policy, the Bill relating to the Record of Tenancy Rights has been passed. But when are you going to bring forward the comprehensive land legislation which will give protection to the small landowners and the cultivating tenants and also fix the minimum holding that a family can have? These things must be immediately done as otherwise there will be unrest in the State both in the industrial sector and in the agrarian sector.

Another important thing is that the administration must be clean. In the recent Governor's Address, he has clearly stated that this State is known for its high standards of administrative efficiency and decency and cleanliness in public life. Are we following these things? There must not be any interference in the administration by the party machinery. If we interfere in the administration, democracy will not flourish in this country. (Mr. Speaker sounded the gong). Of course, there were several instances where the Police were not able to do anything. The police has lost their morale and they do not properly and promptly act under certain set of circumstances because of the official interference. If there is lapse on the part of the Police, and the morale is lost by interference by the party machinery, they are bound to become a source of menace to the public.

There are certain other local problems which I wanted to deal with but for want of time I shall take another occasion to deal with them. With these words, I conclude my speech.

திரு. கு. கிருஷ்ணமூர்த்தி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முதலில் மறைந்த மாமேதை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு என்னுடைய அஞ்சலியை என்னுடைய தொகுதி மச்சளின் சார்பாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நென் 1969-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 1-ம் தேதியன்று இந்த மாமண்புமிகு மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களால் அளிக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிச்சையை அதிச்சை ஒரு சில சருக்குக் களைக் கொண்டுக் கடைமாட்டம் நடக்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிச்சையில் மறைந்த மாமேதை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் எண்ணம் பிரதி

[திரு. கு. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1969 மார்ச் 3]

பலிக்கிறது. குறிப்பாக, ஜாதி சமய வேறுபாடின்றி, எழை பணக்காரர், என்ற வித்தியாசம் இல்லாது எல்லா மாணவர்களுக்கும் புகழுமவகுப்பு வரை இலவசமாக படிக்க இந்த பட்ஜெட்டில் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக நாம் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

தவிர, விவாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சுமார் 550 டிராக்டர்களை வெளிநாடுகளிலிருந்து வாங்கி விவசாயிகளுக்கு வழங்கும் திட்டம் இந்த பட்ஜெட்டில் இடம் பெற்றிருக்கிறது. மற்றும், அரசுப் பணிப் பாள்களுக்கு திருமணச் செலவுக்காக கடன் வழங்கும் திட்டத்திற்கு ரூ. 10 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும். வேலை வில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கிற காலத்தில் 7,900 ஆசிரியர்களை நியமிப்பதற்கு இந்த பட்ஜெட்டில் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த மாமன்றத்தில் இரண்டு, மூன்று தினங்களுக்கு முன்பாக குடியரசுக் கட்சி என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும் போது சொன்னார். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இந்த அரசு ஒன்றுமே செய்யவில்லை. எல்லா தாழ்த்தப்பட்ட உறுப்பினர்களும் தலையாட்டி பொம்மைகளாக இங்கே வீற்றிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். தயவு செய்து அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். எந்த அரசாங்கத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் இரண்டு பேர்கள் அமைச்சர்களாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்? நமது தி.மு.க. அமைச்சரவையில் இரண்டு தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் அங்கம் வகிக்கிறார்கள். அது தவிர, தி.மு.க. தான் அதிகமாக தாழ்த்தப்பட்டவர்களை தேர்தலுக்கு நிறுத்தி, சுமார் 32 எம்.எல்.ஏ.க்களை இங்கே அனுப்பியிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டில் அரிசன மக்களுக்காக ரூ. 696.92 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த ஆண்டு ரூ. 54 லட்சம் கூடுதலாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பார்த்தும்கூட நண்பர் அவர்கள் மகிழ்ச்சியுறாமல், வேதனைப்பட்டு இங்கே பேசியிருக்கிறார்கள். அவரைப் பொறுத்தமட்டில் வேண்டுமானால் அவர் தலையாட்டி பொம்மையாக இருக்கலாம். எல்லா உறுப்பினர்களையும் பார்த்து அவர் இம்மாதிரி சொல்லவேண்டாம் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தவிர, என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வெள்ளைக்காரர் காலத்தில் பழனி தொகுதியில் பாலாறு-பொருத்தலையாறுத் திட்டம் என்ற திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று 20 ஆண்டு காலமாக நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டு வந்தோம். ஆனால், காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருந்த காலத்தில், அந்தத் தொகுதி எதிர்க்கட்சி தொகுதி, ஆகவே காங்கிரஸ் அரசாங்கம் அந்தத் திட்டத்தை கைவிட்டுவிட்டு, செய்ய மல் விட்டுவிட்டது. இப்பொழுது அந்தத் திட்டம் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக என்னுடைய நன்றியையும், வணக்கத்தையும் செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சென்ற 1966-ம் ஆண்டு மாநில அரசு ஆய்வுக் குழு ஒன்றை நியமித்தது. அந்தக் குழு மாநிலத்திலுள்ள எல்லா வட்டங்களுக்கும் சென்று பார்வையிட்டு, செய்த மழையளவுபற்றி விரிவாக ஆராய்ந்து எப்பொழுதுமே வறட்சி யான பகுதிகள் என்றும், அதன் விளைவாக பொருளாதார துறையில் பின்னடைந்த பகுதிகள் என்றும், அந்த ஆய்வுக்குழு வரையறுத்து 31 வட்டங்களை தேர்ந்தெடுத்தது. அதில் மதுரை மாவட்டத்தில் பழனி, திருமங்கலம், திண்டுக்கல் ஆகிய மூன்று வட்டங்களும் சேர்ந்திருக்கின்றன. குறிப்பாகச் சொல்லப் போனால் எங்கள் தொகுதி பின்னடைந்த பகுதி. தற்போது பொதுப்பணித் துறை பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் அமைச்சர் அவர்கள் என் தொகுதிக்கு பக்கத்துத் தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய தொகுதிக்கு பக்கத்து கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்னுடைய தொகுதி எப்படிப்பட்ட வறட்சித் தொகுதி, பின்னடைந்த தொகுதி என்பது. தயவுசெய்து ஒருவருடனும் ஒற்றுமையாக இருந்து இந்தத் திட்டத்தை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சேர்த்து, நிறைவேற்றிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று தாமதமடையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1969 மார்ச் 3]

[திரு. கு. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

மற்றும் அங்கே வரதமா நதித் திட்டம் என்று ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அதையும் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தவிர அந்தப் பகுதியில் கோட்டத்துறை என்னும் கிராமத்தில் லங்கன் ஓடை என்ற ஓடையில் ஒரு கண்மாய் அமைக்கத் திட்டமிட்டு, பூர்வாங்க வேலைகளை, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் செய்தனர். அது சம்பந்தமாக உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தக் கண்மாயை அமைக்க உதவி செய்ய வேண்டும்.

பழனிக்கும், பாலசமுத்திரம் என்ற கிராமத்திற்கும் இடையே, வட்டாற்றின் குறுக்கே ஒரு பாலம் அமைக்கும் திட்டம் ரூ. 1,10,000 செலவில் திட்டம் போட்டு, அந்த வேலை வெகுநாட்களாக செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. அந்தப் பாலத்தைக் கட்டுவதற்கு அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தவிர, பழனிக்கும் கொடைக்கானலுக்கும் ரோடு போடும் திட்டம் என்று இருக்கிறது. அது மத்திய சர்க்கார் உதவி பெற்று செய்ய வேண்டிய திட்டம். அதையும் தயவுசெய்து இந்த அமைச்சரவை வாங்கித் தரவேண்டும் என்று விரும்பிவேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கொள்முதல் விஷயமாக, பேசப்பட்டது. வறட்சியான பகுதியில் அதிகாரிகள், தவறு செய்வதாகச் சொல்லப்பட்டது. எந்த அளவுக்கு வசூல் செய்ய வேண்டுமோ அந்த அளவில்தான் அதிகாரிகள் செய்கிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் வேண்டுமென்றே, சில பகுதிகளில் கொள்முதலுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்றும், அதிக விலை கொடுக்க வேண்டும் என்றும், கொள்முதல் அதிகாரிகள் கெடுபிடி செய்கிறார்கள் என்றும், விவசாயிகளைத் தூண்டி விட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சில பகுதிகளில் நன்றாக விளைந்த இடங்களில் கொள்முதலுக்கு கொடுக்க மாட்டோம் என்று சொல்லுங்கள் என்று துஷ்பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள். எந்த அளவில் வசூல் செய்ய வேண்டுமோ அந்த அளவில்தான், நியாயமான முறையில் வசூல் செய்கிறார்கள்.

இந்த சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

*திரு. அ. மாரிமுத்து : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1969-70-ம் ஆண்டு வங்க-செலவுத் திட்டத்தின் கீழ் என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த அவையிலே, இத்துடன் மூன்றாவது திட்ட மதிப்பீட்டின் பேரில் நான் பேச முன்வந்திருக்கிறேன் என்பதையும் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கிராமங்களில் ஒரு புழக்கம் உண்டு. அங்கே சொல்கிறார்கள், நம்முடைய சட்ட மன்றம் ஆரம்பிக்கக் கூடிய காலங்களை, பட்டி மன்றம் ஆரம்பித்துவிட்டார்களா என்று கேட்கும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதுதான் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூட, ஒரு விவாதத்தின் போது, அங்கத்தினர் பேசும்போது, அதையெல்லாம், லாவனியில் ஏய்வு பெற்ற நேரங்களில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அது போன்று, மூன்றாவது திட்ட மதிப்பீட்டில் சட்ட மன்றத்தில் திட்டமிடக் கூடிய அத்தனை காரியங்களையும், பட்டிமன்றம் என்று அழைக்கக் கூடிய நிலையில் இருக்கின்றது என்பதை மிக்க வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக முன்னாள் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சராகவும், இன்னாள் முதல் அமைச்சராகவும் இருக்கும், அமைச்சர் அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதில் பெருமைப்படுகிறேன். இருப்பினும் கூட, சாதாரணமாக காண்பர், பாசனத்திற்குரிய ஆடுதரைப் பகுதிகளில், மன்னியாறு பாசனம், பழவாறு பாசனம் உள்ள பகுதிகளில் இருக்கும் நிலையை அவர்கள் நன்றாக அறிந்தவர்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் அத்தனை அங்கத்தினர்களும், பேசும்போது, மத்திய சர்க்காரிலே வரியை விதித்து விட்டார்கள், அந்த வரி விதிப்பை எதிர்த்து, காங்கிரஸ் காரர்களும் நம்முடன் சேர்ந்தால், மத்திய சர்க்கார் மீது நாம் ஒரு படை எடுத்துச் செல்லத் தயார் என்று சொன்னார்கள். அதைப் போன்றுதான் ஊராட்சி மன்றங்களில், மக்கள் அங்கே இருக்கும்

[திரு. அ. மாரிமுத்து]

[1969 மார்ச் 3]

பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள், மற்றவர்களைக் கேட்கும்போது, மாநில சர்க்காரை நாட்கூடிய நிலையில்லாதான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, மாநில சர்க்கார் மத்திய சர்க்கார் உறவு இந்திய தேசத்தினுடைய ஒருமைப்பாட்டிற்கு மற்றவாறு அமைந்திருக்கிறது. குறைச் சொல்லிக்கொண்டு போவதால், நம் நாட்டு மக்களுடைய நன்மைகளை நல்ல முறையில் செயல்படுத்த முடியுமா என்பதை அமைச்சர்கள் அத்தனை பேரும் ஆராய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக எங்கள் கட்சியை சேர்ந்த தலைவர் அவர்கள், வெண்மணியில் ஏற்பட்ட விபரீதங்களைப் பற்றி வேதனைப்பட்டு, கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தார்கள். அந்த அக்கிரமங்களை எங்கள் கட்சி அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் கூறும்போது, முதல் அமைச்சர் முதுகளத்தாரில் நடக்கவில்லையா என்று கேட்டார்கள். இன்றைய தினம் இருக்கும் நிலையை அவையிலே எடுத்துக்கூற முன் வந்தால், பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே நடந்த குறைகளை எடுத்துக்கூறுவது எவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்கும்? இன்றைய நிலையில் அந்த மக்களுடைய அவல நிலையை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும் என்பதை மட்டும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக எங்காவது நடக்கும் ஒரு சம்பவத்தைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்ல வந்தால், பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், எங்கோ ஒரு பகுதியில் நடந்த சம்பவத்தை எடுத்துக் கூறுகிறார்கள். அத்தகைய நிலையில்லாதான் சட்ட மன்றத்திற்கு பட்டிமன்றம் என்று பெயரிட்டு அழைக்கக் கூடிய நிலை வந்திருக்கிறது, என்றால், நாம் மிக்க வருத்தப்படக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறோம். அதை நம்முடைய அமைச்சர்கள் உணரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுவைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், ஆண்டுக்கொண்டு இருந்த காங்கிரஸ் சர்க்கார் உழவர்களுக்கு, கூட்டுறவு முறையில் கடன்கள் கொடுத்து உதவியளிக்க வேண்டும் என்று காரியங்களைச் செய்தார்கள். இன்றைக்கு விவசாயிகள் அந்தக் கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். இன்றைய நிலையில் தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள விவசாயிகள் உள்ளபடியே, கூட்டுறவுத் துறையிலுள்ள அதிகாரிகளைக் கண்டு ஒடி ஒளியும் நிலையில்லாதான் இருக்கிறார்கள், என்பதை மிக மிக வருத்தத்தோடு கூறும் நிலையில்லாதான் இருக்கிறேன். விவசாயத்திற்கு அதிக சலுகைகள் கொடுக்கிறோம். அதிகமாக மானியம் கொடுக்க சர்க்கார் முன்வந்திருக்கிறது. இன்றைய விவசாயிகளுடைய நிலை அறியாதவர்கள் யாரும் அங்கத்தினர்களில் இருக்க மாட்டார்கள். ஏன் ஆடுதுறைப் பகுதியில் அத்தனை கிராமங்களும் இப்பக்கை தவறியதன் காரணமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. காவேரி, மன்னியாறு, பழவாறு, இவற்றின் பாசனம் இல்லாததால் விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தங்கள் நிலத்திலிருந்து பலன்களை அடைய முடியாத நிலைமையில் இருக்கும் போது, கடனைத் திருப்பிக் தர முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்த அவையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்கு ஒரு கருத்தை, விவசாயிகள் மூலம், சொல்லுவதற்கு முன் வந்துள்ளேன். விவசாயத்திற்குத் தேவையான பல நல்ல காரியங்களை நாம் செய்ய முடியாவிட்டாலும், விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்திருக்கிற கடனையாவது தவணைக் காலமாக வசூலிப்பதற்கான வழிமுறைகள் செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வேண்டு கோளை எழை விவசாயிகளின் சார்பில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஒரு போக நிலத்தையெல்லாம் இருபோக நிலமாக மாற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகள் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். தற்போது சி.ஒ. 29 என்ற ரக நெல்லை அதிகாரிகள் விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து பயிரிடும்படிக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். இது நல்ல விதை என்றும், அதிக மாகூல் தரும் என்றும் முதலில் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இதை நம்பி இந்த ரக நெல்லைப் பயிரிட்ட விவசாயிகள் மிகுந்த நஷ்டத்திற்கு உள்ளானார்கள். பல ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள் இந்த ரக நெல்லினால் பயன் அடையாமல் போய்விட்டன. (மணியடிக்கப்பட்டது).
சு.டி.டி. 27 விதைபோல் இதுவும் நல்ல பலன் தரும் என்று விவசாயிகள் இதை விதைத்தார்கள். இப்போது பலன் கிடைக்காமல் மிகவும்

1969 மார்ச் 3]

[திரு. அ. மாரிமுத்து]

வேதனைப்படுகிறார்கள். இது நம் மாநிலத்திற்கு ஒரு பெரிய நஷ்டமாகும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இன்மேலாகிலும், விவசாயிகளுக்கு விதைகளைச் சப்ளை செய்யும்பொது, நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து சப்ளை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வெண்மணி சம்பவம் பற்றி அதிகமான பேர் பேசி விட்டார்கள். அடுத்து பல பகுதிகளிலும் வெண்மணி சம்பவம் மாதிரி பிரச்சினைகள் கிளம்பிக்கொண்டிருக்கின்றன. முத்தரப்பு மாநாடு கூட்டியும், ஏழை விவசாயிக்கு நெல் கூலியை நிர்ணயிக்கும் வேலை பூரணமாக நடைபெறவில்லை. அரசு கூடிய விரைவில் நெல்கூலி நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும்.

விவசாயத்தை எடுத்துக் கொண்டால், கால்நடைகள், விவசாயிக்கு எவ்வளவு தேவை என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். என்னுடைய தொகுதியில் எதைப் பஞ்சாயத்து யூனியன் பந்தநல்லூர் பகுதியில் கால்நடைப் பண்ணை வைப்பதற்கு முன்பிருந்த சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்து, அது செயல்படத் தக்க நிலையில் இருந்தது. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு, நான் என்னதான் இந்த மன்றத்தில் பலதடவை எடுத்துக் கூறியபோதிலும் அந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படாமல் இருந்து வருகிறது என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

அடுத்து, கிராமப்புற ரோடுகளை யெல்லாம் செப்பனிட வேண்டும் என்று பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றத்தில் ஏகமனதாகத் தீர்மானித்து, ஜில்லாக் குழுவிற்கும் அனுப்புகிறோம். ஆனால் கிராமப்புற ரோடுகள் எல்லாம் செப்பனிடப்படாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே, கிராம மக்களின் வசதிகளைக் கருத்தில் கொண்டு கிராமப்புற ரோடுகளையெல்லாம் விரைவில் செப்பனிட வேண்டுமென்று அரசு உத்தரவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவருக்கு நன்றியைக் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. பெ. பெரியசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவுத் திட்ட விவாதத்தில் பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்கு முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முதலில், மறைந்த மேதை அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் மறைவுக்கு அஞ்சலி செலுத்தி, என் பேச்சை ஆரம்பிக்கிறேன். நமது நிதியமைச்சர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் கொடுத்த நிதிநிலை அறிக்கை மீது சில கருத்துக்கள் கூற விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக, எனது மாவட்டமாகிய சேலம் மாவட்டத்தில் உருக்காலைத் தொழிற்சாலை அமைப்பதற்காக விரிவான திட்ட அறிக்கை ஒன்றைப் பிறப்பித்ததற்காக எனது மாவட்டத்தின் வாயிலாக நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சேலம் மாவட்டத்தில் ராசிபுரம் தொகுதியில் இருப்பவர்கள் பெரும்பாலும் விவசாயத்தை நம்பிப் பிழைப்பவர்கள். இந்த வருடம் பருவமழை பொய்த்துவிட்ட காரணத்தினால் அந்தப் பகுதியில் வறட்சி நிலை ஏற்பட்டு, விவசாயத்திற்கோ, குடிப்பதற்கோ கூட தண்ணீர் கிடைக்காத நிலைஇருந்து வருகிறது. அந்தப் பகுதியில் பெரிய ஆறுகள் எதுவும் இல்லை. ஆகவே, அரசு அருள்சுந்திந்து பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை ஆரம்பிக்க துரிதமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிணறு வெட்டுவதற்காக விவசாயிக்கு ரூபாய் 5 ஆயிரம் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு என் தொகுதியில் 50 அடி, 60 அடி ஆழந்தான் வெட்ட முடிகிறது. குறைந்தது 100 அடி, 150 அடி என்று வெட்டினால்தான் தண்ணீர் கிடைக்கிறது. ஆகவே, விவசாயிகளுக்குக் கிணறு வெட்டுவதற்காக ரூபாய் 2 ஆயிரம் மானியமாகவும், ரூபாய் 5 ஆயிரம் கடனாகவும் கொடுத்தால்தான் என் தொகுதியில் விவசாயம் செய்யமுடியும். தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தின்

[திரு. பெ. பெரியசாமி]

[1969 மார்ச் 3]

கீழ் இந்தக் கடனை விவசாயிகளுக்குச் செய்துகொடுத்தால்தான் இந்த மாவட்டத்து மக்களுக்கு பலன் கிடைக்க வழி இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியில் பலர் கைத்தறித் தொழிலை நம்பியிருக்கிறார்கள். தற்போது அந்தத் தொழிலில் நெருக்கடி ஏற்பட்டு, ஜவுளித் தேக்கமடைந்திருக்கிறது. மேலும், கைத்தறியின் போட்டியும், மில் துணியின் போட்டியும் இருக்கிற காரணத்தால் கைத்தறி நெசவுத் தொழில் மிகப் பயங்கரமான சூழ்நிலையில் இருந்து வருகிறது. ஆகவே, கைத்தறித் தொழிலுக்கு கரைபோட்ட வேண்டியையும், கலர்ப் புடவையையும் ஒதுக்கத் தந்தால்தான் அந்தத் தொழிலுக்கு நிரந்தர பரிகாரம் கிடைக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சேலம் மாவட்டத்தில் தண்ணீர் பஞ்சம் அதிகமாக இருப்பதால் விவசாயிகள் நெல் பயிர் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது. பெரும்பாலானவர்கள் மாணவாரிப் பயிராக குச்சோந்திக் கிழங்கு பயிர் செய்கிறார்கள். ஒரு ஏக்கரில் ஆயிரம், இரண்டாயிரம் ரூபாய் வருகிற காரணத்தால் இதைப் பயிர் செய்பவர்கள், மில்களில் இந்தக் கிழங்கை அரைத்து, பாரு கய்ச்சி, பசை செய்து நெசவுக்கும் மற்றவற்றிற்கும் பயன்படுத்துகிறார்கள். அண்ணாட மாநிலங்களில் ஜவ்வரிசியாகவும் இதைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். இந்தத் தொழிலுக்கு ஆதரவாக, மில்களை ஏற்படுத்துவதற்குச் சர்க்கார் கடன் உதவி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது மாவட்டத்து விவசாயிகள் ஏழைகளாகவும், இரண்டு ஏக்கர், நான்கு ஏக்கர், ஐந்து ஏக்கர் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளாகவும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்குக் கிணறு வெட்டுவதற்காக இரண்டாயிரம் ரூபாயை மானியமாகவும், ஐந்தாயிரம் ரூபாயைக் கூடாகவும் கொடுத்து உதவினால், ஏழை விவசாயிகள் இந்த அரசை என்றென்றைக்கும் மறக்க மாட்டார்கள் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே போல் தொழில் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் — அக்குள்ள மக்கள் முன்னேற்றுவதற்கு பெரிய தொழில் எதுவும் கிடையாது. ஜவ்வரிசித் தொழிலுக்கு சர்க்கார் உதவி அளிக்கக் கடன் கொடுத்து உதவ வேண்டும். பெரும்பாலான விவசாயிகள் அதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதனால் ஏராளமான விவசாயிகள் பிழைக்க எதுவாகும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கூறிக்கொள்வது எல்லாம் பஞ்ச நிலையில் இருக்கக் கூடிய அந்தப் பகுதிக்கு இதுபோல உதவி செய்வது மிகவும் ஆக்கமாக இருக்கும் என்று சொல்லி, நமது சர்க்கார் இத் திட்டத்திற்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் என்று இந்த அளவோடு முடிவுறுகிறது. நாளை காலை 9 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர், பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

7. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. Statutory Rules and Orders.

'Nil'

B. Reports, Notifications and Other papers.

* 55. Demands for Grants and Detailed Budget Estimates for 1969-70 (in three volumes).

* 57. Statement of Posts and Scales of Pay.